

ഗ്രീവാദ്വിശേഷത്തുലക്ഷ്മീഗ്രന്ഥാവലി.

ഗ്രന്ഥാക്കം ഫെബ്രുവരി 10.

കാലാവധിപ്രകാശഭ്യാസം

വ്യാഖ്യാതാ സംഖ്യ 10

(അറഞ്ഞിമണ്ണാഗം)

കുട്ടകൾ

ഡോ. സാംബരീവശാസ്ത്രികർ

പരിശോധിച്ച

മഹാകവിക്കുമ്പുരീഗ്രന്ഥത്തുലക്ഷ്മീഗ്രന്ഥാവലിയിൽ നിന്ന് ക്ലൗണ്ടുകൾ റംഗം
പ്രസിദ്ധീപ്പിച്ചതുനാളും.

താഴെവന്നെല്ലാം

കൈബിഡം സ്കാൻ അച്ചുക്കൽ എടുത്തിരുത്തും.

ഫെബ്രുവരി 10.

SRI VAṄCI SETU LAKṢMÎ SERIES.

No. XV.

BĀLAṄKARAM

A Commentary on Kāladīpam.

VOL. III.

EDITED BY

K. SAMBAŚIVA ŚĀSTRI

Curator for the Publication of Oriental Manuscripts.

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE GOVERNMENT OF
HER HIGHNESS THE MAHARANI REGENT OF TRAVANCORE.

TRIVANDRUM:
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS,
1931.

All Rights Reserved.]

ശ്രീ

ക്ഷമാദരണസന്ദേശം സത്തരാംഗ്രഹിതാ സവർജ്ജ
ക്ഷമാദരണമേവ യാ പദ്മാ വാജരാജേശപറീ
രമാരമണാഭവിനീ നിവിലധ്യമംസംവഘംനി
സമാദ്ദരസമപ്രജാ ഇയാറി സേതുലക്ഷ്മീരസൈ.

യ.ഡ്.കാര്ത്തികലാബേലാദിഹ കലാ-
സാമഗ്ര്യസന്ധനയാ
ഗൈവംസ്ഥാ സഹ കൈരളീ ച കൂടിഭി-
ന്നിരാ പ്രസിദ്ധീകൃതിം
തസ്യാ വദ്വിവസ്തുസ്ഥരാഖജന-
പ്രഭുക്ഷുലക്ഷ്മീപാ മഹാ-
രാജത്രം മദ്ദഗളമാലിക്കൈയുദ്ധിതാ
സദ്ഗുന്മരതാംവഭരി.

കെ. സാംഖ്യഗീവരാജ്ഞീ.

അവതാരിക.

“ബാലരക്ഷരം” എന്ന നാമധേയത്തിൽ കീത്തിപ്പട്ടിരിക്കുന്ന കാലഭിപകവ്യാദിനം ഈ ഭാഗത്തോടുകൂടി സന്ദൃശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഇതിനുമുൻപ് ഇതിന്റെതന്നെ മ-0, വ-0 ഭാഗങ്ങൾ ഈ ആഫ്‌സിൽക്കിനു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ നൊമരത്തെത്തു മഹത്വത്തിച്ചാരണാദിപരമായ ശാസ്ത്രീയ കാർത്താന്ത പ്രതിപാദിക്കുന്നതു ജേ തതിഷ്ഠാപം രണ്ടാമത്തെത്തു ഗംഗാധാരിശ്ശാഖയശങ്കിയാനിത്രപണ്ഡകകാണ്ട് വൈദികമായും ശ്രദ്ധാലുകളുായ വണ്ണികക്കുക്കും മാത്രം ഉപദേശാഗം ഉള്ളതു പോലെയല്ല ഈ അന്തിമഭാഗം. ഈ ഗ്രഹനിമ്മാനവിധി, ശ്രഷ്ടയസേവനനിയമം, ധാന്യവുലികമനം മുതലായവയാൽ വണ്ണികരാക്കും അവണ്ണികരാക്കും ജാതിമതദേശമെന്നിയേ സദ്വാപകാരകമായ ഒരു ഗ്രഹനമാണ്. ഈവിധം ക്രമേണ ജൂനോപകാരവ്യാപ്തിയിൽ വലിച്ചുവരുന്നതായ ഈ ബാലരക്ഷരം അതുനും മുകളിലും മുകളിലും വാക്രവണിയായ വാക്രവണിയങ്ങൾക്കാണ്ട് ലേഖാവും മഹാരമെന്നിയേ നിശ്ചക്ഷപാതമായി പ്രമാണപുരസ്സരം നിത്രപണംചെയ്യുവത്തു കാർത്തസാരങ്ങൾക്കാണ്ട് അഞ്ചതെവിജ്ഞത്സാധാരണ്യുന്ന സവ്വാദിനങ്ങന്തതിനും പാത്രിഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ധനവാനം ദരിദ്രനം നെപോലെ ശാസ്ത്രീയവിധിപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചതായ അന്തസ്ത്രുപ്പിക്കും അഭവകാശം നല്കുന്ന അനേകക്കും പക്ഷം ദേശങ്ങൾ ആവിഞ്ചിപ്പുചെയ്യുന്ന പ്രകാശനം ചെയ്യുകയും ഈ ഗ്രന്ഥം അടക്കവണ്ണാധികിശക ആക്കം റോ ആശാന്തിര ആവശ്യം പരസ്വഹായംവിനാ നിവർത്തിക്കുന്നതായിരിക്കും. മദ്ദനാഹരണങ്ങളുായ സാമ്പത്തികസ്ത്രയങ്ങളിലെഭ്രാന്താണം മല്ലങ്ങളുായ ശാസ്ത്രവിലുണ്ടുള്ള കൈരശ്ചിക്കും ഉപാസനാസ്ഥാനം മാന്യമാണു. കാണ്ണനില്ലെന്നുള്ള ഒരു സൂനതാവാദം പരിഹരിക്കുവാൻ ഈ ബാലരക്ഷരം എത്രയും ഉത്തമസാമഗ്രിയായി പ്രകാശിക്കുന്നു.

കത്താവ്:—ഈതും പ്രധാനപ്പെട്ട ഇതും ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കത്താവ്:

“ഇതി പരമേശ്വരപ്രാണിയശിശുണം രക്ഷരേണ
വിരചിതേ കാലഭിപകവ്യാദിനേ
ബാലരക്ഷരനാളി പ്രമദ്ധോധ്യായഃ.”

എന്നിവിധം കാണുന്ന ടരിസ്റ്റിവാകൃംകോൺ ശങ്കരസം അതനായ ദരാളാണുന്ന പ്രകടമാക്കും. ഇദ്ദേഹത്തിന്തനും ബാലശങ്കരൻ എന്നം നാമധ്യയവുവഹാരം ഇപ്പോൾിലും. അതിനും കാരണം പുരേംഗംഗയുമായ ടരിസ്റ്റിവാകൃത്തിലെ ‘ബാലശങ്കരനാളി’ എന്തു തായിരിക്കുന്നും.

ധാക്കൻ ശങ്കരമേനവൻ ‘മഴമദ്ദോഗലത്തു ബാലശങ്കരൻ നന്മാരി’ എന്നിവിധം ഈ കാലകിപകവ്യാവ്യാനത്തിന്റെതനും പുവഭാഗാപോദ്ദീംലാത്തതിൽ വ്യവഹരിച്ചിരിക്കുന്നു. സിക്രിജിനിഈബികയുടെ ഒ-ഡപ്പസ്കൂക്കം റ-ബലക്കത്തിൽ മഹാസഭാവൻ ഏകാട്ടജല്ലും കണ്ണത്തിക്കട്ടൻ തന്ത്രം അവർക്കും എഴുതിയിട്ടുള്ള “നന്മാരിമാരാ ഗമനിംഖാനവും” എന്ന ലേവനത്തിൽ:—

“ഹാലദീപകത്തിനു ഭാഷയായിട്ട് ‘ബാലശങ്കരം’ എന്നും ഒരു വ്യാവ്യാനം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള വിദ്യാനും ഒരു ബാലശങ്കരനാണുന്ന മാത്രം അറിയാം.” എന്നിവിധാന ബാലശങ്കരനുമായെ യം സപീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹംതനും ‘കെല്ലികേട്ട നന്മാരിമാർ’ എന്ന തലവക്കട്ടിൽ മദ്ദോഗലോദയം മുന്നാംപസ്കൂക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തിയിട്ടുള്ള ഉപന്യാസത്തിൽ ‘മഴമദ്ദലത്തു ശങ്കരൻനന്മാരിയെ’നിങ്ങളെന്ന നിത്യപാദമായും നിങ്ങൾ ശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പുത്തപദവിക്കു ചുറയന്നതുനന്മാട്ടിപ്പാടും ശത്രിയ വരദിപികാവ്യാവ്യാനത്തിൽ “ഇതി ബാലശങ്കരീയേ ഉക്തം” എന്ന പറഞ്ഞിരിക്കുന്നാണും നന്മാരിപ്പാടിന്റെ പക്ഷം ബാലശങ്കരനുണ്ടാണും ഉള്ളവിപ്പിക്കുന്നു. മൂന്നാകവിയും ധമ്മശാസ്ത്രമമ്മജനനം വശ്യവചസ്സമായ ഗമകാരൻ ഗമം ശരീരത്തിൽ താതൊരിടത്തും ശങ്കരനുമായെന്നപോലും,

‘ആതമനാമ മുരോന്നാമ
നാമാതിക്രഷ്ണസ്വ ച
ആയുജ്ജാമോ ന മുഹോനീയാദ്
ജ്യേജ്യാപത്രകളത്തേം.’

എന്നി സൃതിചോദിതമായ നിശ്ചയത്തിനടിമപ്പെട്ട വിനയം നിമിത്തം നിങ്ങൾച്ചിട്ടില്ലാത്തസ്ഥിതിക്കു ബാലശങ്കരനുമായെ യങ്ങളുടെ തദ്ദേജ്യപ്പാ നിത്യപണ്ണത്തിനേ അവസരമില്ല.

ഗ്രന്ഥാനീമവാക്യം ആളുതെതെ പക്കണ്ടുകാരനായ ശിഷ്യൻറെ അധിനന്ദനയിലാകയാൽ അധ്യാത്മകാരം തരമില്ല. അതിനാൽ പേരു ശങ്കരനന്നു, ബംഘപദം പാണ്ഡിത്യംലും പരിഹാരപരമായി ഏടിപ്പിച്ചുതെന്നും ദാനമാനിക്കാൻ അവകാശം ഉണ്ട്. അമുഖം ദയനീയവും സ്വഹണീയവുമായ പാണ്ഡിത്യം കണക്ക് അഭിനന്ദനപൂർണ്ണരം അക്കാദമിയെത്തു വുലപണ്ഡിതനും ജനതിങ്ങനും സിഖിച്ചതായ ബിത്തദമായും ബാലപദം ഉപവാസമായി ഗാനം ചെയ്തുപെട്ടു പോന്നിരിക്കുന്നും. ഒരു വുലശങ്കരം ഉള്ളിടത്തു കൊച്ചുശങ്കരം എന്ന് ആചാരപാനം ചെയ്തുപെട്ടു വനിക്കുന്നതു ആധുലമാകയാൽ മേനിപ്പേട്ടതി സംസ്ക്രീകരിച്ചുപോരും ബാലശങ്കരാതുതയിൽ പരിഞ്ഞിച്ചതായും പത്രം ലോചനയ്ക്കു പ്രവേശം ഉണ്ട്.

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ജീവിതസമയം:— ത്രൈമാസം ഗ്രാവിംഗ്പ്രീഴ്ച സന്ത്രാധികാര്യക്കാർ അവർക്കുള്ളടക്ക ഭാഷംചരിത്രം നന്നാംഭാഗത്തിൽ—

“മഴുങ്ങ്‌ഗലംനും എക്കുദേശം ഒ ۰ ۰ സംവത്സരം മുൻപു മധ്യകേരളത്തിൽ പെയ്വനം എന്ന സ്ഥലത്തു ജനിച്ചു” എന്ന പരം്യന്ന. കവിതിലുക് രം കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കന്നീയവ നുകൾ “കേരളകവികൾ” എന്ന കൃതിയിൽ സന്ത്രാധികാര്യക്കാർ അവർക്കുള്ളടക്ക പക്ഷം അവളുമ്പൊബിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രഫെസർ പി. ശങ്കരൻ നമ്പിയാർ എം. എ. അവർക്കും “മദ്യാളസാ ഹിന്ദുചരിത്രസംഗ്രഹം” തിന്റെ കൊല്ലുവഷം അഭ്യാസത്തിനാണ്ടുണ്ടിയില്ലെന്നു എഴുത്തുകൊണ്ട് സമയവരെയുള്ള എടുത്തിനിനിക്കിയിൽ മഴുങ്ങ്‌ഗലത്തെത്തു അവ്യാഹാസമിത്തമായ ഒരു ജീവിതസമയത്തിലേയുള്ള നയിക്കുന്നു. ത്രൈമാസം നാരാജനപ്പുണ്ണിക്കും അവർക്കും, “ഭാഷാസാഹിത്യരിതുചരിത്രം” തിന്റെ—

“എന്നാൽ മഴുങ്ങ്‌ഗലത്തിന്റെ കാലം അതു അന്ത്യാച്ചി നമാണോ എന്ന സംശയമായിരിക്കുന്നു. മുള്ളത്തുപരവിയുടെ വ്യാപ്തിനത്തിൽ കാണുന്ന—

“ദേവോച്ചി നല്ല കപടിവരണോ/സൈം
അഭാവനാസ്തിക്രമിനാരിയുക്കാഃ
ദേഹാള്ളമ്പവഷാദ് ഭൂഹണാശ സിംഹാദ്
മധ്യമിമാസം ചുന്നുവരുമേഘം.”

എന്ന പദ്ധതി അനേകം അനുഭവത്തിനേറ്റതായിരിക്കാം തന്മുള്ള. അംഗങ്ങൾക്കിൽ കൊല്ലുവഷ്ടം ഒരു ദർശനം ആനേകം ജീവിച്ചിരുന്നവരുമാണ്.” എന്നിങ്ങനെ മഴമങ്ഗലം നാലുരോളം സംവഹസരങ്ങൾക്കു മുൻപുള്ളിവനാബന്നു ചരിച്ചു. എൻറെ പുംബാമി ഡാക്ടർ ശങ്കരമേനുവൻ അവർക്കും ഈ അഫീസിൽ നിന്നുതന്നെ പ്രസിലപ്പേട്ടത്തിയിട്ടും ഇല്ല ത്രപദവീവ്യാപ്പാടിനും അവതാരിക്കിയിൽ പ്രസ്തുതപല്ലവം കാലാവകയുംപുംഗാനുസ്ഥിതമായ മരറാത പല്ലവം ഉല്ലരിച്ചു്, മഴമങ്ഗലത്തിനേറ്റെ കാലം കൊല്ലുവഷ്ടം നും 0-100 ദർശനം മഞ്ചുയായിരിക്കാം എന്ന പ്രസ്തുവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് മിസ്റ്റർ പണിക്കർ തദ്ദനന്തരപ്രകാശിതമായ “ചരിത്ര” ത്രിശ്ശുപെട്ടു പരഞ്ഞിട്ടുള്ളതു പരാമരംപലമാബന്നു തീച്ചപ്പേട്ടുണ്ട്. ഇല്ലത്പദവീവ്യാപ്പാനുത്തിൽതന്നെ:—

“എഴുന്നറി ഇതുപറ്റുവരുമാണെ ചിഞ്ചന്തായറിയിൽ തുടങ്ങിച്ച് പതിനൊന്നുമാസം കഴിഞ്ഞതെന്നു ചെല്ലിയ പതിനൊന്നു രാറി കഴിഞ്ഞ ഫേഡിങ്കൊണ്ട് കൂട്ടുക മാസത്തിൽഅധിമഃസം എന്നറിഞ്ഞുകൊരാക്.”

എന്ന കാണ്ണനു ഭാഗത്താൽ പ്രതിബവാഖരങ്ങരത്തിനേറ്റെ നിംഫി തി എഴുന്നറി ഇതുപരതിയെന്നുവരുമതു കൊല്ലുമായിരുന്നു എന്ന സൂചിപ്പിക്കുപ്പേട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ എഴുന്നറുവാണ്ടി നേരു ഉത്തരാല്പത്തിനും എടുക്കാനുവാണ്ടിനേരു പുംബാല്പത്തി നും നടക്കാനുവാണ്ടി വാലശൈകരാഡിശാസ്റ്റുപ്രണാതാവായ ശങ്കരനുവുരിയുടെ ജീവിതസമയം എന്നു് ക്രൈസ്തവിയം കുംഭാജ്ഞപേട്ട തതാം. ഇപ്രകാരമാക്കുന്നും കൊല്ലുവഷ്ടം അംബുംനുറവാണ്ടിനുവുള്ളേണ്ടി എന്നും എന്നും വാർക്കിനു മിസ്റ്റർ നമ്പിയാങ്കുടുംബം, ദാം ദാം സംവഹസരമുന്നപാബന്നു പ്രതിപാദിക്കുന്ന സ്വാധ കാര്യക്കാരം അടയർക്കുന്നും അഭിപ്രായങ്ങൾ ധമാങ്കുമം മുന്നോട്ടും പിന്നോട്ടുമായി നാം വ്യവസ്ഥപേട്ടത്തിൽ ജീവിതസമയത്തോടു സദ്ദീപകിച്ചുരക്കന്നതായി പരഞ്ഞാണിരിക്കുന്നു. വാരാലുണ്ടാണും ഇതു അംഗീക്രായുംപോലെഡാം നന്നിലധികം മഴമങ്ഗലം ലംബന്നുവരിച്ചാരായ പ്രമുഖരാമോരു ഉന്നയിപ്പുകുവാൻ ഉത്സാഹം അംഗീക്രാന്നും ചെയ്തുണ്ട് എന്നാജീതിനെ വിശ്വാസിക്കുപ്പുണ്ടാണെന്നു

വിഷയീഭവിപ്പിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മേഖലകളിൽ വിനിച്ചുകൊള്ളി. എതായാലും ശാസ്ത്രഗമ്പിലെ പ്രമാണവാക്യങ്ങളിൽ നിന്നും സിംഗിച്ചതാണ് എഴുതുവാനുപയോഗത്തിൽ പതാമാണ്ട സാമാന്യ ധിക്കരണ്ണന്മായെന്ന നാട്ടുടെ ബാലരഹരകത്താം വിന്റെ ജീചിത സമയംതന്നെ എന്നതു നിയുതം.

അനുഭവത്താവിന്റെ ദശാദശാർഥി:— ഇതേമുതൽവിന്റെ അംഗിജനങ്ങൾക്കും കൊച്ചീറ്റിമണിലെ പെരുവനം ഗ്രാമമാക്കുന്നു. ഇതിനു പാശ്ചാത്യസാഹിത്യമന്മായും കൈക്കളിക്കുന്നതു രാമവാൺ അവർക്കും ഭാണവൃദ്ധവ്യാനത്തിൽ:—

“അസ്തി പൂര്വവനം നാമ
ഗ്രാമസ്തുത പുരാവേത്
പ്രിജനാ ഗീഥ്യതേരംഗ
ഇതി ലോക്കേതു വിത്തുതഃ.”

എന്നീ ദ്രോകത്തായ പൂര്വവനം എന്നും ഒരു ഉപവസ്തി കണ്ണി രിക്കുന്നു. ശ്രീമാൻ ദോവിന്റെപ്പിള്ളിയും സഖ്യികാഞ്ചക്കാർ മധ്യ കേരളത്തിലാണ് ഈ പെരുവനം എന്ന പറയുന്നു. തെതാല്പുരിയിലെ എക്കിലും എക്കഡേശം മലയിൽത്താഴെ സംസാരിക്കുന്നവരും ഒരു ദേവിയാം മധ്യദേശമാണ് കൊച്ചീറ്റിമണിക്കുന്നതും ഈ പെരുവനം, എന്ന കാണാവുന്നതാണ്. ചെങ്ങന്നുകൂടി വാഴമാവെലി ഇല്ലത്തിലെ പരമേപ്രേരന്നപോറിയുടെ ഉത്തമശിഖ്യനായ ഈ ഭേദമുത്തിനും ഉത്തരവേണ്ടിയുള്ള അപേക്ഷിച്ചു ദക്ഷിണാദ്ദേശത്തിലാണ് അധികവും സഞ്ചാരപരിചയം സാധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതും. ഈ ബാലരഹരത്തിന്റെ പൂർണ്ണാഗത്തിൽ—

“ക്രാമി വാദം നത്പാദം
ശ്രദ്ധം ചാ പരമേപ്രേരം
ത്രാക്കമ്മസു ബാലാനാം
കാലജഞ്ചനായ സീപകം.”

എന്നിൽ പ്രതിജ്ഞാപദ്ധത്തിൽ നമനിയന്നായി പ്രസ്തിവിക്കുപ്പട്ടിരിക്കുന്ന പരമേപ്രഹരയും—

“അസ്തി ശോണാചിലഗ്രാമ-
വാസ്തവ്യം പ്രിജപുണ്ഡരവും
ശിഖാലും സഖ്യതേഖ്യം
ദേവാരാധനത്തുപരം.

ഒദ്ദേവജ്ഞത്വത്വം പരാമർശഭോജ-
മകരണനിശ്ചവണാത്.”

എന്നിവിധം കാലഭീചകംഡാഷയുടെ പരിസ്ഥാപ്തിയിൽ കീ ത്തനം ചെയ്യുമ്പുട്ടിരക്കുന്ന ചെങ്ങന്തുകാരനായ ഒരു പരമേ സ്പേരൻതനെന്നയായിരിക്കുണ്ടും. ഈ ടാറ്റേശ്വരൻ കൊല്ലുവ ഹ്യം സ്രീ സ്രീ തൃഖ്യാനിതത്തന്ത്രത്വം നിംഖിച്ച മഹാന്തനെന്നയാ യിരിക്കുമെങ്കിൽ ഒരു അംഗപത്ര സംവത്സരങ്ങൾക്കുടെ നമ്മുടെ ബാലശക്തരൻ പ്രാചീനനാശനന്മ നിത്യപണം ചെയ്യാവുന്ന താൻ. ഈ പക്ഷത്തിൽ അതു പരമേശ്വരാഹാത്മാദൈവതനെന മരുരാത കൂതിയായ ലീലാവതീവ്യാവ്യാനത്തിനെന്നും ആരംഭ തതിയു കാണുന്ന—

“നിലാധാരം സാഗരസ്യാഹി
തീരസ്ഥാ പരമേശ്വരഃ
വ്യാവ്യാനമഞ്ചേ ബാലായ
ലീലാവത്രാഃ കരോമുഹം.”

എന്നി ദ്രോകത്തിൽനിന്നും നിലാസാഗരസദ്ഭവതീരംബലമാ ണ സ്വപ്നദശം എന്ന കാണുന്നതിനാൽ ചെങ്ങന്തുരിനു തീരെ ബുദ്ധമില്ലാതെ വരുന്ന എന്നള്ളിത്താണു തരങ്കെട്ട്. ഈ തല നിംഖു ദ്രോകത്തിലേ ‘ബാലായ’ എന്നള്ളി ശബ്ദംതനെന ബാല ശക്തരെന ഉള്ളേശിച്ചുപണം എന്നും മുരുക്കകരാക്കു സാഭാരേന്നുന കാണ്ണാൻ വഹിയാതത്തല്ല.

അഭിനന്ദനിയങ്ങളായ ഷ്ട്രീഹ്രുങ്കൾ:—നമ്മുടെ ശക്തിനുസൃതി തന്നെന ജ്ഞാതിവ്യൂഹത്വാത്മാനായ ചെങ്ങന്തുകു വാഴമാണവലിപ്പുാറിയുടെ മകനായ ഒരു കൂൺപിള്ളി നിശ്ചയിച്ചുവാത്തിയ മഹാത്മാശംഖരം ശരിയാണുണ്ടും അതികലശലാഭ ഇടിയും മുക്കവുമണ്ണായി മഴ ലഹരിക്കുട്ടമെന്നും പ്രസ്താവിക്കും അതുപോലെ പ്രചണിയമായ വഹ്യം ഉണ്ടാക്കയും മഹാത്മാശംഖരം മുക്കുകയും ചെയ്യുതിയുണ്ടും അന്നമുതൽ വെറും മഞ്ചലമായിരുന്ന ഇള്ളേരം മുക്കമെങ്ഗാലുമോ മുമ്പും ഗലുമോ ആയി മാറിപ്പോയതു.

ബാല്യത്തിൽ വില്ലോല്ലാസമില്ലാതെ യുത്തനായി അഞ്ചുമി അഞ്ചും നടന്നിരിക്കയാൽ ആഭിജാത്യക്കരവുനിമിത്തം നന്ദുരിമാർ ഒരു യാഗശാലയിൽനിന്നും ബാബാശക്തരെന പുരത്താക്കിപ്പോൻ,

ഈന്നത്രെ അദ്ദീർഘമായ അദ്ദേഹം പരിപ്രേക്ഷണവാരംബചയ്യും സകലയമ്മാസുങ്കളും സ്വാധീനംപൂർത്തി നാട്ടന്തപ്പും അറി ഞ്ഞ സംഘ്യംവിളിക്കാം വനിതന്തിനാൽ മരൊരാദയാഗ തതിൽ അസമ്ഭവന്മായ മഹതംചോല്ലി ഓരോമിക്രവാൻ ആ രംഭിക്കുന്ന യജമാനങ്ങൾ കൈയ്ക്കു ചാടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്, “മദ മദ്ദഗലം തൊട്ടാൽ കളിച്ച യാഗം നടത്തിയാൽമതി. മഹതം പിഴച്ചുചോല്ലി യോമിച്ചാൽ യാഗം പിഴച്ചു. വിനോ പ്രായ യുത്തമില്ല” എന്ന പറഞ്ഞ തടങ്കളും മുത്തുവാരം കാരണ തൊൽ ശാന്തമാരുതു എത്തുയാാരത്തിലും മുഹമ്മദഗലത്തിനു ശാന്ത സ്ഥാനം നല്കിവന്നിരുന്നു. മുത്ത ധമ്മശാസ്ത്രപാണ്ഡിതന്മാരുടെ നിലയിൽ ഒരു വിശ്വാസിമായിരിക്കുന്നു.

ഇനിയെങ്ങുത്തരു വേദേ—മുഹമ്മദ് ഗലത്തുമനയ്ക്ക് അടുക്ക ലായി ചിറകർന്നപുരിപ്പാട് എന്നൊരു ദിവ്യംബാധിതനും. മാതദ്ദീർഖതന്മായ അദ്ദേഹത്തിന് അന്യസമക്ഷത്തിൽ പോ ദും പേരി പ്രത്യക്ഷഭർമ്മനം നല്കിയിരുന്നപോൽ. മുതിൽ അസമിഖ്യകളുായ ചിലർ സൂക്ഷ്മരിയാതെ വെളുപ്പിന് എ സ്ത്രീരൂ പേരിയെ ദർശിച്ചു് അദ്ദേഹം അന്യാന്യാന്മാഖണം ചെയ്യുന്നാൽ കണ്ണ നപുരിപ്പാട്ടിലേണ്ണു് ഒരു ചുലച്ചിപ്പുണ്ണമായിട്ട് ആട്ടക്ക ദ്വാരാണം തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിനെ തേള്ളാക്കണം എന്നും. വത്തമാനം പരത്തിത്തുടങ്ങി. എഴുപ്പുത്തിൽ നാട്ടവാണിതനു രാജാവിന്റെ സന്നിധിയിലും മുഴ വാത്ത് എത്തി. നപുരിപ്പാടിനെ വരുത്തി വിവരം ചോദിച്ചതിൽ താൻ നിദ്രാശിയാ ണേനു് അഗ്നിപ്രവേശംചെയ്യു തെളിച്ചിക്കാമെന്നായി. വലു തായ ഫോമക്കണ്ണം തയ്യാറാക്കി അതുശ്രദ്ധാജ്ഞായ ജ്പാലാജിഹ്പ കളാൽ കാത്തിരിക്കുന്ന അഗ്നിദേവനിൽ നപുരിപ്പാട് ലയിക്ക വാനോദാജ്ഞിപ്പുറപ്പെടാവായി. രാമേശ്വരത്തു തീതമ്പ്രാന്തത്തി നായി പോയിതന്നു നമ്മുടെ മുഹമ്മദ് ഗലം തിരിയെവന്നതും നപുരിപ്പാടിന്റെ മുഖായിരുന്നും അഗ്നിപ്രവേശം സന്നിധിത്തായതും ഒരുമി ചൂഡിതനും. നപുരിപ്പാടിന്റെ നിഃജൂലക്കാവസ്ഥയെപ്പറ്റി നല്പിക്കുന്നും അറിയാമെങ്കിലും കാലഭ്രഭന്നിമിത്തം വല്ല ആവ ത്രം പിണ്ഠാതുവെങ്കിലോ എന്ന കൂത്തി ഭയപ്പെട്ട മുഹമ്മദ് ഗലം ഉടനേതെന്ന ഓടിച്ചേരുന്നു് മുഖവക സംരദ്ധത്തിൽ നായക നായുള്ളു. നപുരാണോട് ശാസനമായി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എന്നു

സൂചിച്ചിട്ടും അഗ്രികൾസ്യത്തിലോട് നോക്കണം എന്ന പ്രേരണ ചെയ്തു. അപ്രകാരം നോക്കിയഒപ്പാർശ തന്മൂലം, അഗ്രികൾസ്യ മദ്യേ ജ്വാലാമാലകൾക്കിടയിൽ മഞ്ഞീതന്സൂംരഥവിയായി മഹ നീയവേഷ്ട്രോഫ്റ്റുത്തായി തുക്കൈക്കരം നീട്ടി നുമുളിപ്പാ ടിനെ സ്പീകരിക്കാൻ മാത്രങ്ങൾഭവി കാത്തിരിക്കുന്നതായി കുറഞ്ഞുകയും അപരാധക്കുമാപ്പണപ്പരസ്യരം ദേവിയെ സ്നേഹത്രം ചെയ്യുകയും ഉണ്ടായിപ്പോക്ക്. മാത്രങ്ങൾഭവാഹലം ഫീറു റിങ്ക മഴമങ്ഗലത്തിനോ കുട്ടതൽ എന്ന നാംശയിങ്കണ്ണഡിയി രിക്കുന്നതിനാൽ ഈ സംഭവം എത്രയും ആക്രൂഹിക്കുന്നു.

മറുകുറികൾ :—സാഹിത്യങ്ങളും ശാസ്ത്രങ്ങളും മറ മങ്ഗലത്തിന്റെ തുടികളെ രണ്ടായി വിഭാഗിക്കുന്നു. അതിൽ—

സാഹിത്യങ്ങൾ—

- മ. മഹിഷമംഗലം—ഭാഗം.
- ര. ഭാഷാബന്ധനശയം—ചന്ദ.
- ന. കൊട്ടിയവിരഹം—ചന്ദ.
- ൽ. രാജരതാവലീയം—ചന്ദ.
- ഒ. ബാണായുലം—ചന്ദ.
- നൃ. ബ്രൂഹമണിപ്പംട്ടി—ചംട്ട്.
- ക. പാവത്തിചരിണയം—പ്രഖ്യാ.
- വു. പാവത്തിചാണിഗ്രഹണം—ആരവുത്തം

എന്നാവയം,

ശാസ്ത്രങ്ങൾ—

- മ. കാലദിപക്കംഭാഷ.
- ര. മഹറ്റപദവിവ്യാഖ്യ.
- ന. സൂര്യത്രായശ്വിത്തവ്യാവ്യാനം.
- ൽ. ആഗ്രഹശംഖാഷ.
- .ഓ. ത്രഞ്ഞത്രായശ്വിത്തം.
- നൃ. ലഭ്യഭാസ്ത്രിയം ഭാഷാവ്യാവ്യാനം.
- ര. പദ്മവേംബരവ്യാവ്യ.
- വു. ചഞ്ചഗണിതക്രമം.
- നു. ഗണിതസാരംഭാഷ.
- മ 0. സംസ്കൃതകാലഭീപക്കം

എനിവയും ആകന്നു. ഇവയിൽ ചിലതു മഴമങ്ഗലവന്തിന്റെ താണ്ടോ എന്ന സംരക്ഷിക്കുവത്രുണ്ട്. എന്നാൽ അതുസം ബന്ധിച്ച് ഒരു ചത്തിജ്ഞം ഇത് അവസരമല്ലാത്തതിനാലും ഈ പ്രോഗ്രാം അവസരം ഇല്ലാത്തതിനാലും ക്രൈസ്തവിപ്പി.

സാഹിത്യരംഗം ശാസ്ത്രരാഥായ മഴമങ്ഗലം ഒന്നു രണ്ടു? — സർവ്വദയാളുണ്ടുനായ മഹാകവിയും ഏവ ദിക്കവിധിനിജ്ഞാതനായ മഹാപണ്ഡിതന്മായി ഒരു ഉണ്ടായിരുന്ന എന്ന വകുന്നതു വലതായ അസഹ്യംപോലെ ചിന്ത വിചാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ രണ്ടുവിധത്തിലുള്ള ചാവടഗ്രൂപ്പുകൾ നം ബുദ്ധിവെഭ്ബേംനിശ്ചിതമം ഒരാറം പാതുമാക്കുതെന്നു രാജശാസനം ഉണ്ടോ? കൈഷ്യയമാകാവുകത്താവായ ശ്രീഹംഷ്ഠ തന്നെയല്ലോ ശ്രീജ്ഞകക്കശമായ വാണിയനവണ്ണവാദ്യാദി ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രഹിച്ചിട്ടുള്ളതും. കേരളത്തിൽതന്നെ പ്രത്യേകിയാസ വംസപാടിശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമല്ലായന്നിട്ടുണ്ടൊരു മേഖളത്തിൽതന്നെയല്ലോ സരസസരസങ്ങളായ അംശങ്ങൾസാഹിത്യപ്രഖ്യാനങ്ങൾ സ്വീകൃതിച്ചിട്ടുള്ളതും. അതിനാൽ ഒരുപ്പിലുള്ള സംഭാവുതയുണ്ടാക്കുന്നതല്ല. മഹാകവിയും മഹാപണ്ഡിതനും ആയിരുന്ന പ്രഹസൻ രാജരാജവമ്മകോയിതെന്നുരാൻ തിരുമനസ്ത്രീകാണ്ട് “നാമുരിമാനം സാഹിത്യവും” എന്ന പ്രഖ്യാനത്തിൽ മഴമങ്ഗലത്തെപ്പറ്റി—

“ഭാഷാനൈഷ്യചന്ദ്രകത്താവായ മഴമങ്ഗലം സാഹിത്യ റസികനായിരുന്നതിനും ജ്ഞാതിദ്രോഗ്രവിശാരംഭം ഏവ ദിക്കമായുള്ളപ്രവർത്തകനും കുടിയായിരുന്നു” എന്ന പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇതുരെ പ്രഖ്യാനക്കിലും കുലക്കാശായി ഉപപത്രികൾ പത്രാലോചിച്ചു പ്രാതേ ഒരുക്കാതും വുവന്നമല്ലെന്നതും സാധ്യമല്ല. മഴമങ്ഗലംഇലുംതുംതന്നെ ജനിച്ചവരാണക്കിലും രണ്ടുപേരും നന്നാലും എന്ന വാദിക്കാനാണും മറ്റു പല സംഗ്രഹത്തികൾ തയാറാക്കുന്നതും. ഭാഷാഭേദം അനുശ്യാനങ്ങലേം എന്നിവ അന്വോന്നുണ്ടിനു തയയും സമത്വിക്കാൻ മതിയാക്കുന്നവയാണും. അനന്ത്രിക്കിലുംപ്രചോദനയാരയായി പ്രസരിക്കുന്ന സാഹിത്യശാസ്ത്രപ്രവാഹം വീണ്ടുംതോന്ത്രം ശക്കലവുംകൂടാതെ കാഞ്ചമാത്രവിശ്രാന്തമായ വണ്ണവാക്കുണ്ടോള്ളുക്കുടി വിട്ടവിട്ടതക്കുന്ന ചെറുതോട്ടം

രിട്ടത്തനിന് ഉത്തവിച്ചതാണെന്ന പറ്റിവാൻ സാധിക്കുന്നത് പിണ്ഡം.

ഓബാംകാണ്ടറം നെന്നഷയചനുകൊണ്ടും മഴമണ്ണഗലം വല്ല യാധിഗ്രാഹിക്കുന്നായിരുന്നു എന്നും രാജരാജനായ ഒരു കോച്ചി മഹാരാജാവിന്റെ സുരേത്താശിരുന്നു എന്നും കാണുന്ന അസ്തിവന പേരിന്പോലും ശാസ്ത്രഗമ്പജ്ഞളിൽ കടന്നിട്ടില്ല. അതു പോലെ ശാസ്ത്രഗമ്പജ്ഞളിൽ നിരുമേനു കണ്ടുവരുന്ന പരംമശപ രഹതവദനത്തിനു സാഹിത്യത്തിൽ രിട്ടത്തും സ്ഥാനം അനുവിച്ചിട്ടില്ല. ഈങ്ങനെ മറ്റൊരിലും സാഖരിക്കുന്നതിനു ഭിന്നതയ്ക്ക് സാധകമായിരിക്കുന്നോരും,

“വേദാല്യാസജ്ജവി കമം ന വിഷയ-
വ്യാപുത്രകൈ തുഹലോ
നിമ്മാതം പ്രഭവേദനോകരമിം
അടം ചുരഞ്ഞോ മുനിഃ.”

എന്ന മഹാകവി ശ്രീകാളിദാസൻ സമർപ്പിക്കുന്നേബാലെ സ്വരസ സാഹിത്യിസ്ഥികത്താവായ മൃദമണ്ണഗലം ശാസ്ത്രഗമ്പകാരനായ ബാലകരനിൽനിന്ന് അനുസ്താനയാണെന്നുള്ളതിനു വിഷയഭേദവും ശശ്വത്വാദവും ശാഖാവ്യതിരേകവും പ്രഭയാജക ജ്ഞാനി ദിവിക്കുന്നു. ഈ ഒരു വിചാരം ഉണ്ടമായാകവിയായ രാമപാണിവാദനേയും ക്ഷയിന്നനാഡിയാരേയും സമ്പബന്ധിച്ചുള്ള പോലെ പ്രഖ്യാതമായ പ്രമാണങ്ങളിനേൽക്കും നില്പാരംബം ചെയ്യേണ്ടാക്കിരിക്കുന്നതിനാൽ തത്കാലം വിരുദ്ധിക്കുന്നു.

ഈ ബാധാജ്ഞരം അന്തിമഭാഗത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണ ത്തിൽ—

- എ. ചെങ്ങന്തുർ വാഴമാവേലിമംത്തിൽ ബുദ്ധഗ്രീ ശ്രീ യരൻ ഭക്തിരി അവർകളുടെയും
- ഒ. അറഗുളു മണ്ണഗലപ്പുള്ളി ശ്രീമാൻ വാസുദേവരാമം അവർകളുടെയും
- നൂ. കിടങ്ങുർ കല്ലുവാളു ബുദ്ധഗ്രീ തപ്പനന്നുരി അവർകളുടെയും

എ. പിരവം പാഴുർ വടക്കില്ലത്ത് നാരായണൻ നീലകളുന്നനൃപിപ്പാട് അവക്കളുടെയും വക്ക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ അവയുടെ ഉടമസ്ഥമാരായ ആ മഹാമാരാട്ടിള നിവ്യാജമായ കൃതജ്ഞതയെ അനുസ്ഥരിപ്പുകൊണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ മഹാജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിം.

{ തിരുവനന്തപുരം,
നൂ - ഫൂ - ഫൂ - റൂ. } എക. സാമ്പ്രദാവലാസ്ഥി.

விஷயாங்குமளிக.

அறையால் ம.

கேவப்ரதிஷ்வாவியி.

விஷயஃ.

ஏரா.

கேவப்ரதிஷ்வாக் கைக்கிளையுள்ளது தகைநெடுமாய காலன்றி	1
புதிஷ்வாக் கைக்கிளையுள்ளது தகைநெடுமாய ராயிக்கீல் அமை ஸமிதிக்கிள்	3
அஹஸவாவைப்ருசேணன்றி	,,
புதிஷ்வாக் வஜ்ஜிகோளதைய திமிவாராக்கங்குராலிக்கி	5
ஸகோவகவாலிபிரேஷன்றி	9
அகாரப்புள(அழிடிடக)வியி	10

அறையால் ட.

ஏஹனிம்மாளவியி.

ஏஹனிம்மாளதிரதைக் காவாலியுவஸமக்கி	13
ஏஹனிம்மாளதிரதைக் காவாலியுவஸமக்கி ராயிக்கி	15
ஏஹனிம்மாளதிரதைக் காவாலியுவஸமக்கி ராயிக்கி ராயிக்கி	,,
ஏஹனிம்மாளதிரதைக் காவாலியுவஸமக்கி ராயிக்கி ராயிக்கி	16
ஏஹபுவேஶவியி	17
ஒகவவிஷயப்ரமாணன்றி	18

அறையால் ட.

ஏஹபுவேஶவியி.

ஏஹபுவேஶவியி சூஸாகங்குராலிக்கி	22
-------------------------------	----

அறையால் ட.

ஏஹபுவேஶவியி.

ஏஹபுவேஶவியி சூஸாலப்பு உஸம	24
ஏஹபுவேஶவியி சூஸாகங்குராலிக்கி ராயிக்கி	25
ஏஹபுவேஶவியி சூஸாகங்குராலிக்கி ராயிக்கி ராயிக்கி	,,
ஏஹபுவேஶவியி சூஸாகங்குராலிக்கி	26
ஏஹபுவேஶவியி சூஸாகங்குராலிக்கி திம்ருக்கி	27

അയ്യായം റ.

അസമിസന്ദേശനാടിവിധി.

വിക്രയം.

എംബ.

അസമിസന്ദേശനാടിവിധി	28
പുഡിംഗ് സന്ദേശനം ചെയ്തേന്നോഴിലുള്ള വിശേഷനിയമങ്ങൾ	30
തെന്തു ചക്ഷഭാസാഭികരണം	31
സാവനചംഗ്രഹണത്തേരജ്ഞങ്ങൾ	32
സപ്പിണിയിൽ അവരും വജ്ജനിയങ്ങൾ	36
വാക്കിക്കുറാബ്ദത്തിനും ലീക്കഷ്മിവൈ ഫറ ഹാസത്തിനും കാലം	37
സംസ്കൃതമലിനങ്ങിൽ അമൃദ്ധിക്കുറാബ്ദം വക്കിവാഴങ്ങരു .വിശേഷങ്ങൾ	38
അസ്ത്രകാരുാബ്ദാഭിനഞ്ഞൾ	41
വാസ്തവിക മുത്വാധികാരിനും കാലം	42

അയ്യായം ന്ന.

വസന്ധാരണവിധി.

വസ്ത്രധനങ്ങളിൽ ഉള്ള റാക്കിനക്കരുാബികളിൽനിന്നും വ്യ	
വസ്ത്രം	43
അതിൽ ഒരു ഭാഗങ്ങൾ	44
ഗ്രഹങ്കരണഭാര്യ വസ്ത്രധനങ്ങളിൽനിന്നും നിശ്ചയം	,
നാഭാമികഭാര്യ മുഖഗ്രഹം നില്ക്കുവെ വസ്ത്രധനം ചെയ്യ	,
നാമിലുള്ള മാഹാത്മ്യം	,
മൂളികവിക്ഷീഡണിയാന്തരങ്ങളിൽ ഉള്ള പൊതുക്കവാദികളിൽ	,
ഉള്ളിരുപ്പാം വസ്ത്രധനങ്ങളിൽനിന്നും പോക്കം	45

അയ്യായം റ.

യാത്രാവിധി.

യാത്രാജ്ഞ ഏകാളിംവുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളിൽനിന്നും പരിശോധനം,	,,
ചിവം, ചിത്ര ഇം നക്ഷത്രങ്ങളിൽനിന്നും വിധിനിശ്ചയങ്ങൾ	,
ആചാരസംഗ്രഹത്തിലെ പ്രചാരണം	,
യാത്രാജ്ഞ റാഡിനിയമ.	46
നാഭാമികഭാര്യ ചാന്ദ്രനിന്നും യാത്രാമഹവ്യം അതിനു	,
ആചാരസംഗ്രഹത്തിലെ പ്രചാരണം	,
ഐക്കരുചണ്ണിയുള്ള പിക്കകളിൽ യാത്രാജ്ഞയുള്ള വാരനിശ്ചയവും	,
അതിനുള്ള പ്രമാണവും	,

விபுலம்

ஏட்டு.

கீழ்க்கூட துடன்னிலை ஓரோட்டிகியுங் யாறுண்ணிட நக்குத் நியமவும் அதின்லை புமானவும்	47
ஹூவிஷயத்திலை உதவேனாம்	
ஷ்ரீரங்கநாதனிலை ஷ்ரீரங்கநாலை யாறுண்ணிட நியேசயம்.	,,
தொளிமாஞ்சலை யாறுண்ணிட மகரத்தின்றி நிஶ்சயவும் அதின்லை புமானவும்	,,
யாறுநாமாவஸாநாஸலை நியேசயவும் திமிகரம்	48
ஷ்ரீங்கநாதன் காங்காலி காந் யாறுநாஷயவாரவும் அதிலை மதாநானஸலை.	,,
யாறுநோயாரவியானமாஞ்சம்	,,
யாறுநோயாரத்தின் உள்ளகான மலவின்னாம்	,,
காங்காராநிஞானம்	,,
ஷ்ரீநாஞ்சநாஷநாக்திராக காங்காரக்திரக் யாறுண்ணிட மலவின்னா.	,,
ஷாவலேநாராநிஞாபாவும் அதின்லை உதவேனவும்	49
அறையும் வு.	
ஒங்கலையேவாவாவியி.	
ஒங்கலையேவாவாவியி நக்குவாராநியம்	,,
வாடாவிட ஸ்ரீநாயாரனஸலை ஒங்கலையேவாவாவியி உதை புமாண்ஸுப்புவும் அதின்லை புமானவும்	50
ஒங்கலையேவாவாவியி வஜ்ஜுமாய ஹலிசாலிக்திராக ராம நாயும் அதின்லை புமானவும்	,,
ஒங்கலையேவாவாவியி ராஶிதிமிக்திராக வுபுஸமாயும் அதின்லை புமானவும்	,,
பாபாவிருமணாத்திராக ஸமாநானேனத்திலை மலவின்ன நாயும் அதின்லை புமானவும்	,,
அநுரிசு ஏட்டியும் சுவையுண்ணிட அத்ருநகநிவேயவும் அதின்லை புமானவும்	,,
நெறு சிகித்தையை வார்த்துவமை	51
ஷ்ரீரங்கையும் பக்ஞாரங்கையும் நெறு சிகித்தையை நினேயும்	,,
நெறு சிகித்தையை அத்ருநாவாஜ்ஜுமாய உரவும் அதி ந்லை புமானவும்	,,
நாஞ்ச நாஞ்சநாலை நெறு சிகித்தையை புமாண்ஸுப்பு அதின்லை புமானவும்	,,
நாஞ்ச நாஞ்சநாலை நெறு சிகித்தையை புமாண்ஸுப்பு அதின்லை புமானவும்	,,
நாஞ்ச நாஞ்சநாலை நெறு சிகித்தையை புமாண்ஸுப்பு அதின்லை புமானவும்	,,
நாஞ்ச நாஞ்சநாலை நெறு சிகித்தையை புமாண்ஸுப்பு அதின்லை புமானவும்	52

விதம்.

ஏடு.

ஒங்கையும் கேள்வதில்லை வழகம்	52
வேலிக்கெடும் வேறுதிருக்கும் ஒவ்வொரு வியிகிளையன்றி	
ஒங்கையும் கேள்வதில்லை வியிகிளையன்றி பூமை	,,
காங்கிரஸ்திதிசூழ்நிலை காலனியமாவும் அதிகாலை பூமானவும்	,,

அறியும் என்.

வூஷப்பூர்ணமீவியி.

காங்கிரஸ் கூகும் வழக்காகதின் வஜ்ஜுவஜ்ஜுண்டுலைய கக்காறு வாரதிமிகரணங்களைப் பறிமுகங்களும் அதிகாலை	53
ஸிரோவிழுடைய நிலையாவும் அதிகாலை பூமானவும்	,,
வேலிக்கெடும் ஒவ்வொரு வழகம் அதிகாலை பூமானவும்	,,

அறியும் முதல்.

காங்கிரஸ்திதியி,

குங்கி சாலிடுக்காதின் (உழுக்காதின்) வஜ்ஜுண்டுலைய கக்காறு ஞங்கிலை பறிமுகங்களும் அதிகாலை பூமானவும்	54
அந்திருந்துக்காராதாகன்கீழ்நிலை காலன்டிலின் சாலிடு நேரால் உள்ளக்கான ஹஸ்டாக்கிஸ்டுமலை	,,
இந் விதமுறைத்து அத்துவாரஸ்தாந்திராதாலை பூமானம்	55
சாலிடுக்காதின் வஜ்ஜுண்டுலைய வாசம் ராணி திமியிலை பிள்ளை கரணம் ஏதலாலும் வேலிக்கெடும் அதிகாலை பூமானவும்	
சாலிடுக்காதின் கொலுவுகள் ராணி, கரணம், வேலியோர், கக்காறு, வாரம் ஹவுடை ஸபுமானமாய உறைமலை மாயம்புக்குப்பளம்	56

அறியும் முதல்.

வெளிஜங்காபவியி.

விதங்காதின் வஜ்ஜுண்டுலை திமி, கரணம், வேலியிருக்கும், கக்காறு, ராணி ஹவுடை ஸபுமானமாய பறிமுகங்களும்	56, 57
ஒன்று பரியப்புக்குப்பளம் அத்துவாரஸ்தாந்திராலை பூமானமலை ரிசூஷாஸ்தாலை சோக்கமலைக்குப்பளம்	57
இந் விதமுறைத்து தாந்துக்கீலை உதா	,,

അയ്യം മര.

സുക്ഷാടിസംസ്ഥാപനകമനം.

വിഷയം.

എം.

അചന, ചേന്ന മുതബാധ കിഴങ്ങുവർഗ്ഗം നടന്നതിനും, ഏകിളി	
പ്രയറ തടങ്ങിയുള്ള ഡാന്റുവർഗ്ഗം വിതയ്ക്കുന്നതിനും,	
വഞ്ചിവഞ്ചിംഗങ്ങളാശ വാങ്ങേഴ്ത്തട സമ്പ്രദാനമായ നിത്യപദ്ധതി	58
ഇന്നവിഷയത്തിൽ അചനാന്നംഗം ഗ്രഹണത്തിലൂളി പ്രജാം	59
തന്ത്രം, കൂടുക മുതബാധ പുക്കംഗങ്ങൾ നടന്നതിനും വഞ്ചിംഗങ്ങളാശ	
രാഗി വാനനക്കുംഗങ്ങേഴ്ത്തട നിത്യപദ്ധതി	60
ഇന്നവിഷയത്തിലൂളി പ്രജാംനാന്നംഗൾ	"
വാഴ കരിന്ന മുതബാധവും നടന്നതിനും പ്രശ്നങ്ങളാശാശ	
ഞങ്ങിട പ്രതിപാദനവും അതിനിലൂളി പ്രജാംവും	60, 61

അയ്യം മര.

ധാന്യപ്പുലികമനം.

ഇല്ലംനിംപും പണ്ണേള്ളിക്കുട അചനഗ്രുംകത	62
കുംപുംത്തി ഇടുട ലക്ഷ്മാനിത്യപദ്ധതി	"
കുംപുംത്തിലക്ഷ്മാനിത്തിനും താഴെന്നല്ലോഡിംഗിലൂളി പ്രജാം	63
ഇല്ലംനിംഡ്രിന്റുന്നതിനും വഞ്ചിംഗങ്ങളാശാശ	
ഇല്ലംനിംഡ്രിന്റുന്നതിനിലൂളി നക്കാറുംഗങ്ങേഴ്ത്തട ഉത്തരവാദയുമായമരപ്പിന്നനം	
ഇന്നവിഷയത്തിലൂളി പ്രജാം	
ഇല്ലംനിംഡ്രിന്റുന്നതിനും വഞ്ചിംഗങ്ങളാശാശ	63, 64
അതിൽ അചനഗ്രുംകളാശാശ രാഗിക്കുടിടുട ഉണ്ടമാലുമായമരപ്പിന്നനം	
ഇല്ലംനിംഡ്രിന്റുന്നതിനിലൂളി പക്ഷപ്പുവസ്ഥ	64
ഇന്നവിഷയത്തിൽ താഴെന്നല്ലോഡിംഗം പ്രജാം	"
പുണ്ണിപ്പുണ്ണികുംപുംകങ്ങേഴ്ത്തട ലക്ഷ്മാനിത്യപദ്ധതി	"

കാലാദിപകവ്യാവ്യാനം

മൊലാശ്രക്കരം

(അന്തിമഭാഗം)

പ്രമേമര്യാധി.

(എ) ഇനി ദേവപ്രതിജ്ഞാബികരംക്ക ഷോഴ്ത്തു ചൊല്ലുന്നു. അവിടെ പ്രതിജ്ഞകരംക്ക് ഉത്തരാധികാരിയിൽപ്പെ കൊള്ളാറു. ഒക്കും സാധനത്തിൽ കൊള്ളാത്തതു¹. ഷഡ്പണ്ഡാഷ്ടങ്ങൾ വജ്ജിക്കണം. മകരതായർ പിറന്നാൽ തുടങ്ങിട്ടു മിച്ചാതായർ കൃതിവോളം കൊള്ളിത്താരാട്ടു ആവാരം കാണണ്ടു. അതിൽ കംഭതായർ ചുക്കരേ നല്ലു.

“അം ഉന്നേരിട്ടോ തത്രേ ഭാനന്ന
ഗതേ കുംഭവിവജ്ജിതേ
ചൂഢ്യപക്ഷേ തു ചഞ്ചുംക്കേ
വച്ചയുകേതു നിശ്ചകരേ
ദ്രശ്യതേ വിമലേ വ്യാളി
ഭാസ്ത്രവാദ ഗിരബൈശു യദാ.”

എന്ന വാസിജ്ഞം.

“താജ്ഞം ക്ഷമിണമന്ത്രിജ്ഞമയനം ദേവപ്രതിജ്ഞാപനേ
കംഭേ ഭാനരഹാജ്ഞത്തു സ ച മുഖേ ജീവന ത്രഞ്ചാർമ്മവാ.
എന്ന മാധവീയം.

“ദ്രോമേഷമീനമിടുനമകരസേമ ദിവാകരേ
ഉക്താ ദേവപ്രാജ്ഞാതു കംഭേ ഭാനരനിജ്ഞത്തു.
ജീവദ്രജ്ഞിയതഃ കംഭരാശൈ സുത്രഃ ഗ്രൂഡഃ കില
പ്രതിജ്ഞാതാം സ ച സമോ ജീവദ്രജ്ഞഃ പരരേ സൃതഃ.”

എന്ന മുഹൂർത്തദിപക്കം.

എന്നാൽ കംഭതാധികാരിൽ കൊള്ളേണ്ടില്ല. അവലു കത്തികയ്ക്കു കംഭതാധികാരിൽ പ്രതിജ്ഞക്കു കൊള്ളാനുതാനം. ഈനി

1. ‘ഈൻ’ മരീറ ഗമ്മണ്ണിൽ പ്രതിജ്ഞാബികരംക്ക പറയുന്ന’ റ, പാം.,

രാത്രികൊണ്ട് മുന്ന് ക്രിട്ടാൽ അതിൽ നട്ടേതെങ്കുറ രണ്ട്^o വജ്ജിക്കേണം. മുന്നാംകുററിൽ കൊള്ളിം. അവിടെ അതി തോഡയത്തിനു മുമ്പു നാലുനാഴിക വജ്ജിക്കേണം. പകൽ സാ യാഹാം പ്രതിശ്വാസികൾക്ക് രക്കവെ വജ്ജിക്കേണം. നട്ടേതെ പ്രതിശ്വാസികൾക്ക് മുമ്പു വജ്ജിച്ചുകൂടുക. ഉച്ചക പത്രവി നാഴിക വജ്ജിക്കുക. ഗൃഹാഭ്യർഥായാലും തുടങ്ങി മുന്ന് ഒപ്പും വജ്ജിക്കുക മുള്ളുത്തു്.

വജ്ജാ ദേവപ്രതിശ്വാസാം ചാട്ടാബൈജണതുലാധരാഃ,

ചാപ എന്ന ധനം, അജ എന്ന മേടം, ഏൻ എന്ന മക്ക റം, തുംബയരുഎന്ന തുലാം. മുവ നാലു രാശികളും വജ്ജിക്കേണം.

“ശരിനി സ്ഥിരരാശിനേമ സ്ഥിരരാശുദ്ധയേ തമാ
സ്ഥാപനാ ചുജിതം മിത്രാ മധ്യമാ വജ്ജിതാമുരാഃ.”

എന്ന വാസിഷ്ഠം.

“ദ്രേഷ്വാശു സ്ഥിരരാശയോ ദ്വിതനവോ
മധ്യാമുരാ നിദിത്വാഃ.”

എന്ന മാധവീയം.

“ചരാ ഗ്രഹാഃ

ഹയാംഗശ്വാപി വജ്ജുന്നേ
രാജകാ ചരം മധ്യമാപരേഃ
ശ്രൂദ്രേഷ്ടിയതഃ കർണ്ണി
സ്ഥാപനേ മധ്യമഃ കിലു്.”

എന്ന ഇച്ചുത്തംഖീപക്കം.

“ചരാവ്യാ രാശയോ ദാഖ്യാ വാഞ്ച്ചുമുഖാപോ വിശേഷതഃ
മധ്യഃ കർണ്ണകോ ജ്ഞതേഷഃ ശ്രൂദ്രേഷ്ടാരംസു ശോഭനഃ.
ശ്രൂദ്രേഷ്വാശുരാ മധ്യാ മുതി കേച്ചിത്വം പ്രചക്ഷിതേ.”

എന്നാചരണസദ ഗ്രഹം.

“വജ്ജാ വാതാബസദമുഖിനധനംമേഖണ്ണുകാ മുഹാഃ.”

എന്ന ഇച്ചുത്തംപദവി.

“ത്രജേമനാരയോവ്യാരഹം നീശാലുത്രും ശരകുറ ധനഃ
മുഗമോഷതുലാഃ.”

എന്ന പദ്മാശിക.

എന്നാൽ മെടം, തുലാം, ധന, മകരം ഇവ നാലു വജ്ജിക്ക. ക്ഷക്കകം മില്ലുമാറ്റിട്ട് കൈച്ചുള്ളാം. ഇങ്ങനെന്നുതുന്നു അതുവാരം. ധന ഫീച്ചുള്ള ഉദ്ദേശ്യരാശികളിലും സ്ഥിരരാശികളിലും ക്ഷക്കക്കും കൊള്ളാം. അതിൽ സ്ഥിരരാശികളിൽത്തീരു എന്നേ നല്ല.

വ്യയയമ്മാശ്ചയിസംസ്ഥാം പാപാ മഹൗത്തമാതുമം
ആചാര്യം ചാന്നാഡാതാരം ശില്പിനാ പ്രതിമാമപി.

വ്യയമനം പരന്താമടം, ധനമിലനു ഒന്നപതാമടം അംഗും, ധനി എന്നാണുമാടം, ആചാര്യത്താകന്തിവിടെ തന്ത്രി, അന്നാഡാതാവനം ഉണ്ടാളും. ശില്പിയെന്ന തച്ചൻ: പ്രതിമയെന്ന തിരുവട്ടനും. പൊഴിത്രകാളിള രാശിയുടെ പരന്താമടത്തു പാപികൾ നില്ലിൽ തന്ത്രിക്കു നാശം വരും. തന്ത്രി മരിച്ച പോം. വന്നതാമടത്തു പാപികൾ നില്ലിൽ ഉണ്ടാളും മരിച്ച പോം. അംഗുംതത്തിൽ പാപികൾ നില്ലിൽ തച്ചൻ മരിച്ചപോം. അഞ്ചുമാടത്തു പാപികൾ നില്ലിൽ തിരുവട്ടനും ബാധ വരും.

“പരന്താമടാവതിരെല്ലത്വിൽ പാപി നിന്നാൽ ഫലം കുമാൽ.
തന്ത്രി ഉണ്ടാളും തച്ചനം ദേവന്നപി വിനാശമാം.”

എന്നാൽ ഇന്നാലുസ്ഥാനങ്ങളിലും പാപികളെ വജ്ജിക്കേണാം. അംപ്രാശോ പാപോദയവും പാപദ്വാലിയും ശ്രൂക്കദ്വാലിയും അരുടെപരന്താമടത്തു ചായ്ക്കം അഞ്ചുമാടം, അംഗും, ഒന്നപതാമടം, പരന്താമടം ഇന്നാലു സ്ഥാനങ്ങളിലും പാപികളിലും ശ്രൂദ്ദേശാഗ്നിഭാവോദ്ദേശം രാഹ്മദക്കജവിചക്രതരാശിയും ഇവരെയാക്കവേ വജ്ജിക്കേണാം, പ്രതിജ്ഞയും ഗ്രഹസ്ഥിതി ഇതിലും വജ്ജിക്കു ഇല്ലയുള്ളതും ഇങ്ങനെ ഗ്രഹസ്ഥിതി നിത്രുച്ചിക്കുന്നുതേനേതെ ആചാരസ്ഥിതി. ഇന്നി ബലാബലമർവ്വാൻ,

“ഉച്ചസ്ഥാനഗതയുദ്രോ യജമാനനുഖാവഹഃ
മിത്രസ്ഥാനഗതയുദ്രോ മിത്രസ്ഥാപ്യനാവഹഃ.
ചായ്ക്കം നീചരാശിസ്ഥാ ഭാരിത്രം സംപ്രയുഷ്ടതി
ശത്രുസ്ഥാനഗതയുദ്രോ ശത്രുവുഖിം സമരാഭേദം.
സുത്രരാഹട്ടിട്ടഃസംരാഹഃ സ്ഥാപനേ ലഗ്നസംസ്ഥിതാഃ
നാശയുച്ചിരാദേവ ഗ്രാമം ജനപദം തമാ.
ശ്രൂഢാദേവാദയസംസ്ഥാനേ സവ്വസംഖ്യനാവഹഃ
ധനസ്ഥാനഗതാഃ പാപാ നാശയന്തി ധനാനി ച.

ശ്രൂഢയു ചത്രസംയുക്താ ധനദാസ്തുത സംസ്ഥിതാഃ
 ഭാതുസ്ഥാനഗതാഃ സവേ ഗ്രഹാസ്ത്രിവിവല്ലനാഃ.
 ബന്ധസ്ഥാനഗതാഃ പാപാഃ കവന്തി സുവന്നാശനം
 തദേവ വല്ലിഷ്ട്രനി സൈനമ്രാഖ്യത്രവിവജ്ഞിതാഃ.
 സുതസ്ഥാനഗതയുപ്ര ആയുമീനം ധനക്ഷയം
 സുതസ്ഥാനഗതാസ്തീക്ഷ്മാഃ പുതുതുപ്രഭാസ്താഃ.
 തതസ്ഥായു ശ്രൂഢാഃ സവേ പുതയമ്മസുവല്ലാഃ
 നാശയന്തി റിപ്പൻ ക്രൂരാഃ ശത്രുഘ്നിം കരിഷ്ടനി
 സ്ഥാനഭേദം ദിനിഷ്ടതാം തതസ്ഥമാ ഭളച്ചത്രജീണ.
 കത്താജാമിത്രഗം സുത്രോ യജമാനവിനാശനം
 സൈനരം സൈനവ്യവിനാശഃ സ്വാദ് ബുധഃ പുതവിനാശക്തം.
 കജയോഗിഡയം കത്താ പിശാചസഹിതം ഭളഃ
 ജീവേദ്ധ സപ്തമസ്ഥമ തു കത്താതാം ധനവല്ലനം
 അരജ്ഞമസ്മാ ഗ്രഹാഃ സവേ കവന്തി കലനാശനം
 ധമ്മസ്ഥാനഗതാഃ സൈനമ്രാഃ കത്തല്ലമ്മവിനാശനം.
 പാപായുത്രയതാഃ കത്തുഃ സൈനവ്യധമ്യനക്ഷയം
 നഭസ്ഥാനമാഃ ക്രൂരാസ്തൈ കവന്തി ധനനാശനം.
 ചത്രയുക്താസ്തോ സൈനമ്രാഃ പുതവിത്തസുവല്ലാഃ
 അരുംഭായു ശ്രൂഢാശൈവ ലാഭസ്ഥാനസമാഗതാഃ.
 പ്രയക്ഷന്തി ന മാരോഹ്യസുതായഷ്യധനാന്തി ച
 പാദരസ്ഥാനഗാഃ പാപാഃ ശ്രൂക്കച്ചനമായതാഃ.
 ഭാരിഭാം സംശ്രയക്ഷന്തി യജമാനായ നിത്യഃ
 വ്യയസ്ഥമാ വിത്തവുഘ്നിശൈ കത്താതാം ഭളച്ചത്രജീണ.”

ഈതു വാസിഷ്ഠം.

“ലഗ്ഗോ വിഡുത്തിവാകരമിന്ദഭേദമാഃ
 കത്തന്തി രാജ്യയജമാനനരേത്രനാശം
 സേപ്തുംസ്തുദേഷ്യ ശ്രൂഢാം നിധനേ ന സവേ
 ശ്രൂക്കോ വൃദ്ധേ ച സംഖിലവ്യധയോദ്യു ചത്രഃ.”

ഈതു മാധവീയം.

“അരുപതെത്തു തു ത്രുജതു നിഃനേ പാപചത്രാം സിന്തോഗ്രാം
 കടുമേ പാരിവൃദ്ധതനാസ്വവേദേഷപാഷ്യിശ്വാശ യീമാം

വുക്കാംഗ്രഹാഗ്രാൻ വച്ചുശി വിബുധനമാപനേ തുരവേടാൻ
യായമ്മാനേതുഷ്പവി ദാമഗാഃ തുരവേടാഃ സുമയ്യാഃ.

പ്രദള്ളിജമാനാഉ ദ്രാദശനമാ ദരാദ്രതാം
പാപാ ദേവപ്രതിജ്ഞാഭാമിത്രനേ സുരയോ ജമ്മഃ.”

ഈതു ദിവ്യത്തിപക്കം.

“യന്നുവരായോമിവരാശയ്യോൾ
വിലശമിതുർക്കഷഗതശ്യ നിദിതാഃ
അരിവുരയെ ജനവിലശതസ്യമാ
മുംഭ്രുപോ ലഗ്നഗതോ ദിവാകരഃ.”

ഈതു സാരസമഥ്യം.

“അരധോമവഞ്ചി ഭവനം നിള്ളതേ സ്ഥാപനേ ഷരേരഃ.”

ഈതു ദിവ്യത്തിപക്കം.

“ക്രജവാരോ ധുതോ ബഹീയം ശീതരംമിസ്യമാ സൃഷ്ടഃ.”

ഈതു അംഖകവ്യാപ്തഃ.

എന്നാലിത്രുംഭിക്കലിക്കൊണ്ട് ഗ്രഹസ്ഥിതിബലാബലമറി
ഞ്ഞുകൊംക്ക. ആവശ്യകത്തിങ്കൽ ആദിത്രോദയവും ചഞ്ചോദ
യവും നാലൂമടത്തു ചഞ്ചനേയും കൊള്ളിന്തു ചിലർ.

നടത്തേത പ്രതിജ്ഞയ്ക്ക് പൂർവ്വപക്ഷംതന്നെ കൊള്ളാവു. അ
പരപക്ഷം മുഴിവൻ വജ്ജിക്കേണം. പിന്ന പീഠം പക്കക,
സംകോചം, കലം ഇവററിന്നെന്ന ചരായാകലം ഇത്രാജി
കൾക്ക് പൂർവ്വപക്ഷവുമപരപക്ഷത്തിൽ പണ്ഡമി കഴിവോളിവും
കൂടിക്കൊള്ളാം. ഇന്നി ഇവററിനോ അപരപക്ഷത്തിൽ ഷജ്ജി
ത്രഞ്ചി ശ്രേഷ്ഠമിളിപ്പക്കണ്ണലോകവെ വജ്ജിക്കേണം.

വജ്ജ്ഞ മഞ്ചരയോദ്ധാരണ സുത്രവാരസ്സു മയ്യമഃ.

പാപികൾ മുവരുദ്ദേശ്യമാഴ്ക്കരി വജ്ജിക്കു മുവ്വമാകന്നതു.
അതിൽ ചൊഞ്ചാഴ്ക്കു യും ശനിയാഴ്ക്കു യും വജ്ജിക്കു ഇള്ളിയ്ക്കതു.
ഞായറാഴ്ക്കു മയ്യമമായിട്ട് കൊള്ളിത്തുമാരതെ ആച്ചാരം.

“മുംഗുംജിവസൗമ്യാനാം ദിവസേ ചാംശകേ തമാ
ദ്രോക്കാണോ കാലമേഡരിയാം സ്ഥാപനം സംപ്രശസ്യതേ.”

എന്ന വാസിജ്ഞം.

“கஜவாரஸ் வஜ்யார்து மனவாரோ’து மயுமஃ
தேஜஸ்பினி கூஷமதீது வங்கிலாவியாயினி.
வரமாம டியாகங்களி சு மஹாஸினி
பேவத் ஸுத்ராசிவாரேஷு புதியேஷுதி ஷுயா ஜஹ.
விப்ராஸாம ஸமாப்ளே வாரற ஞாலெஸ ஞாத்ருக்குயோ
க்ஷத்ரியாஸாவு ஸுந்த்ரேபாக்ஷுயவாரே விஶாம ஞாலே
ஞாஸாவு புதியூயாயாம மனவாரஸ ஞாவஹ.”

இது இழுத்தசிபகஂ.

“வஜ்யா வாதஸைத்ரஸுஹஸினயங்கமேஷஸாஷ்கா ஹஹ.”
என இழுத்தபெவி.

“வாவவார விவஜ்யாஸ ஸுந்த்ரஸ்ரேஷாவிஶேஷதி.
எனாபாரஸஸ்ரஹ.

“துஜேநாதாதாஷக்வாரஹ”
என பணுாஸிக.

எனாக் சொந்தாது கூஷி தூஷி சூஷி வாஷிக்கமாரது
அதுவாரம். ஏரயாது மயுமமாகிடு கொத்து மாரின்னென அது சுரம்.

மாலு சாநோஸ்திதாஸ்ராரஸ ஸஸ்ரா வஜ்யா து வாதஸாம்.

வாதஸைமென சுதயம். மகவும் சோஷஸூஸ் வியிது
நாத்கல்லித் சுதயமெஶித்துத் நாத்கரம் பதினாறும் ஹஸ்தி
நார நாத்கக்கூம் கொத்தும் புதியூயை.

“உஸஸ்நால்லித் சுதயம் கல்லது மகமி-
க்கலூம் புதியூபஙே,”
என தாமரன்ஸுர்.

“வாவாதஸைஷபவிலேஷு ஸமஷைஷபாங்காயை.”
என பணுாஸிக.

எனாக் சுதயமெஶித்துத் து உஸஸ்நாத்கரம் பதினாறும்
மகவும் ஹவ பதினார நாத்கக்கூம் கொத்தும். மரேவ பதி
நொங்க வாஷிக்கூம். ஹஸ்தென நாத்கரம் கொத்து ஸோந்தென
அதுவாரஸமிதி.

ஹாி அவரிலே தேனைத்துரிவான்—

“പുഞ്ചാന്ത്രാദിതിരോഹിണീഭിന്നതസ്പാതുത്തരാഃ കീത്തിത്വഃ
ഗ്രേച്ചായൈ”

എന്ന മാധവിയം.

“രോധിണ്യാദിത്വ തിഷ്ടുവച്ചുള്ളുമസ്തുതയേത്തരാഃ
സപാതീ ച സ്ഥാപനേ ശ്രേഷ്ഠാ ദൂനിഭിസ്തപദർശിഭിഃ.
വജ്ഞിയാനി ശ്രേഷ്ഠാണി നക്ഷത്രാശ്രൂത്യംാനി വൈ.”

എന്ന വാസിയം.

“പുഞ്ചാന്ത്രമാതൃനൃത്രാജവിധുസ്പാതുത്തരാഃ ശ്രാം
പിതൃ ചിത്രാശ്രീനീഭിത്രവാഃ സ്ഥാപനേ സമാഃ.”

എന്നം,

“മാധവസ്യ പ്രതിശ്ചാഡാം മാധവർക്കൾവു ശ്രദ്ധനേ.”

എന്നം മുഹൂർത്തദിവകം.

എന്നാവിത്രാദികല്ലക്കാണ്ടി കൊള്ളിക്കന നാളുകളിൽ
ഒക്കങ്ങളെ നിത്രപിക്കാം. മുവിൽചൊല്ലിയവണ്ണം പതാനാട്
നാളുകളിൽ കൊള്ളിക്കുമാറ്റേ അതചാരം.

വേദ്യാ വജ്രഃ പ്രതിശ്ചാഡൈ ജീവപാപേപർവിശ്രഷ്ടഃ
ആദ്യം ജീവയുതം താരം രാഹ്നയുക്തം തു വജ്രയേത്.

പ്രതിശ്ചാഡികളിൽ വേദ്യമുള്ള നാളുകളെ വജ്ജിക്കേണം.
അവിടെ വ്യാഴത്തിനേരയും പാപികളുടേയും വേദ്യം വിശ്രഷ്ടി
ചും വജ്ജിക്കേണം. അവിടെ വ്യാഴം നിൽക്കുന്ന നാളുതനെന
കൊള്ളിനു. വ്യാഴം നിന്നു വധും വജ്ജിക്കേണം. രാഹ്നനിന്നു
വധും വജ്ജിക്കേണവല്ല. രാഹ്ന നിന്നു നാളു തനെ വജ്ജിക്ക.
ഖവിടെ അതചാരസദ്ഗ്രഹം—

“രാഹ്നവേദ്യം ന ജാനനി പ്രതിശ്ചാഡാഞ്ചു കേവന
തമാപി വേദ്യഃ പാതസ്യ പ്രതിശ്ചാഡൈ ന ശ്രദ്ധനേ.
ജീവേന യുതനക്ഷത്രേ പ്രതിശ്ചാ ക്രിയതേ ഗ്രഭിഃ.”

ഇങ്ങനെ.

“ദേവതാസ്ഥാപനേ സൗംകജാക്കിസുരമന്ത്രിണാം
വേദ്യം രാഹ്നയുതം ഭാ ച തുജേഭിത്രപരേ വിഭിഃ.
കൈയ്യിജ്ജീവയുതേ യിഷ്ടപ്ര പ്രതിശ്ചാ ച വിധിയതേ.”

എന്ന മുഹൂർത്തദിവകം. എന്നാലാദിത്രം ചൊരുയും ശനി
യും വ്യാഴവും നിൽക്കുന്ന വധുതനെ വജ്ജിക്ക. അതിൽ വാഴം

നിൽക്കുന്ന നാളിതന്നെക്കാണ്ടുകൊടിക്ക. റാഹു നിൽക്കുന്ന നാളിതന്നെ വജ്ജിക്കേ വേണ്ടും. വർദ്ധമാക്കുവെ വജ്ജിക്കേണ്ടും. ഇങ്ങനെനു അചാരം. വേയവർദ്ധിപ്പം:—അരനാം മുന്നം ക്രീട്യോ തവർദ്ധം. അതിന്റെ അട്ടത്ര മേലേവയും കീഴേവയും ക്രീട്യാദ നാളിമൊരുവർദ്ധം. അതു രോഗിനീവർദ്ധം. ചിന്ന അവററിന്റെ അട്ടത്രവ അടി കാലും മുക്കാലും. അവററിന്നടത്തവ ഉത്രക്കാതി വർദ്ധം. ചിന്ന ഗണ്യാനവർദ്ധം. ഇങ്ങനെ അഭ്യുവർദ്ധിപ്പിള്ളി താമരന്മലിലെണ്ടിത്തുറി ചൊല്ലിട്ടു്.

“ഉത്രക്കാതിഭ്രംഗിനിരന്തരം ഷുരപ്പുരാടപ്പഷ്യാഃ
രോഗിശ്രാർത്താശുവണചത്രം ചോതിരൈത്തണ്ണു തമമിൽ
അത്രേഷാംപീ മകമിരവതിജ്ഞാജ്ഞാലണ്ണു തമമിൽ
കാലും മുക്കാപരയുമരയും പാശവർദ്ധാനു വേയേ.”

ഇങ്ങനെ.

അതു ചാരസദ്ഗഹത്തിലുമണ്ഡിതു ചൊല്ലിട്ടു്.

“അശൈനിപിത്രമുലാധിരേവതീശരക്താരകാഃ”
ഈതു ഗണ്യാനവർദ്ധം.

“വിശ്രാനലൈകഹാച്ചുപ്പാലൈരക്ഷാദിതയസ്താഃ.”

ഈതു കാൽനാളം മുക്കാൽനാളം.

“യാമ്രപഷ്യാശ്രമാശാഖാഘണ്യാനിമെതരാവൃതാരകാഃ.”

ഈതു ഉത്രക്കാതിവർദ്ധം.

“രോഗിനീശത്താരാക്കഹരിസപാതീഷരാ അപി.”

ഈതു രോഗിനീവർദ്ധം.

“ത്രയ്യുന്നേഞ്ചവസവഃ”

ഈതു’ അരനാം.

“വേയവർദ്ധാഃ പ്രകീർത്തിതാഃ.

ഗരുഡണ യുദ്ധത്വാ ദേഹം വർദ്ധി സ വർദ്ധി വേയക്കുമ്പിതഃ.

ദേവപ്രതിജ്ഞാഭിപ്രേക്ഷകസംകോച്ചേ ചാപ്പാവസ്ഥകേ.

ഗ്രഹക്കമ്മണി ക്രൂരേ ച നാളികേരാഡിവാപനേ

വജ്ഞനീഡേം മഹ്യം വേയ ഇത്രാചാരവ ഭോ വിശി.

ഇങ്ങനെ.

പക്ഷങ്ങൾ:— സ്ഥിരകരണങ്ങളും റിക്താസ്ഥിവിജുകളും വജ്ജിക്കേണം. മറേവ കൊള്ളിം. മുതുദലുടിനാല്പാംഗം വജ്ജിക്കേണം. സംക്രാന്തിയുള്ള പകലും സംക്രാന്തിയുള്ള രാത്രിയും രവിവിംബവാസങ്ക്രാന്തിയും വജ്ജിക്കു. നവഭോഷങ്ങളും വജ്ജിക്കു. ഉൽക്കാചാത്രകവ്യുമകേതുവരുന്നാണില്ലാലോന്നാകി ത്രിവസം തുടങ്ങി മുന്നഡിവസം വജ്ജിക്കു.

ഈനി അവിടത്തെ രാജാവിനം ഉള്ളാളുകൾ തന്ത്രിക്കും അവിടത്തെ ഗ്രാമാധിപനം കൊള്ളിക്കുന്ന നേരത്തുവേണം പ്രതിജ്ഞിപ്പാൻ.

“മഹിപത്രേശു കത്തുവു തത്തദ് ഗ്രാമാധിപസ്യ ച
അ ചുമപാദശ്രൂ രാജീ ത്രാജേഃ ശേഷാഃ ത്രാജേഃ.”
ഈ മാധവീയം.

“വുയാരിനിയന്ത്രക്ഷാണി കത്തുന്ന പ്രാജ്യാനി മുതും
പ്രപത്രേശു പ്രതിജ്ഞായാം തത്തദ് ഗ്രാമാധിപസ്യ ച.”
എന്ന മഹാത്മാപകം.

“ദേവപ്രതിജ്ഞാ കത്തവും ധജമാനാനക്രമജ്ഞം.”
എന്നമുണ്ടതിൽ.

പ്രതിജ്ഞാപദ്ധവിഥി പ്രോക്തഃ സംകോച്ചേ ചാണിഷ്വചനേ
ശ്രിജ്ഞപക്ഷേപി ഷജ്ഞാഃ പ്രാക്ത് തിമദ്ദേശ മധ്യമാസ്ത്രയോഃ.

സംകോചത്തിനം കലംമാട്ടിനം പ്രതിജ്ഞയുടെ പൊഴുതു
പോച്ചെതന്നുണ്ടു. പൊഴുതാക്കന്ന. അവിടെ ഇവ രണ്ടിനമോ
അ വിശ്രഷ്ടമുണ്ട്. ഘുംപക്ഷവുമഹരപക്ഷത്തിൽ പദ്മമിക്കടി
പൊളിവും തട്ടിക്കാളിം. മരറല്ലാം പ്രതിജ്ഞപോലെയരു.

ശ്രിജ്ഞപക്ഷ യന്ന യാദേഹിപ്പിച്ചിവന്നോ വിധിയ തേ
ചാപകക്കടക്കന്നുണ്ടോ രവിസ്തുഗ്രാഹി നിന്തുതേ.

അനുത്ത് സവം പ്രതിജ്ഞാവിശ്രാബന്നേഃപി ത്രാജേതാം.

അംഖാവന്യത്തിനും അപരപക്ഷം മുഴവനം ദക്ഷിണാഃ ന
വും കൊള്ളിന്നു. ദക്ഷിണായന്ത്രിലും ധനത്വയർഡം കക്കടക
ണ്ണയർഡം കന്നിതൊയ്യറം കൊള്ളേണ്ടില്ല അംഖാവന്യത്തിനും.
ഈനി മരറല്ലാം പ്രതിജ്ഞയുടെ പൊഴുതുപോലെ ഒരു കൊടുക്കാടു കൂ
അംഖാവന്യത്തിനും,

ഇനി ഒരു ഒന്ന് ദിവസം, ഒരു മണിഃ—

അഴുമേരുമാ പ്രതിജ്ഞായാണി പ്രാക്ക് കത്താങ്കരാളുംണം.

രാത്രിയിൽ കൊള്ളിക്ക. വിഷഗണാനാദികൾ വജ്ജിക്കാ കിൽ വജ്ജിക്ക. രാത്രിമധ്യം മുഖമായതു്.

“പ്രഥാനാമടിശ്ചവനേ ഇതരവി

അനീനാമമിത്രാത്തരാ—

രോധിഞ്ഞാശടിനശങ്കചെപ്പഞ്ഞാശിനിനി

ഗ്രേഷ്മാ ബുദ്ധേയവിരിതാഃ

ഭാനഭ്ലക്ഷുഭതരാരാഡണഗതഃ

കംടാംഗനാകക്കിഃ—

സ്ത്രാജ്ഞിഃപ്രാഞ്ചത ത മധ്യമേരു ത കരണം

ദ്രേഷ്മം സൃതം കൈശ്ലവം.

വീഞ്ഞാനപിതേഷ്യ ഇപജക്കഭാവിലഗാ—

വണ്ണാധിപവിഷ്യ ഇപജൈരഭിശ്ചകമാളി

സാമ്രാജ്യസംപദമിഹാദയഭ ക്രമേണ

ദീപ്പാഭദ്രോ റിച്ചഭയാനി നിപീഡിതാല്ലാഃ.

ശ്രാം ബുധാചാത്രസിതോജ്ഞാശാശം—

മനസ്സുഗാനാമുദയാംഗവാരാഃ

സേപാച്ചുവിലാനാമുദയേരുത ഷുജ്യഃ

സമിരാഃ പ്രശസ്താഃ നാമയാ വികംഭാഃ.

വിത്രാന്തുസൈമരപഗതയണോ ബന്ധുജാമിത്രസംസൈമഃ

സ്ഥാനത്രേഷ്യഃ സൃതനവമഗ്രഹ സൗഖ്യാധിയമ്മധീനി

ഹീനോത്സാരോ ഭവ : വശതെതർമ്മസുസംസൈമന്നിരായു

ദോഹി ടാപൈരിഹ തന്നഗതൈ സേപാച്ചുഗൈവികുംഖി വാ.

വൈവരിരസ്യനിരതേ സതി പാപൈ—

തിക്കുതേ ശരിനി മുത്രുമൈപൈതി

സദ്ഗുഹേഷ്പരിഷ്യ രിഷ്മത്തിസൈമ-

ഷപായുരാഭിഹലമേതി നരേദ്രഃ.

തികോനോ ഉശേ രാ സതി സൃതച്ചരൈ വൃഥാളി ഭൂജേ

ക്ഷതേ എഞ്ഞമസ്സാമോ വച്ചഷി ബലവാനത്ര ശ്രാംഭഃ

വഞ്ച്ചാൻ ജാഡാം വാ വിജ്ഞയത്രക്കേ ഭവഗതേ

സഹോത്രസൈമാ ഉന്നോ തിരുതി ചിരമംസ്യവുംണാൻ.

യിഷ്ടേന തന്നു മൂളനവാരംരകേ രവേ-
ത്രിവരൈ തു കെല്ലു ചനുരേതുരകേ
കമയന്തി യോഗവരതെ ഉദ്ദസംജ്ഞതിൽ
സ മഹീപാത്രത്തിന്തുരോഗിഷ്ഠചനേ.

അതിചിരപരമാമിതായുരാവുാഃ
സധുത്യുരാസുനഭായിയോഗാഃ
മനിഡിരഭിഹിതായു രാജേ ഉഗാ
യരനിപാത്രഭിഷ്ഠചനേ പ്രശസ്താഃ.

ംക്ഷേഷ ക്ഷിപ്രവരേ ഹയാദിദമനം
സമാസ്ത്വാ തദാരോധനം
നാഗസ്ത്രംകംഡയോജനം ശനിദിനേ
ലഗ്നാ ശരനയ കാരയേത്
സദ്പാരേ മുഭേതാരകേ മുഭതിമെഴ
ലഗ്നാ സസൗമ്രേ മുഭേ
സേനാക്രോശപരിഗ്രഹാദിനിപിലം
കാര്ത്തം വിദ്യുന്നുപചി.

വൃഷാബ്ധന്തപാദസ്ഥിതേ സോമപ്തത്രേ
കൃപാണാദികം കാരഭ ഉത് സാധു ശ്രൂം
സപഹസ്തസ്ഥിതേ നടംയുഗേ തതു ശ്രൂം
ന ഭിതിഃ കദാചിദ്ദുരേഷ്ടുശ്രൂംത്.
വാദിരമായതമരപ്രദിപ്പശാലാദ്വാരാഭവി വനേത് കീലം
ഭേദമേ മദാംശരതേ ഗജതുരഗാണാമിയം മഹാരക്ഷാ,
വിശ്രദ്ധക്ഷ ഹിമസ്തദയേ ഗജഗിരസ്യാവേശയേദക്ഷം
വിശ്രീഷ്ട പട്ടനിബന്ധമശ്രദജയോരാലേ കകനം സംഗ്രഹം
ആരഭയ്യാദ് വസുദേശ ജയയത്യന്തിവാദശ്രാംകസപീതുതിം
ഭാദ്രക്ഷ ധനസന്നായം റിച്ചമഹാഭാഗാലുവേശം മുപചി.

എക്കാംശരാഭുദിതൈ യദാ സപദവനേ
സേപാദ്യൈ ത്രികോണേ/പി വാ
ജീവാകർഷ കനകം തദാ സുമതിനാ
ഗ്രാഹ്യം ന ദേശം കൃചിത്

എക്കാംഗസമിതയോട് ശരാകക്കജയോർ-

ലഗ്ഗ സ്പവർഡ്സമയോ—

ഈം പ്രാരംഭതെ തദാ അദി ഇപോ

യുദ്ധോ ജയം വിന്നതേ.

ദേശസ്യാഹി കജോദയേ വിഷ്വലകി—

കാച്ചുവി വാ സാ ഉ കം

നോയം വാസ്മിക്കം വിചിന്ത്ര വിസ്മജേ

ഭോതുവ്യസേനാം പ്രതി

വിഞ്ചുരുദ്ധരയേ തദീയദിശി ച

സമിതപാ വിമുഖൻ ശരാൻ

.വിദ്വാവൂരിവത്രമിനീം ജയമമ

പ്രാജ്ഞാതി പുമ്പീപതിഃ.

ആരാമോഹഗതൈ സുചംഗരസിത—

ക്ഷുത്രാദിസ്ല്ലക്ഷണ—

॥ പ്രികാരേ ഗജവാജിദംനവിഡയാ

താസംഗ്രഹാദരാബദയോ

സദപമംഘയകാമ്മുകാദിഭരണ

സപ്രണാദ്രമത്രാശനേ

ശംസേന്ത്യാദ്യ നവേഷ്ട കാദമദിലം

ഖാലാന്നാഡിത്യാ സമം.”

ഇതെങ്കിൽ മാധവിയം.

“രാജാദിഷ്ഠകേ ജേജുവ്യാ ച രാജയോഗാഡു ഭാസപതി
വാദവർദ്ധാദു സിംഹാശീവിണോക്ഷാജാഡു പൂജിതാഃ.

എക്കാദശേ സമിതാഃ സദേവ് ത്രാജ്യാ രാജാദിഷ്ഠപനേ
വിനാശം ശ(സ്ത്രീ)പ്രഭാവിജ്ഞതി(ശോകാദിതാരാഃ) സ്ത്രീകക്കികംഭാഃ

സുത്രാദു വജ്രാ നിവിാമന്ത്രത്തുല്യം പ്രതിജ്ഞയം.”

ഈ ഒന്നാംത്തിപകാ.

അംഖുക്കുടാദശി ഷവും മുള്ളപക്ഷേ ചതുംശി

ദ്രുതാഃ പാഡ്യതാദ്ദുസ്താഃ പരാഃ ചുവേണ നാംയതാഃ.

അക്കാദശി യദാന്നേലുന്ന് കിഞ്ചിട്ടു ദശുന്തെ തദാ

ഇപോജ്യാ ദശമീയുകതാപ്രാന്നുമെഡവാതിനിഡിതാ.

പാദഗളിം ഭരമീം പ്രാണ്ടാ ഗംഗക്കാദഗളി സൃഷ്ടാ
ത്രയോദഗരിപാദഗിഞ്ചാം സഹിതാ സപ്തദ്വാക്ഷബാ.
എൻ്റാ പുവേദ്യരന്മേലുരപ്പരല്ലുകാദഗി യദാ
തദാ പുവാം ഗ്രഹി ഭിക്ഷി പരാം ഭക്താ പദ്ധിം ഭജേത്.
നിശാലുംമിവയോർദ്ധജാ രോഹിണിസഹിതാജ്ഞമീ
ഉപോഷ്യാ സിംഹദൈ നൃത്യേ ചട്ടാച്ച്(ശ്രീനാ)പരെരംപിജേജി.
എ(ന്റാ?വാ?)സൃഷ്ടമയതഃ പുവാം പരാജ്ഞമയതഃ പരാ
ദ്രുകാദഗി ലക്ഷ്മീമാതാ സ്വാത് പരേഹനി പിണ്ഡിയാ.
യാ തിമിന്റുമിള്ളുത്താ സ്വാത് പുവാമാദിരവേ(ശ്രദ്ധാ)
അരാഖാദഭ സാ പ്രശ്നേണ്ടാപവാസാ(ദജോ?ഭാവം)ദജാത് പരം.
അതല്ലോ പ്രതിപദ്ധോ യോദ്ധാന്റും എന്തുംശാശ്വ പംഗഃ
യാമമാതാവദേശ്വരനിഷ്ഠിസ്തുദ്ധി ദാണിരിഷ്യതേ.
അനന്തല്ലായോ മനത്രംജ്ഞവിശ്വാലുംപാലും നിശാന്പിതഃ
നിശി പുവാലുംനിഷ്ഠാ ച സജ്ജമീ പാദഗി തമാ
ദ്രുകാദഗി തിമിശ്വോല്പയുതാ രാകാ മുക്കം(ഭേ?ഭേ)
പുവാന്പിതഃ ബുദ്ധേയവിഷ്ണുപദ്മകമിതി കീതിതിനം.

* തശ്ചി പരമേശ്വരപ്രിയയിഷ്ടഃ ഏ ദേനേ വിരചിത
ധാരാപിചകവ്യാഘ്രാനേ ബാലശകരാട്ടി
അന്തിംഭാഗ ദേവമന്ത്രജ്ഞാവിധിനാഥ ഫ
പ്രമമോധ്യാധി.

അമ ദ്വിരിയോ/സ്യാധി.

1. മഹാ ചമപ്പാൻ പെശ്ചു ചൊണ്ടാണ്.

അതിനിന്നായനം രണ്ടാം കൊള്ളിത്താം. ഷഡ്സേശങ്ങൾ വജ്ജി
ദൈനം.

ഭൂതാസ്യതഃ കൂളിരാദപാ സൃഷ്ടാതുവൈ ദരസ്ഥിരൈ
പ്രാച്യാദിഷ്ഠ ക്രമാദിക്ഷ ദേഹാരംഭേ ത്രിഭ്രാദഗഭ.
മകരതായററിത്തതാൻ കുംഭതാഃ ദിശിത്തതാൻ വേണ്ടു
കിഴക്കിനേതു് മേടതായററിത്തതാൻ ഇടവതായററിത്തതാൻ
വേണ്ടു തെക്കിനേതു്. ക്ഷേടകതായററിത്തതാൻ, ചിഞ്ചതായ
ദിശിത്തതാൻ വേണ്ടു പട്ടിതതാരേതു്. ത്രിലാംതായററിത്തതാൻ

1. ‘ഈനി ദാം പാശ്ചത്തു’ റ. പാം.

* ദാതുക്കരിഞ്ഞ അശ്വായചപംഗിസഹാഷ്ഠിപാശ്ചത്തും കാണന്നില്ല.

വുമ്പിക്കുതാം വേണ്ട വടക്കിനേതു്. ഇങ്ങനെ ഉത്തമമാകും. ഇന്നി കക്കുതായുതാൻ ചിങ്ഗതായുതാൻ ചൊംകിലുമാം കിഴക്കിനേതിനു്. തുലാം വുമ്പിക്കുതായർ തൈക്കി നേതിനു. ഏറ്റു കുംഭതായർ പടിഞ്ഞാറിനു്. ഭേദമിടവ തായർ വടക്കിനേതിനും ഇങ്ങനെ കൊരുകിലുമാം. ഇങ്ങനെ കൊള്ളുന്ന മധ്യമമായിട്ടു്

കുത്തികാകക്കുംസോഫ്റ്റ്
വജ്രം സ്പൂഡ് ഗൈഹകമ്മൺ.

കാത്തികുതായുദ്ധം കക്കുകുതായുദ്ധം പുരചമ്പും കൊള്ളുതു്. അവഗ്രേക്കത്തിക്കൽ കക്കുകുതായർ പടിഞ്ഞാറേറു ചുമ്പും കൊള്ളുന്നതു. കിഴക്കിനേതിനു് കൊള്ളുന്നതുമല്ല.

അരങ്ക് തുഡയരാശിഡേബം
ന വാന്നുഹനി മുഹങ്ഗിഡാം.

ഉദയരാശിമാസങ്ങൾ നാലിലും നാലുപിക്കിലെ പുരയും ചുമ്പും തു്.

“ചാവേ ച മീന യുവരാജ റൂഡേ
ഭാനേര സ്ഥിതെ വേദ്ധ ന ചാരങ്കേ
യദ്യാരഭേദ് ഭാരുതിഃ സുതോ വാ
കത്താ മുതോ വാ ന ചിരേന തതു്.”

എന്നാ ദാരസദ്ഗ്രഹം.

അരപ്പുംഗ്രോ കുരുതായുദ്ധം കുംഭതായുദ്ധം ചിങ്ഗതായുദ്ധം കൊള്ളുന്നാം. കോഴക്കിനേതിനു് ഇവ മുന്നേ കൊള്ളുവുതു്. ഇതിൽ കാത്തികുതായർ വജ്ഞിക്കയും വേണ്ടം. ഇന്നി പടിഞ്ഞാറേതിനു ചിങ്ഗതായുദ്ധം കുരുതായുദ്ധം കുംഭതായുദ്ധം ഇവ മുന്നേ സംശയിയാതെ കൊള്ളുന്നാം. അവഗ്രേക്കത്തിക്കൽ ചിലയണ്ണക്കുക്കുതായും കുരുതായും പടിഞ്ഞാറേതിനു നാലുതിങ്ങളുണ്ട് കൊള്ളുവും. അന്തേ അതുകൊണ്ടി നിരതിമുലയിൽ കളിപ്പും ചുമ്പും മിച്ചുന്നതായർ കൊള്ളുന്നാം. വായുമുലായിൽ ഉരപ്പുരക്ക കന്നിതായർ കൊള്ളുന്നാം. ഇന്ന ശാന്തുലാഖിലുടക്കളും ധരാതായർ കൊള്ളുന്നാം. അനന്തരാഖിയിൽ താഴു ചുമ്പും മീനതായർ കൊള്ളുന്നാം. അവിടെ രേവതിതായർ കൊള്ളുകയുമതു്.

“കളംചൊല്ലുവല്ലുഹം പാകാശാരംച ഗ്രാഹം
സുധീം കരോതു മാത്തണ്ണേ മിച്ചനാല്ലുഡയർക്കുഗൈ.
രേവതീതൃതികാശേമ്/കേൾ കക്കിശേമ ച ഗ്രഹങ്കിയാ
വജ്ഞതേ ഏജന്റപിദേഹണ്ണേമ ഭരണിശേമ ച കൈശുന.”

എന്ന മഹാത്മാപകം. ഭരണിതായൻ വജ്ഞിക്കമാറില്ല.

നിശാല്ലത്യാഗരക്കു നില്വാവപരാ ചുംബാസ്ഥമെവ ച.

രാത്രിക്കണ്ണേ മുന്നക്കുറിട്ടാൽ അതിൽ നടേതേക്കുട രണ്ടിം
അപ്പരാഹ്നാവും കൊള്ളും ശ്വേത്. ആവളുടെക്കത്തിങ്കൽ അവിടെ
യും കൊള്ളുന്നതാണു ചിലൾ, എന്നാം വസ്ത്രാലും താഴവാൻ അ
പരാഹ്നാവും രാത്രിശ്വേത രണ്ടിം വജ്ഞിക്കാകിയും വജ്ഞിക്ക. അ
ഹന്തുണ്ണാം ഉച്ചന്നടക്കം മുന്ന ദിവസം വജ്ഞിക്ക. ആദിത്രോദയ
തതിന്നമുഖ്യ നാഥനാഴികയും അസ്ഥിത്രുത രണ്ടിനാഴികയും അ
ഡംബരാത്രിയിങ്കൽ പത്രവിനാഴികയും ഉച്ചക പത്രവിനാഴികയും
വജ്ഞിക്ക. സാധാഹനവും വജ്ഞിക്ക.

ചരാവ്യാ രാശേയാ വജ്ഞാം കക്കടസ്സപത്ര മധ്യമഃ.

ചരാരി കല്ലാക്കരവ വജ്ഞിക്കമേണ്ടിന്നാതു. മേടവും തു
ലാവും മകരവും വജ്ഞിക്ക മുള്ളിങ്കതു. കക്കടകം മധ്യമമാണിട്ട്
കൊള്ളുമ്പറതു അചാരം.

“മുഖംദയോദ്ധപ്രവദനസ്മിരസംജ്ഞതരാൾ.

നമ്മുത്തമാൻ ഗ്രഹവിഡയു ശ്രൂട്ടാൻ സ്ഥിരാവ്യാ നു
മധ്യാന്തമാശ്രാത്രഭ്യാന്തമാംഗ്രഹാവ്യാനു

സേപ്രജ്ഞാപ്രഭാഷ്യ വിഹഗാം ശ്രൂട്ടാ ന മുത്രുന്.”

എന്ന മാധവിചാ.

“കാര്യം മുംമധാനന്തേ മുഗ്രതലാഭമേഷാന്തരാബന്നേ ഗ്രഹം.”
എന്ന മഹാത്മാപാദി.

“മേകതാസ്തിമിരാശയു(?)”

എന്ന കാഡിപ്പിക്ക.

എന്നാൽ മേടം തുലാം മകരം മുവ മുന്ന വജ്ഞിക്ക മുള്ളിങ്കതു്. മരേവ ക്ഷേപത്രം കൊള്ളുമാരാചാരം.

ചതുര്മ്മാ ഗ്രഹം നേര്ജ്ഞാ ഗ്രഹാം പാപാ വിശ്വേഷതു്
രഭന്ന മതിപ്പേരു ക്ഷേപമോ ലഗോ ക്ഷേപം ദിവാകരഃ.

ചുരചമപ്പും നാഥാമടത്രു ഗ്രഹങ്ങളുണ്ണമേനിപ്പേണ്ടി
പ്പി. നാഥാമടം ശ്രൂലമായിരിക്ക മുള്ളമാകന്നതു്. അവിടെ പാപി

കലെ വജ്ജിക്കെ ഇളയ്യുന്നതുതാനം. അപ്പുമവും ശ്രദ്ധമായിരിക്കുവേണ്ടന്നു്. അവിടെ ചൊറുയെ വജ്ജിക്കെ ഇളയ്യുന്നതു്. ഉഭയതതികളാൽത്തുനെ വജ്ജിക്കുകയെതു വേണ്ടവു്. അവരുകു തതികളാഡിത്തോദ്ദേശം കൊള്ളി നുത്തതാനം ചില്ലർ. എക്കിലുമാണി ത്തോദ്ദേശം കൊണ്ടുണ്ടില്ല. അപ്പോഴോ പാപോദയവും പാപദ ഷ്ടിയും ശ്രദ്ധഷ്ടിയും അരറട്ടപ്രാണാമടത്തുപ്രാണം അപ്പുമ തതിൽ ചൊറുയും നാലാമടത്തു പാപികൾ നാശങ്ങം ഇവ ക്കുവേ വജ്ജിയേണ്ടാണ്. പത്താമടത്തു രാഹ്മാനിനെ വജ്ജിക്കുമാറില്ല. ഇനി രാഹ്മാനക്കജിവാദിക്കരാൻഡിരെ ശ്രദ്ധയാഗമണ്ഡായെ കൊള്ളിംവു.

“പാപോ നേരംശ്ശം ഗ്രംഹാർബ്രംഖസ്ഥഃ ശ്രദ്ധാവസ്ഥൈമെവ ച
രണ്യംഖിഃപാരിഗാഖ്യദ്രാഃ ശ്രദ്ധോ സ്നേഹി നിയന്ത ക്ഷിഃ.
പാപാ ലഗ്നാസ്തിഗാസ്തിപ്രത്യോ ശ്രദ്ധാവാ ഇമേ സ്നീതാഃ.”
എന്ന കാച്ചിപ്പിക.

“ആരാധനയേ വച്ചപി സുവദ്ദേ പാപവേടാഃ.”
എന്ന മുഹൂർത്തപിപകം.

എന്നാലാഡിത്തോദ്ദേശം വജ്ജിക്കുകയെതു വേണ്ടവു്. ചൂപ് പക്ഷവുമഹരപക്ഷവും കൊള്ളി നു.

വാരെ ദണ്ഡമാശ്ശയോവാജ്ഞര ഗ്രഹക്രപവിഡയ തമഃ.
പുരചമപ്പാനം കടിപ്പുവാനം കിണ്ണക്കൂമിത്തോഡി കുഴി
പ്പാനാ ചൊറുച്ചുയും ഞായറാച്ചുയും വജ്ജിക്കേണ്ടാം. മറേവ
അരയുച്ചുകളും കൊള്ളി നു രാത്രിയിച്ചാച്ചു തെയാനാമെ വജ്ജി
ക്കുയുംവേണ്ടാം.

ശ്രദ്ധാരംഡേ പ്രവേശേ ച ശസ്ത്രം മുലമാലാനാഡം
മുച്ചും മക്കും ചോദണ്ണാംകൊള്ളിയാമെന്ന ചൊല്ലിയ ച
തിനാട നാളുകളും ഇപ്പുത്തിനെട്ട് നാളുകളും കൊള്ളിയാം പുരുച മ
പ്പാനം കടിപ്പുവാനം. മറേവ ഒവതും കൊള്ളി തു്. ഇങ്ങനെ
അവാരസ്ഥിതി.

ഈനി സ്വഭാവഭരിവാം—
“മിന്റാജാസ്തുപ്രത്രതരാരജനിതുലസ്താഃ പ്രശസ്താഃ സ്നീതാഃ
ശ്വിത്രാമുലസമീരണാദിതിവസ്തുക്ക്ഷീരാധിപാ മധ്യമാഃ
സന്ത്രാജ്യാനി പാണി ഭാനി സുധിയഃ പ്രാഹ്മംഗ്രഹാരംഭണോ
ദേശഗ്രാമഘരാദിക്കേഷപതിത്തുണ്ടാരാഃ സ്ഥിരോഭ്പാനനാഃ.”
എന്ന മാധ്യമിയം,

ഇതുകൊണ്ട് കെ. ഇളാക്കൻ നാളുകളിൽ ഒ ദേശി സു
കൊരി നാ. ഉഡന്നാധ പത്രിനു. 0 മുലവും മക്കും ഇവ പതി
നെട്ടു ഒ ഇളംമാറ്റെതു ആവാരം.

വേദ്യേഷ്ഠ ജീവസംയുക്തം പാതർക്ക്ഷാദന്തം തമാ
എത്തപ്രയത്ര സദ്ഗ്രാഹമിത്രാഡ്രി പുവന്പുരയും.

വ്യാഴത്തിന്റെയും പാപികളുടെയും വേദ്യം വജ്ജിക്കേണ്ട
നും അതിൽ വ്യാഴംന്തിന നാളുക കൊള്ളുന്നു. വർദ്ധം വജ്ജിക്കേ
ന്നു. രാഹു നിന്ന നാളുക വജ്ജിക്കേന്നു. വർദ്ധം വജ്ജിക്കേന്നുവല്ല.
സമർക്കണങ്ങളും രിക്താഘ്നമിവിന്തി... തും വജ്ജിക്കേന്നു. പക്ഷേ
അഞ്ചാൽ മറേവ ഒരു ദിവസം ശ്വസിനാല്ലോം അഞ്ചുക്കൈ
സംക്രാന്തിയുള്ളിട്ടും പലം എന്നും മാറ്റും രാഹുവിബുദ്ധി
സംക്രാന്തിയും വജ്ജി നാ.പദ്മാഷങ്ങളും വജ്ജിക്കൈ. ഉല്ലാപാ
തന്ത്രക്രമയുമുഖക്രമം നാലുനിംബാകി. അച്ചിവസംത്രംക്കി
മുന്നിവസം വജ്ജിക്കൈ. പുര ചമ്പ്രിക്കേന്നവൻറെ പുറനാം വ
ജ്ജിക്കൈ. പക്ഷപ്പെറന്നാൽ രണ്ടം കൊള്ളുകേയുള്ളൂ. പുറനാംക്കൈ
മുന്നേഖ്യാംനാളുള്ളമരാൾ ഇത്രും കലൂക്കേവെ വജ്ജിക്കേന്നും.

ഗ്രഹപ്രവാഗം വജ്ജുസ്സുപ്രാദ് ഘടന്നീകർക്കിന്റെ രവി
അനുസ്ഥിതം ഗ്രഹാരംഭവിയിവത് പ്രാത് പ്രവാഗനേ.

കടിച്ചുവാൻ കംഡത്തായുടും കന്നിത്തായുടും കക്കിക്കത്താ
യുടും ഇവ മുന്ന തിണ്ടുള്ളം വജ്ജിക്കൈ. മറേവ കണ്പത്ര തിണ്ടുള്ളം
കൊള്ളുന്നു. ഇന്തി മരൈല്ലാം പുരചമ്പ്രാൻ ചൊല്ലിയവല്ലും
തന്നെ കണ്ടുകൊരിക കടിച്ചുവാനും.

സപ്താതീപഖ്യയമദ്രോണാദസ്രവിത്തണതാരകാം
ദേവാലയഗ്രംഭാദിനാം തദ്ദേശ്വരേ വിവജ്ജയേത്.

സപ്താതീപഖ്യയെന്നു ചോതി വിശാവം അനിദിപ്പം തുക്കേ
മുലം എന്നിവയാണും. യമദൈനു ഭരണി. ദ്രോണാ എന്നു തിര
വോണാം. ദിവസു എന്നാഹ്വതി. വാജണാമൈന ചാതയാം. ഇവ ഒൻ
പത്രം പാടുകാരിയാകുന്നും. ഒൻപത്ര നാളുകളും ഏകാളിളി തത്ര
പുര ചമ്പ്രാനാം മുക്കാൽവട്ടം പണിചെയ്യാനാം. ഉരംവെട്ടവാൻ
വേദ്യവും വിഷുഗണിശ്യാനതങ്ങളും വജ്ജിക്കൈ.

“അത്യാമേന യുതം ഗ്രഹസ്വർ പരിത്രോ
വാസ്തുരഹാശിം ത്രിഭി-
ഹത്പാ നഥഗ്രൗതാവശേഷിത്വദാ-
ന്മാഡാ ധപജാല്പാഃ ക്രമാത്
തസ്മിന്നാഖ്യാഹണേ എത്തെ ദിനക്കരെ
ശിഷ്ടാ ധനാധാസ്ത്മാ
നക്ഷത്രം ഭഗവേന ച ത്രിഭൂമിതേ
ശ്രേകുർവ്വിഭക്തേ വൃഥാഃ.
ധപജയുമസിംഹാഖ്യനകാ
വുഷവരഗജകകസംജ്ഞതിതാഃ ക്രമശഃ
അത്യാഃ പ്രാച്യാദിനാം
ധപജസിംഹവുഷദ്വിപാസ്പദിക്ഷാ മുംഭാഃ.
മാത്രാണിധാത്രാശരാശരാ വിനിധിതചരണ-
സ്ക്രമദിനാഖ്യാദില്ലാ
വാദേ ഹാദ്യേപ ശയാനോ ഭേദതി സ പരിതഃ
പൂര്ണദശാ വാസ്തുത്രം
പാദേ യദ്യത്മനാശഃ ശിരസി ച മരണം
തസ്യ പൂര്ണാ വിപത്തി-
വംക്ഷസ്വരൈ ച നോശഃ ഗ്രൂഡഹലമുദരേ
സ്ക്രമഭാദ്രം നിദയുത്.

ഉദക്ഷപ്പവാ ശ്രീയം ധതേതേ വുഡിം പൂർണ്ണപ്പവാ മഹീ
പത്രക്ഷപ്പവാ ഭരിതപാം വിപത്തിം ദക്ഷാണപ്പവാ.
ശ്രാവഹനിപ്രത്യുതാംബുനാംഗഭയനസംജ്ഞതാഃ
വീഥ്രഃ പ്രാച്യാദിനിവത്പാത് ക്രമാഭോ വാസ്തോഃ പ്രകീർത്തിതാഃ.
പ്രാച്യാദ്രാശാസദംഭനാം ദപാരമുകതം
വാതാശ്വാബദിഭിന്നാഗൈ ചരംക്ഷ
ധാദ്രോ ഭാഗാം ദക്ഷിണാം ദാന്വൈ സദവ്യു
ദപ്രഥ ച ത്രിഭത്പാ മധ്യദേശാസ്ത്രത് പ്രശസ്തം.
ലഗ്നചതുരിച്ചവിക്രമസമിതാഃ
മുകുജീവശനിഭാന്നുരാ ധദാ
ഈത്ര സദം വിനിവേദ്യരൈതേ തദാ
തലി വത്സരശതദ്ധനം സമിരം.

തനജലാസ്സസഹോദരഗതുഹം
മുതസിതേവെളജച്ചുവിവാകരാഃ
യദി തദാ ഭവനം നിഹിതം ഗ്രഭാ-
ജംഗതി തിജ്ഞതി തപ്പുരദാം ശതം.

സുവേ മുത്യല്ലശി ച വേ
കജാക്കബജം ച വിക്രമ
യദാ തദാ കൃതം ഗ്രഹം
ന ഹീയതേ ശതം സമാഃ.

നിജത്രംഗവർത്തിനി തനെന ച (സംസ്ഥിതി)
ഭിത്തി(ഗ്രഹരണ) സുരഹ്ലരൈ ച വേ തദാ
(നിജ)ഡാണമീതവതി (ഈ ? ചേഷ്ട) എന്ന മുതം
സുചിരം ഗ്രഹം ജഗതി വല്ലതേ അനിയാ.

വപ്പശി സ്ഥിതേ സ്വന്ധനത്രംഗങ്ങേ വിഡയം
അനിതകബ്ലക്കേ ച സുരാജപുജിതേ
വിഹിതം ഗ്രഹം ധനസ്ഥൂലിസംയുതം
നിയപദ്ധവം ഭവി ചിരായ തിജ്ഞതി.

സേപാച്ചസപാശിസുവ്രദ്ധക്ഷതദംരകണ്ണം
ലഗ്നാധിപേ സതി വിലഗനഭതേ ഗ്രഹേ വാ
അനീമൽ കൃതം ഭവതാ ഗ്രഹമിതോ/സ്വസംസ്ഥേമ
ഭാരിത്രുഭവരിപുഭിതിസമനപ്രിതം തത്.

പാകോല്ലുവലഗ്നേഗ്രഹാണാ സവളം-
സ്വക്കേ ദപ്തിദഹസ്ഥിതേ
കമ്പ്രാഖംതുവിന്റുക്കിപ്പജ്ഞാരജി.
ദപ്തിംഗ്രഹം ധാന്യാലയം
മിത്രേന്നപ്രത്യുഗ്രതരാദിതിമഹാ-
ദസ്യപ്രജണാഃ ഗ്രഭാഃ
സംസ്ഥാനസ്യാലയാദിപ്പിഷ്ട ഭഗ-
സപാന്തുഃ ച രാത്രുഗ്രഹേ.

ചെണ്ണുാച്ച ദൈ ചതുരാനന്ദേ ഗ്രഹാത്മം
സ്വംഭാദികം ഹിമരഘേതുപണ്യ നിദയാത്മ
കേഞ്ഞ്ഞ മുരൈ വപ്പശി ഭദ്രത്രുഗ്രഹരൈ ബവംഗേഢ
സതൈ ചൊദയേദ ഗ്രഹജ്ഞദത്തമനാസ്സത്രണാദൈ.

ശ്രൂതി സമീരായു മുദ്ദവയു ഗ്രഹപ്പേരേ
ക്ഷീപ്രായുരായു വിദ്യത്തുഡിവി പ്രവാസം
അനേക്കാ രൂഷി സമീരഗ്രഹാ സത്തുഭായു സംഭവ
വജ്ഞായുരാ വരദമിഷ്ടപി വാഷ്ടോംഡി.

പ്രവാസം സവാത്ത്‌മാ നു സുവാദപരമതിം രതനനിചയം
വയ്ക്കോഗം, 1(രു?വ്യൂ)ലിം ധനമുദ്ദൈഭിംവേ 2വിധനതം
പ്രസിലിം 3വുഡിഡു ക്രമത ഇതി മേഖാദിഷ്ട ഗ്രഹം
പ്രവിജ്ഞാ ഭ്രമാലി ചട്ടമിദുഹവാംക്കാതി നിയതം.

ഗ്രഹം ന പ്രവിശേനവം ഘടവയ്ക്കു-
കക്കിസമിതേ ഭാസ്തുരേ
അനേക്കാ ഒക്കിണപുജ്യഭാഗനിരതഃ
ശ്രങ്കോർത്ത വജ്ഞാഭ്രത്തഃ
കത്തിന്തുര ശ്രദ്ധപ്രഭാന്തുപചയ-
ക്ഷേത്രാണ്യമാന്തനേ
ത്രാജ്ഞാ നിർമ്മനാദികൃത നവമോ
മാസസ്തുമാ വാസരഃ.

ചുന്ത്രംസു സമിതേ ചങ്ഗേ വിദ്യാതു സുതികാഗ്രഹം
ഗംഗിണി പ്രവിശേഖസ്തുരോഹിണിത്തിത്തുവന്നേഷ്ട തത്ത്.

ആമേണ പുംബിഗ്രഹപ്പേരേ
വിധാതു സാമേണ ഭഗവാസരേശൈ
മെമത്രവു വസ്പംബുചബുല്ലംഗ്രതാര
വിശേഷതഃ സിലികരാ ഭവന്തി.

മുതണാ കമ്പിതാഃ പുണ്ണാനദാഭദ്രാജയാഃ ക്രമാതു
പുംബപാരാദിനഗ്രഹാനാം പ്രവേശേര്ത്തിഗ്രഹപ്പാഃ.

ക്ഷേദ്രാസ്തുമേഷ്ട രഥിതേഷ്പത്രുഭേദവ്യുദയേ ച
മുഖേ മുരൈ വച്ചുഷി ദൈത്യമുരൈ ച കേദ്രേ
പാപേഷ്ട വൈരിസമജാഗ്രഹസംസ്ഥിതേഷ്ട
നമ്പം മുഹം പ്രവിശതാദു രൂഷകംഭലഗൗ.”

ഇത്താഴക്ക മാധവീയം.

1. ‘പുംബിം’, 2. ‘നാം’, 3. ‘സിലിം’ എന്ന ദ്രുതമാധവീയഹാം.

“അരന്ത്‌വത്ര്യാം ച ഭാത്യാം ന വാങ്ങേന്തി മുഹങ്കിയാം.”

എന്നു,

“കവാടസ്ഥാപനാസ്ഥാനപ്രവേശാദിഷ്ട കർമ്മസ്തു
വിധിക്രമാരംഭണവദിതി ദൈവവിഭോ വിഭിഃ.”

എന്നു ഇഷ്ടത്തിപക്കം.

“അരന്തോദക്ഷപ്രാക്ഷപ്പവായായു സുഗസ്യായാസ്തമാ ഭവി
ദ്വല്ലായായു വിശാലായാഃ കാഞ്ച്യാ യത്രേന സംഗ്രഹഃ.
ദ്രോഗ്രഹേ തമാ സ്ത്രാഭസ്ഥാപനേ ഭാത്യസംഗ്രഹേ
മേദനേ ച കവാടാദിഭ മുഹാപക്രമവദി വിധിഃ.
ദ്രോഗ്രഹേ തു സംഗ്രാഹ്യോ വാദ്യാദ്വൈതാഭ്യാഖ്യാനാം രവിഃ
ഷഡ്ദോഷസ്ത്രവിശ്വാപി സംഗ്രാഹ്യോ ഭാത്യാംഗ്രഹേ.
സ്ഥാപനേ ജമം വിശ്വിം വേധം ചാക്ഷാരവാസരൈ
മുകപാദ്രോഷാമനിഷ്ടാനാം രനവ ചിന്നേതി കേചന.
ചാരകാല്പവലഗ്രാശാലാവാദ്വൈഷ്ടഭയഗ്രാം രവിഃ
ഷഡ്ദോഷായു ന നില്പാസ്ത കൃ സഭാദിഭ പരതനേച്ചിഹ.
തിമ്പ്ര ക്ഷഭാവേവവേപബൈയു (തമാ) തൈലപ്രജക്കാർക്കെടക
നാട്ടപ്രനിഷ്ടാലൃത്രം ഗരൈജ്ജലഗ്രാഹസരണ്യാമുഖേവഃ.
ദോഹഷഃ ഷഡ്ദോഷരഹിതൈതർവാജിതേ മുഖവാന ഒരു
മന്ത്രാദാഹാസ്ത്രമീപേ തു പനസാദിൻ ക്ഷിപ്രേദി ബുധഃ.”

എന്നു,

“കളാദീൻ കാരയേദതു പുംബോക്തസമയേ മുണ്ടേ
ഗ്രാശാലായാം വിഭേദശസ്ത്ര താരാദിംഗ്രാമും മാക്തവത്.
മിച്ചാദായാം രൂതിഃ കാഞ്ച്യാ കരണേ കൂസിംഗസംജ്ഞതിതേ
നാഗർക്കേഷ വാമ വിശ്വേഷം വര രക്ഷാസ്ഥാശാഖംബുച്ചിഹിവാ.
ഗ്രാമമയ്യേ ഗംഗാ കാഞ്ച്യാ തകാകസ്യാനികേ മുണ്ടേ
പത്രനം തു സുരിത്സി സിന്ധുസംഗമേ വാന്തികേ ബുദ്ധേയഃ.”

എന്നു കാലഭീപിക.

“ഉപനിത്യക്രതിഗ്രാണേ ശ്രേഷ്ഠം ഗ്രഹപ്രവേശനം
തത്ര കേചവിദി ബുധഃ പ്രാഞ്ചമുലവാദ്രേ സൗഖ്യമേ.

നവം ന പ്രവിശ്വലേ ഗ്രഹം കക്കിന്തിക്കുംഭഗേ രഖാണ്
പുരോദക്ഷിണം ശ്രദ്ധകും വജ്രാം ഗ്രഹപ്രവേശനം.

മുഹൂരതാദ്ദേവ വിശ്വ ക്ഷേത്രാച്ചന്മേ സിതേര്മവാ
കാർത്തി അത്യുഗ്രികേ തതു കവേരസ്തി ന ദുഷ്ടാം.

തത്രാന്താദവിലം ഗ്രഹപ്രാരംഭനവദിഷ്ടതെ
നവിശ്വലേ വേഴ്ദ നവമേ (ദിനേ) മാസി വിനിധ്രമാൽ.

ഘൂഞ്ഞരക്കപ്രസൂയിജ്ജപ്പ അദയ്യാതു സൃതികാഗ്രഹം?
പ്രവിശ്വലേ റാഡിണി സൂത്രവിരിമിഞ്ചുവാരിഡേശു തതു.

പാശചാണിചത്രം ത്രിത്രപാവകാഗ്രീഡശജാരാം
മഹാത്രയം വിശ്രപനം ധരവ്യാഹ്ലാണി കരണാനി ത.

വിരിക്കാസ്തിമയശുദ്ധജീവജ്ഞതിവസാ അപി
ശാസ്ത്രനേ ഗ്രാഹരഹ ചായം ചിന്ത്യഃ (പത്രവിധ്യ?).”

ഈതു മഹ്യത്തിപ്പകം.

ഈതി പരമേഖപ്രാപ്തിയിലേപ്പുണ ഒക്കണേ ദിരച്ചിതെ
കാമൾപക്കവുംപ്രാനേ ബാലഗക്കരന്തുള്ളി
ജാന്നിമാനേ ഗ്രഹാരംവീഡി
പ്രാപ്തിയോധ്യാധി.

അപ്പ ത്രാവിഡ്യാപ്രായഃ.

ഈന്തി കിണറ ക്രമ്മവാൻ എഴുള തച്ചാണിനഃ:—

ക്രൂവാദിവനനേ കാദാം

പ്രാദ്യാ ഗ്രഹോദത്വതു സൃതഃ.

പ്രാദ്യാ കൂടുരു കൂച്ചിപ്പാൻ മിക്കവാറും പുരവമപ്പാൻ
ചൊല്ലിയപോൾ ത്രേ ചോഴതു. അവിടത്തെ വിശേഷമേ ഈവി
ടെച്ചാപ്പുനാളും. ഏന്നാലിവിടെ ചൊല്ലാത്തതെ തല്ലാം പുരശ്ച
ചൊല്ലിയപോലെ കാണ്ടക്കാരായി.

ആത്മക്രാന്തിക്കേരിക്കിനുമാം ഭാനം നെന്നാം വജ്ജയേതു.

കാത്തിക്രാന്തിക്കേരി ഉദയരാശിമാസങ്ങൾം നാലും കക്കിട
തനാലും വജ്ജിക്കേരി മാണിക്കും കൂടുരു കൂച്ചിപ്പാൻ. അപ്പും
ദ്രോ ത്രിജ്ഞാലൂണം വജ്ജിക്കേരി. വീനം, മേടം മാസത്തിൽ
സാമാന്യം കൊള്ളുന്നു.

. சாபோ விவசீலி குட்டாக்கு ந வஜ்ஞானுரையை.

யளவு வஜ்ஜிகேளை கிளைங் கூறுவும் கடிப்பான். உருவாக்கர் வஜ்ஜிகேளை.

நுாலீ வுஷக்ரை சு முருங்கை கக்கடங்குடமா ஸஜலா ராயைநேட்டுப்பதே குபாபாவதிரோகனா.

துலா, ரூஷ்யிகங், ஹடவங், காங்கி, மகரம், வீரம், கக்கட கம் ஹவயேஷம் ஜலராசிகரி குபாபிகரி கடிப்பான் பெரிகை கனா. யனாஸ்திரை வஜ்ஜிகை ஹாய்யூதாயை உத்திரும். மரை ஸ்ரீ கொத்தின்.

சிறுாப்ரீஸ்பாபோனி ஹீரா வாலாணாதித்தாரகாஸ் பூவாஸாமமாயுக்தா குபே ஸாஸாயுதுத்து.

ஏவாதுள் நாத்கத்திற் சிறுயும் சோதியும் மகயிரவும் அஶப்ரியும் கொத்துத்து ஹவ நாலுமொழுத்துத்து நாத்கல் பாறுங்கா ஷுராட்டும் மகவும் ஹாஸ்வெ ஹப்பு பார்வாலு நாத்கத்தும் கொத்துவா. மரேவு பதிமத்துநாம் கொத்துத்து.

ஆசவுஸிஃ ஹுக்ரா ஸவ்மநுஸ் ஹுஹோஹவதீ.

வேலியெரா பெரிகை கனா. வேல்பியிரகா வஜ்ஜிகை. ஹனி ஹவயஸ்தாத்தைக்கவை ஷுரவமஷ்டான் கொத்துமென்ன வொஸ்தியபோலை தனை களிக்காட்டுக் கிளைங் கூறுவும் கடிப்பான். அஒப்பாபோ அயங்கமொனா வஜ்ஜிகேளை. ஹவஸ்தோ பாஷாது வஜ்ஜிகேளை. ரவிமாஸ்தெலுங்கா வஜ்ஜிகேளை. ராஷு ரப்கலும் கொத்துவா. ரும்பளவையாலுன துடனி முன் தி வாஸம் வஜ்ஜிகேளை. அதுதேருாதயத்தினா முகை நாலு நாதிகை யும் அஸ்துமித்தாக் களெட்டு நாதிகையும் பாதிராக்க பத்து விகாஷி கையும் உத்திரை பத்து விகாஷி கையும் ஸாதாஷவும் வஜ்ஜிகை. ராசீகத்திற் யாத்தை வஜ்ஜிகை ஹாய்யூதாயைத்து. ஜல ராசீகத்துத்தைமண்ணுக்கானது மரேவு மயுமண்வா. ருஷனரி:— பாபோபதிவும் பாபத்துஷ்டியும் அதரெட்டுப்பாறுங்காமதத்து சுப்பு என் அஸ்துமத்திற் சொந்துயும் நாலுமகத்து ராஹமங்கஜாக்க மாதும் ஹவரை வஜ்ஜிகை ஹாய்யூத்து. ஹுக்கஸ்தி பெரிகை கனா ஏந்தை முகை வொஸ்தியஸ்தா கிடக்கங்குது. ருஹ

സ്ഥിതി മററുന്നും വജ്ജിക്കേണാ. രാഹ്യമദക്ഷയിമുക്ത രാഗിലെ ശ്രൂതിയാഗമണ്ഡായേ കൊള്ളുണ്ട്. വേദിയേറും കൊരുക്കിൽ പെരിക്കെ നന്ന. ഷ്ട്രൂപക്ഷവുമപരവക്ഷവും കൊള്ളും. നോഗരാച്ചയും ചോദ്യാച്ചയും വജ്ജിക്ക. മറേവ അഞ്ചും കൊള്ളുന്ന. നാഃ:—രോഹിണി, പുണ്യതം, ഷ്ടാം, മകം, ഉത്രം, അതരം, അനന്തം, ഷ്ടരാടം, ഉത്രാടം, തിരുവോന്നം, അവിടം, ചതയം, ഉത്രംാതി, രേവതി ഇവ പതിനാലു നാളുകളിൽ കൊള്ളും. മറേവ പതിമൂന്നും വജ്ജിക്കേണാം. വേദയും ഇളം നാളുകൾ വജ്ജിക്കേണാം. പക്ഷങ്ങൾ:—സമീരകരണങ്ങളും റിക്തം സ്ത്രീവിഷ്ണീകളും വജ്ജിക്ക. മറേവ കൊള്ളും. മുഖ്യദശ ദിനാല്പരംശും രവിഖ്വിംബസംക്രാന്തിയും നവദോഷങ്ങളും വജ്ജിക്ക. ഉഛ്വാഹാത്മകവ്യുമകേതുഭർശനങ്ങളുംപ്രാന്താഭ്യാനംബന്ധാശാ ഭിവസംത്രണങ്ങളിൽനാം ദിവസം വജ്ജിക്ക. അജമാനബന്ധരും പുറന്നാൽ മുന്നേപ്പാംന കൂത്രാദിയും വജ്ജിക്ക.

ഈ ടരമാഹാപ്രിയശിഖ്യേണ ശക്രണേ വിരചിതേ
കംബലീപക്ഷവുംഹൃദയേ ബാലശക്തനാമന്തി
അന്തിമഭാഗേ ത്രിപവനം നാഡ
തുണിയോധ്യാധഃ.

അമ ചതുമേഘാധഃ.

ഈനി ശ്രദ്ധാബന്ധത്തിനു പൊഴുളു ചൊല്ലുന്ന. അതിനു യന്നും രണ്ടിൽ കൊള്ളും. ഏംബോഹശാഖയും വജ്ജിക്കേണാം.

കാർക്കന്നാക്കംചാപചീനാന്ത്യാലേം രവിർദ്ധതഃ.

കർണ്ണടന്താശ്വരം കന്നിന്തായശ്വരം ധനാന്തായശ്വരം ക്ഷംഭന്തായശ്വരം മീനാന്താശ്വരം പാതിമേൽ മുൻഡം ഇന്നാലരത്തിങ്ങളും വജ്ജിക്കേണാം ശ്രദ്ധാബന്ധത്തിനും. മറേവ എഴുഫരത്തിങ്ങളും കൊള്ളും.

നിശാദ്യത്രപ്രംശക്രം വജ്ജാ-
വചരാഹംണവസ്തു നിശ്ചയം.

രാത്രികൊണ്ടു മുന്നു ത്രിനട്ടാലതിൽ നടേത്തെന്താമ്പ്രദ രജക്കം കൊള്ളുത്തരു. ഒട്ടക്ക്രതേതക്കുടു കൊള്ളും. അവിടെ അതിന്ത്രോ ദയത്തിനു മുഖാന നാലു നാഴിക വജ്ജിക്കേണാം. അപരാഹ്നം

നില്പുമാകയുമണം. അതു ആവാത്ത് പ്രക്ഷമായിട്ട് ചിലർ കൊള്ളുന്നതാണോ. സാധാരണം വജ്ജിക്ക. ഉച്ചക്കു പത്രവിനാഴിക യും വജ്ജിക്ക. ഗഹനമഖായാപനംതുണി മുന്നാദിവസം വജ്ജിക്ക.

സിംഹാശിക്കംഡേശാസ്ത്ര വജ്ജു അതേതി കൈചെന.

ചിങ്ങവും മുഖ്യികവും കംഡവും മേടവും വജ്ജിക്കേണം എന്ന ചൊല്ലുന്ന ചിലർ. ചിലതണ്ണാവല്ലുക്കൽക്കിൾ ഇവരെ വജ്ജു/ഡാതെയും. അതു ദേഹംചാരമറിഞ്ഞു കല്പിച്ചു കൊള്ളുക. അതെ അറിഞ്ഞില്ല ചെകിൽ ചിങ്ങവും മുഖ്യികവും കംഡവും മേടവും ഇന്നാലു രാശികളും വജ്ജിക്ക. മറേവ ഏട്ടിം കൊള്ളുക.

ലഗ്നവിത്താംബുദാഃ പാപാ വ്യഞ്യ ജീവയു മുത്തുദാഃ.

വിത്തമെന്ന രണ്ടാമടം. അംബു എന്ന നാലാമടം. ചോ ഫത്തകൊള്ളുന്ന രാശിയുടെ രണ്ടാമടത്തും നാലാമടത്തും രാഹുമന്ദക്കാർക്കുമാർ നാലബരയും വജ്ജിക്ക. പത്രാഭാമടാതു വും പ്രതേത യും വജ്ജിക്ക. ഇവ കൊരംകിൽ മരണം ധാരം. അപ്പൂശോ ഉദയത്തിക്കൽ രാഹുമന്ദക്കാർക്കുമാഡരയും എഴുമടത്തു പാപ ശ്രൂക്കമാരെയും. അതു റെച്ചപത്രാഭാമടത്തു ചാട്ടേന്നും നാല്പ്പിം തതിൽ ചൊന്തുയേയും നും ടാമടാതും രണ്ടാമടത്തും രാഹുമന്ദക്കാർക്കുമാരെയും വജ്ജിക്ക. പാപമുക്കതരാശിരീത ശ്രൂദയോഗമുണ്ടായെ കൊള്ളാവു വുർവ്വ പക്ഷവുമപരപക്ഷവും കൊള്ളാം. ഒരു പ്രപക്ഷം ഇതി ഏറെ നല്ല. ചൊന്താഴും ശനിചാഴും ഒരു വജ്ജിക്ക അഴകിയു. അതുപത്രപക്ഷത്തക്കലാഴും ശനിചാഴും വജ്ജിക്ക നന്നവല്ലതാണോ.

ശ്രൂബവേദം ശ്രൂം മുലം നാശപ്രീമിത്രാഹരിപ്രയം

പ്രാശനോക്താഃ രാസ്താരാഃ ശസ്ത്രാഃ ശ്രൂം ശ്രൂലാസ്യവജ്ജിതാഃ.

അപ്പേതിയുമനിശ്ചവും തിരഞ്ഞോണവുമവിട്ടവും ഇന്നാലുമാ ശ്രീഖൃഷ്ണ ഉഞ്ഞുനാളുകൾ പത്രാഭിം മുലവും ഇപ്പതിമുന്നു നാളുകളും കൊള്ളാം. മറേവ പതിനും നാളുകളും ചൊംഛാളുകളും ശ്രൂലത്തിനേരു ഇവിടെക്കൊള്ളാമെന്ന ചൊല്ലിച്ച നാളുകളിലും ശ്രൂലത്തിനേരു നാളും കണ്ണില്ലാത്ത നാളും കൊള്ളുകയുംതാരു്

സാക്ഷിക്കും പാർപ്പവത്തുന്നാൽശാഖാവകം തമാ

സാഭജിദ് ശബ്ദമാനം തു ശ്രൂലമാഹുമ്മനീഷാണഃ,

സാക്ഷർക്കിൾ എന്ന് ആദിത്യൻ നിൽക്കുന്ന നാൾ. പാർപ്പ വലേൻ ആദിത്യൻ നിൽക്കുന്ന നാളിൻറെ അട്ടത്തു കീഴേനാളിം മേലേനാളിം എന്നിവ രണ്ടിനോടും കൂടിയിരിക്കുന്ന നാൾ. ത സ്ഥാപിശാദിനവകം ഖണ്ഡഃ എന്ന പതിനേന്റെ ആദിത്യൻ നില്ലുന്ന നാളിൻറെ പാഠനാന്നാളിത്തടങ്ങി ദയതു നാളുകൾ. സാഭിജിദ് ഗണ്യമാണോ. ഇവിടെ അഭിജിത്തുകൂടിയെന്നി കൊള്ളേണോ. ഇതു ശ്രദ്ധമായതു്. അരസ്ത്രാധോ ആദിത്യൻ നിൽക്കുന്ന നാളിം അതിനുചുത്തു കീഴേനാളിം മേലേനാളിം ആ ദിത്യൻനിൽക്കുന്ന നാളിൻറെ പതാനൊന്നാംനാളിത്തടങ്ങീടു വരുന്നാളുകളിം ഇവ പറ്റുണ്ട് നാളുകൾക്കിം ശ്രദ്ധമെന്ന പേര്. അഭിജിത്തുകൂടിയെന്നുകയും ചെണ്ണാം. ശ്രദ്ധയുള്ളനാളുകൾ പാറു ണിം വഞ്ഞിക്കയും ചെണ്ണാം.

ഈനി അന്യർക്കഷം:—

സാക്ഷനക്ഷത്തമന്യം സ്ഥാത് തസ്മാദ്ദിപ്പം ത്രികം ത്രികം അന്യകാണാക്ഷിദ്വക്കാണാദ്ദഗ്രദ്വക്കാണാന്യസംജ്ഞതിതാഃ.

അന്യം എന്ന രണ്ട് ക്രൂഢിപ്പാത്തനാളിം. കാണും എന്ന് ഒരു ക്രൂഢിപ്പാത്തതു്. അന്യമെന്നു കയ്യു്. കാണും എന്നൊരു ക്രൂഢിം. അക്ഷി, ഉക്, ഒക്, ഒക് ഇവ നാഭം രണ്ട് ക്രൂഢി ഇളം. അപ്പോഴോ ആദിത്യൻ നിൽക്കുന്ന നാള് അന്യം. കയ്യെന്നു പോതു. പിന്നെ ആദിത്യൻ നിന്ന നാളുടെ രണ്ടാമത്തും മുന്നാമത്തും നാഭാമത്തും ഇവ മുന്നനാളുകളിം അന്യം. കയ്യെന്നു പോതാം. ഇനി ആദിത്യൻ നിൽക്കുന്ന നാളിൻറെ അഞ്ചു മിത്തമാറാമത്തേപ്പാമത്തും ഇവ ഉള്ളുന്ന നാളുകളിം കാണാണും. ഇ വരവി ന് വാരോ ക്രൂഢി ഉള്ള എന്ന പോതാം. ഇനി ആദിത്യൻ നിൽക്കുന്ന നാളുടെ ഒരുക്കാമത്തെമാവ്യതാമത്തും പത്താമത്തും പതിനൊന്നാമത്തും പത്രണാമത്തും പതിമൂന്നാമത്തും ഇം ആദിനാളുകൾക്കിം ക്രൂഢി രണ്ടുണ്ട്. ഇനി ആദിത്യൻ നിൽക്കുന്ന നാളി എന്ന പതിനൊലാമത്തും പതിനുണ്ടാണുതും പതിനൊരാമത്തും ഇ മൂന്നു നാളുകൾക്കിം വാരോ ക്രൂഢി ഉള്ള. എന്നിട്ട് കാണായെന്നി വരാന്നു പേര്. ഇനി ആദിപ്പുന്ന നിൽക്കുന്ന നാളിൻറെ പതിനേഴാമത്തും പതിപ്പന്താമത്തും പത്തതാവ്യതാമത്തും ഇതുപതാമ തു മുതാ തെതാനാമത്തും ഇതുപതിരജാമത്തും ഇം ആദി നാളു

കർമ്മം രണ്ട് ക്ഷേമിണ്ട് ഇനി അതിനുംനിൽക്കുന്ന നാളി സ്വന്തരം ഇതപറ്റിഡിനാമത്രം ഇരു തിനാലാമത്രം ഇതപറ്റി ബോമത്രം ഇരു മൂന്ന് നാളികൾ ഓരോ ക്ഷേമിണ്ട് ഉള്ളി. ഇനി ആ ദിനും നിൽക്കുന്ന നാളിഒൻ്നും ഇതപറ്റാറെമത്രം ഇതപറ്റെത്തും മത്രം ഇതപറ്റെത്തടാമത്രം ഇമ്മൂനി നാളികൾക്കും രണ്ട് ക്ഷേമിഡ്യാ ക്രതകതു. അപ്പോഴോ ഇവിടെ അഭിജിത്തതു ക്രടിച്ചുക്ഷേമിഡ്യാ വേണം. എന്നാൽ അതിനും നിൽക്കുന്ന നാർക്ക ക്ഷേമിഡ്യാ. പിന്നെ അതിനുംതു മേൽ മൂന്നിനും ക്ഷേമിഡ്യാ. പിന്നെ അവരുടെ അടക്കതു മേൽ മൂന്നിനും കീഴും മൂന്നിനും ഓരോ ക്ഷേമിഡ്യാ. പിന്നെ അവരുടെ അടക്കതു മൂന്നിനും കീഴും മൂന്നിനും രണ്ട് ക്ഷേമിഡ്യാ മുണ്ട്. പിന്നെ അവരുടെ അടക്കതു മൂന്നിനും ക്ഷേമിഡ്യാ ഉള്ളിരുന്നു.

ഇന്ത്യേഷാ തപായ്യാരാദേ ശ്രദ്ധയേ ദ്രൈവിരതു ച.

പയറുട്ടുക്കുവാനും ചുരികകുവാനും ഇത്തുാല്പിയ ദ്രൈവി കൊഞ്ചേണ്ടുവരും. തൊഴരായും തുടങ്ങിയുമ്പെതി തുടങ്ങിയും എന്നി തന്ത്രജ്ഞിൽ ക്രടിക്കും എന്നിത്തുടങ്ങി ഉണ്ടാക്കും മരവു ദശയിസേ വക്കും ചോല്ലി. അതിലും ഇവിടെ കൊഞ്ചേണ്ടുവരും. അതെന്നപ്പെ സേവയുംതെ. “സംക്ഷിപ്തമായം പ്രാഥം” എന്നാണാക്കുവാനും ഇവിടെചുംലാണി. ഇതുരു പയറുട്ടുകുവാനും ചുരികകുവാനും കൊഞ്ചേണ്ടുവരും. ഇങ്ങനേരുതെ അവചാരം. ഇവിടെ ക്ഷേമിഡ്യാ രണ്ടും നാളികൾ വാഴിക്കു ഇളയുംതു. ഒരു ക്ഷേമിഡ്യാ നാളികൾ ഒരാറാകുകമാകുന്നതും. ഇതുണ്ടാചാരസംഗ്രഹവും തനിൽ ചൊല്ലിട്ടും.

“അണേം ശന്താഃ ശ്രൂപാതാം മുത്തു
കാണേ തുച്ഛേംബാത്രക്കണ്ണകരം സ്വാതു
ശന്തം ധത്പാ ശ്രൂപാഭ്യർഹപ്രിനേതേ
തന്മാദന്യാം വജ്ജിജ്ഞേ ശ്രൂപാഭ്യാസേ.”

ഇങ്ങനെ.

പക്ഷങ്ങളാഃ—സമിരകരണങ്ങളും റിക്താംജീവിജ്ഞികളും വജ്ജിക്കു ഇളയുംതും ചന്ദ്രികരണവുമാനകരണവും സിംഹകരണവും പെരിക്കു നന്നും. ചാത്രകരണവും ക്ഷുതകരണവും

ചലിക്കരണവും കൊഞ്ചേ എല്ലിലു. അപത്ത് പക്ഷമായിട്ട് ഈവ മുന്നം കൊള്ളിന്നു താനും. ഇവിടെ—

“ശ്രദ്ധിവന്നേയ തു തിപ്രക്രമാഃ കോശലഭമരയഃ ശ്രാംകഃ
സമാരാ ഗ്രാവരരാർദ്ദലവിഷ്യയ്യാഗ്രാഭപ്രഭാഃ.”

എന്നാചാരസംഗ്രഹം.

മൂന്നുത്തപദവി, മൂന്നുത്തദിപകം ഇവററിലെല്ലാം പത്രക്ക
രണ്ണവും കഴുതക്കരണവും ചലിക്കരണവും ഇവ മുന്നം വജ്ജിക്ക
മാരു ഒപ്പീലു എന്നാൽ സ്ഥിരകരണങ്ങളും റിക്രാഷ്യമിവിഷ്ടി
കളും വജ്ജിക്ക ഇളിയ്ക്കുത്തു്. മരേവ അവസ്ഥയ്ക്ക് തക്കവാറാം.
മുതാപദാഖാദാഖവും എംകുന്തിയുള്ള പകലും സംകുന്തിയു
ള്ള രാത്രിയും വീഖ്യാഖ്യസംക്രാന്തിയും നവദോഷങ്ങളും വജ്ജി
ക്ക. ഉണ്ടാപാതത്രേകനവ്യുമ കത്രിഞ്ചനങ്ങളാഭ്യാഖ്യാകില
നു ത്രഞ്ഞി മുന്നാദിവസം വജ്ജിക്ക.

ജന്മാഷ്ടമവ്യുമ ഉഷ്പാഞ്ചിഡാഖമജീവിക്കരാ ചവാ
വിനാശകാഃ ശ്രദ്ധകത്രാഹ്വി പുംസുരയു.

ഇവൻ ചുറന്നകുററിലും പത്രണംടകത്രമതിനും അഷ്ട
മത്തിലും ശനി, ചൊട്ടാ, വ്യാഴം, അതിത്രം, രാത്രു ഇവർ ഒരു
വരും നിൽക്കുന്നകാലത്തു ചുരിക കൈടക്കുതു്. ചുറന്നാളും പക
പ്രൂഗനാളുകൾ രണ്ടും മുന്നേമുഴാംനാളിത്രാദികളുടെവെ വ
ജ്ജിക്ക.

ഇതി പരശ്രാമപ്രാഖ്യാഞ്ചേന ദക്ഷരേണ വിരചിതേ
കാഖലിപചയ്യാഖ്യാനേന ബാലഘക്കനാട്ടി
അന്തിമഭാഗേ ശ്രദ്ധിവന്യവിധി—
ശ്രൂതം പ്രായാധി.

അതു പഠനമോ യ്യായു.

ശ്രൂതി അന്യമിശ്രഭവയനു നബിന കാലം ചെണ്ണിനു.—

പക്ഷേ/സമിസഖയനമോജതിമാവത്രാഞ്ചു

ഒ.പ്രായാ ദ്വിരാശിഗതതാരസിതാരവാരാഃ

പിണ്ഡപ്രഭാതജനിം പ്രതിചത്തുരിയേ

പ്രേരാഷ്ട്രമർക്ക്ഷമിഹ ശ്രിതകരഃ ശ്രൂനി ച.

വാഞ്ഛാദ മഹതു ഗണഥാന്തര വൃഷ്ടാശിസ്തുമെവ ച.

ഇവിടെ വിഷ്ണീഗണഥാന്തങ്ങളു വജ്ജിക്കേണും എന്നാമോ
പ്രഥമക്കാം മുതിനും നവദോഷങ്ങളിൽ വിഷ്ണീഗണഥാന്തമോ

ശിപ്പുളിവ വജ്ജിക്കേണ്ട എന്നാക്രമിച്ചുപ്പീതായി. ഇവണ്ണാമ അയനംഷയോഷരവിമാസങ്ങളുണ്ടെന്നും വജ്ജിക്കേണ്ട്. ഈനി ഇതിനുമേൽ ചൊല്ലുന്നവറിൽ ഇങ്ങനെന്തെന്നും അണ്ടകൊണ്ടു സും എന്നാക്രമിച്ചുപ്പീതായി. ഒല കട്ടിഞ്ഞിട്ട് സബ്രൂ നും ചെ ആന്തിനും കാലമാത്ര ഇത്തണ്ട് ചൊല്ലുന്നതും. ഒലക്കുക്കതേ തല്ലി. അതുപോൾ പക്ഷേ ബജ്ജിമെഴു അസ്ഥിസബ്രൂയും കത്തവു ഭിതി ശേഷം. അപരപക്ഷത്തിലെ സബ്രൂയും എംബും. ചുവ് പക്ഷത്തിലെത്തും. റൈപ്പുക്കമെ കൊള്ളുവുതും. പ്രതിപദവും മുന്നിയയും കൊള്ളുകയുമെത്തും. അടംപക്ഷത്തിൽ പബ്രൂമി, സഘമി, നവമി, എക്കാദശി, ത്രയോദശി, ധാവു ഇം ആരു പക്ഷങ്ങളേ കൊള്ളും. മറേപ്പുക്കങ്ങളുണ്ടെന്നും കൊള്ളുതും. ഇവരിലും പബ്രൂമി മധ്യമമായിട്ടുതേ കൊള്ളുന്നു. സഘമി തുടങ്ങിയുള്ള റൈപ്പുക്കങ്ങളും ഉത്തമങ്ങളും നേരും ദ്വിരാഗിതത്താരം സ്വിതാരവാരം. രണ്ട് രാശിയിൽ കൂടിയക്കപ്പെട്ടുന്ന നാളുകളും നും കൊള്ളുതും. അപ്പുച്ചാഡാ കാർത്തിക, ഉത്രം, ഉത്രംവും, മകയിരം, ചിത്തിര, അവിട്ടവും, ചുണ്ടതം, വിശാവം, ചുത്തു കൂതിയും ഇം ഏവത്തുനാളുകളും കൊള്ളുതും. ഇവരും പതിനെട്ട് നാളുകളും കൊള്ളും. രോഹിണിയുമുത്രക്കാതിയും സപ്തിശ്ച്യാദികൾക്കു വജ്ജിക്കേണ്ട്. സബ്രൂയും രോഹിണിയുമുത്രക്കാതിയും വജ്ജിക്കേണ്ട്. സിതാരവാരങ്ങൾം ചൊരും ചു വെള്ളിയാളും വജ്ജിക്കേണ്ടും സബ്രൂയും നും തൊയറാളും ചും ചും ചും. വെള്ളിയാളും ചൊരും ചും ചും ചും അഞ്ചുകൾ അഞ്ചുകൾ അഞ്ചും കൊള്ളും. ഇവിടെക്കൊള്ളുമെന്നും ചൊല്ലിയ നാളും പക്ഷവുമുള്ള നേരമേ ചെഞ്ഞവുതും. ഇവിടെ വജ്ജിക്കേണ്ടും നും ചൊല്ലിയ നാളുകൾാണ് പക്ഷംതാൽ ശ്രാംപത്തിനും വേണ്ടുമെങ്കിൽ പക്ഷലേഖനും വന്നാൽക്കാണ്ട് കൊള്ളുതുംതായ്ക്കില്ല. സബ്രൂയും ത്രഞ്ഞാരത്തു വജ്ജിച്ചു നാളും പക്ഷവുമുാണെ ഇരിക്കേണ്ടും. ഈനി തുണ്ണുവത്രുംതിരിക്കും ഇവണ്ണം വജ്ജിച്ചുതും പോരാ. തുണ്ണുചതുരുളിമാംതിനും വേണ്ടും പോരുന്നതിവസം ത്രയോദശിനേരത്തും തുണ്ണുവത്രുംതിരിക്കും നേരത്തും തുണ്ണുവത്രുംതിരിക്കും ശ്രാംപത്തിനും വജ്ജിക്കേണ്ടും തിവാസം വാവുന്നുരളും സബ്രൂയും ചെഞ്ഞതും. സബ്രൂയും രാത്രിയാൽ ചെഞ്ഞമാൻലും എന്നു പ്രസിദ്ധമണ്ണും രാം. വാള്ളിഗണ്യാന്തങ്ങളിലും ചെണ്ണുതെ ഇരിക്കേ

ണം സ്ഥാപിക്കുന്നതുത്. ഇടവവും വജ്ജിക്കേണം. സ്ഥാപിക്കുന്നതുത് പിണ്ഡകർത്താക്കമാർ പലത്തെങ്ങിലും അവരെല്ലാവരത്തേയും പുറന്നാൽ വജ്ജിക്കേണം.

“ജന്മം പിണ്ഡകർ രൂപം ണാം വർജ്ജം സഖയകമം ണാം.”
എന്നാചാരസംഗ്രഹം.

പക്ഷപുറന്നാളുകൾ റണ്ട് വജ്ജിക്കുമാറില്ല. ഈനി ഇവ
വമണികളുടേയും ചെറിയവൻ്നേയും പുറന്നാം വജ്ജിക്കാണെ
കിൽ അതും വജ്ജിക്കു അഴക്കിയുതും. അതെല്ലാമ്പാമവസ്ഥക്കുതക്ക
വാരാം. പ്രൗഢ്യമർക്കഷം, മരിച്ച ശ്രീരം പണ്ട് പുറന്ന കുടി
ഞ്ചറ എടുക്കാംരാഡി വജ്ജിക്കു. സ്ഥാപിക്കുന്നതുത് പ്രേതത്തി
ഞ്ചറ ലഗ്നാളുമിം വജ്ജിക്കുമാറില്ല. ഇഹ ശ്രീതകരഃ എന്ന
പ്രൗഢ്യമരാശികിൽ നിൽക്കുന്ന ചാരൻ, പ്രേതത്തിഞ്ചറ അഞ്ചു
മരാരിക്കുറം വജ്ജിക്കേണം. പുല കഴിത്തിട്ടു സഖയനം ചെയ്യ
നുതാകിൽ ഇച്ചാല്പിയവള്ളുമല്ലാം രണ്ടുണ്ടിലേവക്കും കണ്ട്
കൊംക്ക.

ഈ ദുഃഖിയിൽനിന്നും സഖയനം ചെയ്തിൽ ദുംബിൽ ഒച്ചാലുകിൽ
നിന്ന് ഓരോന്തു വിശ്വാശംനും ചെണ്ടുനാം—

ആഗ്രഹംചാപാമാത് പുവ്മനമിസഖയനം യദി

പ്രിരാശിഗതനക്കുതും മുള്ളപക്ഷാനുമാ തിമിഃ.

മുഹൂര്ണേ തതു തു ഇ ലൂജ്ഞാ മുള്ളപക്ഷവത്രംഭാരി
ദിനം ദാ പഞ്ചമം വജ്ജുമാനുസവ്മക്കവത്.

പുല കഴിയുമുന്നു സഖയനം ചെയ്യുന്നവുവു ഇരി
പ്പുത് എങ്കിൽ റണ്ട് രാശിയിൽ കുട്ടി അക്കപ്പെട്ടുന നാളുകളും
പുവ്പക്ഷവും ദ്രിതിയാ, ചതുരമീ, ഷജ്ജീ തുടങ്ങിയുള്ള ഇപ്പുക്ക
അപ്പും കൊള്ളുന്നതു. അപ്പുണ്ടാ പുലക്കുതു ചെയ്തിൽ നാളു
കുളുംനുമേ വജ്ജിക്കേണ്ടി. പുവ്പക്ഷവുമപരപക്ഷവും ഏകാ
ജീവം. മുള്ളചതുരംഗിയെഴുതിയുള്ള പക്കാട്ടും നേരുമേ വജ്ജി
കേണ്ടി. മുള്ളചതുരംഗി വജ്ജിക്കുയും ദേശം പലശ്ശിൽചെച്ച
യീലും മുള്ളചതുരംഗി തുാലുത്തിനു വജ്ജിപ്പേണ്ടുന ദിവസമും
നേരജീവിലും രണ്ടെങ്കിലുമല്ലിവസജ്ജിതു ചെയ്യുതും. മുള്ളചതു
രംഗിയുള്ള നേരത്തും ചെയ്യുതും മരിച്ച ദിവസത്തിഞ്ചറ അ
ഞ്ചാദിവസം വജ്ജിക്കേണം. ഭ്രാഹ്മനക്ക് നാലാംദിവസം

സമുചനം വിധിച്ചു. എന്ന് നിയാദിവസം വിധിപരംഡയിട്ട് വജ്ജിക്കേണം.

“ഒരു സ്വഭാവിച്ചെല്ലാമന്നും

അങ്ങൾ ദാശിക്കുന്ന ന ദോഷസ്ത്രപഠി നിഗമിതം
ബ്രഹ്മാവിശാസം ചതുരം.”

എന്നാശൈശവാശ്ചകം. ഇന്തി ഇവയല്ലാത്തതെന്നാക്കാവെ പുല ക
ഴിന്തൊൽ ചെയ്യുവോ. വജ്ജിക്കുന്നവണ്ണം വജ്ജിക്കു ഇങ്ങനെ
പുലച്ചിൽ സാമ്യ ഉന്നം ചെയ്തിൽ

“അമാതസ്യ സ്വയാം. എക്കുള്ളാം രൂപ്യാധാം

എന്ന ചടങ്ങുന്നതിൽ കണ്ട്. ചതുരംഡിവസസ്യ ചുവാ
ഹുണി കത്തിച്ചുമിരുത്തും. ഇതാശൈശവാശ്ചകവും വ്യാവഹരിക്കുതു്.
അതുപെലായനന്നാർ സമുയനം ചെയ്തു എന്നും പുലപ്പോയിട്ട്.
സാഖാളം അവക്ക് പറ്റുണ്ടാദിവസം ഇപ്പുമാക്കണ. പതി
മുന്നാംഡിവസം വജ്ജിക്കുന്ന ചല്ലതാം. പുല കഴിന്തിട്ടു്
സമുയനമക്കിൽ സമുയനം ചെയ്തു ഇന്നാൽ നിത്യജില്ല
ചെയ്യാവു, നെനമിത്തിക്കണ്ണം ചെയ്തില്ല; എന്ന തന്റെ ഒപ്പം
സന്നം വേദിക്കാം. മരുരാത്തതൻനീര സ്ഥാലീപാകംചെയ്യുതു്,
ഇംഗ്ലീഷ് ക്രൂട്ടു്, പ്രതീമയിങ്കു ചുജിക്കുതു്. ഇത്രാദിക്കണ്ട
കൊണ്ടു.

ഈപ്പും ദയോ നമ്മി ധാതാ ദശ മുള്ളപക്ഷേ
മല്ലുാം സൃതാഃ പ്രദാനതോ ബഹുലസ്യ പബ്ലോഫ്സ്കി
അാലേ പരാഃ പരിപാന്തി തിമീഃ പ്രഞ്ചുാഃ
സന്തഃ സദാ പരിഷരന്തി ചതുരംശിംഹ.

മുള്ളപ്പും അതുപെലായനന്ന് പുല പോലുാറു ചുവപക്ഷത്തിൽ
പാലുമി സമുയനംചെയ്തു.

ഈ തെത്തപക്ഷാശിഡാംബരംകും ന പിണ്ഡിക്കം കംബത്തും ആണ്ണുണ്ടു്.—

തുതിം ച പൊദശേ പദ ആ ചതുരിംശേ യടാക്കുമം
എക്കോട്ടിശും ഭവേതു് പിണ്ഡാമരാമല്ലുാദിപബ്ലോഫ്.

കൈത്തൻ മരിച്ചാലാതിനീന്ന് മുന്നാംപക്ഷംകൊണ്ട് മുന്ന ആറ്
ടാൽ ഒട്ടക്കെത്തുക്കൂട്ടാണ്ണല്ലോ അഞ്ചുദിവസമുള്ളു. അവറാ

ലോകവിവസം തെന്നുപക്ഷമാണ് ദുര്ഭ്രാന്തി. പിന്നു പത്രങ്ങളാം പക്ഷംകാണ്ടു മുന്നു കുറിക്കാലത്തിൽ നട്ടവില്ലതെന്നു പഠയക്കരിക്കു ഷണ്മാസമുട്ടേണ്ടു. പീനു ഇരുപത്തുനാലുംപക്ഷംകാണ്ടു മുന്നുകുറിക്കാലത്തിലാഡിപ്പാശക്കരിക്കു സംവശ്വരമാസമുട്ടേണ്ടു. ഈ വിടെ പക്ഷങ്ങൾക്ക് കാണ്ണനേടാതു മത്തേജ്ഞങ്ങളുണ്ടു്. പതിനു മുച്ചേയു സാവനദിനങ്ങൾക്ക് കുടീടു് റാറോ പക്ഷമാക്കന്നു എന്നാൽ ഒത്തം. മരിച്ച പക്ഷത്തുടെ പതിനുമുച്ചേയു പക്ഷങ്ങൾക്കു് റാറോ പക്ഷമാക്കന്നു എന്നു ഒറ്റേ മത്തം. എന്നാൽ സാവനംകാണ്ടു പക്ഷങ്ങൾക്ക് കാണ്ണണ്ടു എന്നാൽ മത്തം. അതല്ല ചായ്യംകൊണ്ടാതു പക്ഷങ്ങൾക്ക് കാണ്ണണ്ടു എന്നു മത്തേ മത്തം. അമരകോശത്തിൽ പക്ഷത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം സാവനം കൊണ്ടു ചായ്യം കൊണ്ടുണ്ടു ചൊല്ലീടു്. മാസവക്ഷണം ചായ്യംകൊണ്ടുന്നു അമരകോശത്തിൽ.

“അഷ്ടാം ദശ നിമേഷാസ്ത്ര കാശ്മാ ത്രിംഗത്തു സൈ കലാ
താസ്ത്ര ത്രിംഗതു ക്ഷണാസ്ത്ര തു മുഹൂര്ത്താ പ്രാദശാസ്ത്രിയാം.
തേ തു ത്രിംഗദഹാരാതു പക്ഷസ്തേ ദശ പഠു ച
പക്ഷഭര ഷുവ്വാപരോ ശ്രൂതീസ്ത്രിയിൽ മാസസ്ത്ര താവുതെരു.”

ഇങ്ങനെ.

ഇന്ത്യാച്ചരിതത്തെക്കാട്ടു. മരിച്ചാൽ മുന്നാംപക്ഷത്തിൽ അന്തുപഠയക്കരിക്കു എന്നുപക്ഷമുട്ടു. അതു പ്രതിപദം മരിക്കിൽ മുവിച്ചു മാസം കഴിഞ്ഞു വന്ന ഏകാദശി തൃട ഞേരി അഞ്ചു പക്ഷങ്ങൾക്ക് കാലം. പന്തിരണ്ടാംപക്ഷത്തിൽ മധ്യ പഠയക്കരിക്കു ഷണ്മാസം. അതു പ്രതിപദം മരിക്കിൽ അഞ്ചു മാസം കഴിഞ്ഞാൽ ഇടപുക്കം തുടങ്ങി അഞ്ചുപക്ഷം കഴിഞ്ഞാൽ ഷാഖാ തുടങ്ങി അഞ്ചു പക്ഷങ്ങൾക്ക് കാലം ഇരുപത്തിനാലും പക്ഷത്തിൽ അഞ്ചിപഠയക്കരിക്കു വശസ്രം, അതിനു പ്രതിപദം മരിക്കിൽ പരിനൊന്നു മാസം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നു ഇടപുക്കം പ്രതിപദം തുടങ്ങി പഠുമി ശ്രീവേശ്വരത്തു അഞ്ചു പക്ഷങ്ങൾക്ക് കാലം. ഇങ്ങനെ.

“ത്രിപക്ഷ ദ്രാദശേ പക്ഷേ പത്രവിംഗതിപക്ഷകേ
പാക്ഷം ത്രിപഠയകും ത്രിപാ അന്തുമയ്യാഡിപഠയകും.”

എന്നീ സ്ഥതിക്കാണ്ടു ചൊല്ലുന്ന എന്ന ചിലർ. മറ്റുചിലർ
“ത്രിപക്ഷ ദ്രാദശേ പക്ഷേ” ഇരുപതിക്കാണ്ടു ചൊല്ലിയരു

സാവന്നകാണ്ടതേ കാണോണ്ട് എന്ന ചൊല്ലുന്നു. അവരെടു മത്തിക്കൽ മരിച്ച ദിവസതിന്റെ നാല്പുത്രതാന്നാംനാടു തുടങ്ങി അഞ്ചുദിവസം തെരുപ്പക്ഷകാലം. അപ്പുംഗോ തൊഞ്ച റഷ്ട് മരിക്കിൽ നാല്പുത്രതാന്നാംനാടു വെള്ളിയാഴ്തു. അന്നു തുടങ്ങി അഞ്ചുദിവസം തെരുപ്പക്ഷകാലം. ഇന്തി ആരെറുച്ചവതു ദിവസംകാണ്ട് പതിനൊന്ന് പക്ഷവും പത്രണഭാംപക്ഷത്തിലു ദിപ്പയക്കവും കഴിയും സാവന്നകാണ്ട് കണ്ണാൽ. അപ്പുംഗോ ആരെറുച്ചവതെന്നാംദിവസം പത്രണഭാംപക്ഷത്തിലേ മധ്യവ ശ്വകം തുടങ്ങുന്നു. കുന്നാൽ ഷണ്മാസം തൊയരാഴ്തു മരിച്ചുവക്കു ആരെറുച്ചവതെന്നാംനാടു ചൊല്ലുച്ചു വരും. അന്നു തുടങ്ങി അദ്ദിവസം ഷണ്മാസകാലം. ഇന്തി സംവത്സരം. മുന്തുറിനാല്പു തന്ത്രവു ദിവസം കാണ്ട് ഇരുപ്പത്തിമുന്നു പക്ഷം കഴിയും സാവന്ന കാണ്ട് കണ്ണാൽ. അപ്പുംഗോ ഇന്തുറിനാല്പുതോരാംദിവസം ചൊല്ലുച്ചു വരും. അന്നുതുടങ്ങി അഞ്ചുദിവസം സംവത്സരമാസത്തിനു കാലം. “അപക്ഷ പൊദ്ദേശ്” ഇതുാണി ചൊല്ലിയതു് ഇങ്ങനെ സാവന്നകാണ്ട് വേണ്ടാം കാണ്മാൻ എന്ന ചൊല്ലുന്നു ചിലർ. ഇങ്ങനെ രണ്ട് മത ഇണ്ട്. ഇതിലേതു ചെയ്യുതു്?. തന്റെ പുംബാർ ചെയ്യുവെന്നും ചെയ്യുകൊംക്ക. ഒരതോ അറിവില്ലായ്ക്കു അന്നുനു പ്രമാണ ത്രിരോട്ട് കേട്ടു ചെയ്യുകൊള്ളുക.

അധികാരം പദ്ധതിയാനാം ഹി പക്ഷശ്രദ്ധേ പ്രദർശക കവിം കമയ തന്പര്യി! ദിനേ സ്വാത് പിണ്ഡിക്കരയാ

ഹവിടിനെ പക്ഷശ്രദ്ധേ പതിനെല്ലാം സാവന്നദിനങ്ങളെല്ലക്കാണ്ട് കിചെയ്യുതു്. ചാറുതെത അല്ല. അപ്പുംഗോ കവി എന്ന നാല്പു തെന്നാംദിവസം തെരുപ്പക്ഷം. കൂടുതലെന്ന രുഹരുച്ചവതെന്നാംദിവസം ഷണ്മാസം. തന്പര്യി എന്ന മുന്തുറിനാല്പു തന്ത്രാംദിവസം സംവത്സരം. ഇന്തി മരിച്ച ദിവസത്തിന്റെ പതിനൊന്നാംദിവസം എക്കാദശവിശ്വാം. മുന്തുറിരുച്ചവതെന്നാംദിവസം സച്ചിശ്വാം.

വിത്താംഗഗംഗാരേഖ മല്ലും റപ്പാത് വിശ്വാംപദ്ധതികും പിണ്ഡിവസാനം നീതാംഗേ സച്ചിശ്വാം കതലേരുവനി.

വി എന്ന മരിച്ച ദിവസതിനേൻ്റെ നാലുമാഴ്ച എക്കാദശ പിണ്യം. താ എന്നാറാമാഴ്ച തെരുപ്പക്ഷം. ഒ എന്ന മുന്നാമാഴ്ച ഷണ്മാസം. ഒ എന്ന ശുന്നാമാഴ്ച സംവത്സരം. ഓ എന്ന മരിച്ച തിനേൻ്റെ നാലുമാഴ്ച സഹിണ്യം. ഇങ്ങനെ വിത്താംഗരഭവാര അളിൽ പിണ്യപദ്ധകം ഇവുമാകന്നു. സാവന്നാക്കാണ്ട് പക്ഷ അളളം രഘുക്കാഡളം കാഞ്ഞാണ്ട് എന്നാളു മതമിക്കാട്ടിയതു്. പലകമിജ്ഞനെന്നയതേ ആചരിച്ചുകാണുന്നതു്.

ഇനിച്ചാദ്യപക്ഷം. ഇവിടെ മാസങ്ങൾ മറവള്ളുവയോ ചാദ്രംകൊണ്ടതുയല്ലോ. എന്നാൽ ഇവിടെ പക്ഷങ്ങളും പദ്ധകാഡളും ചാദ്രംകൊണ്ടേരു കാഞ്ഞാണ്ട് സാവന്നാക്കാഡല്ലു. എന്നിട്ട് ചാദ്രംകൊണ്ട് ചൊല്ലിയ പദ്ധകാഡളിൽ വരുന്ന ഇവ ഏറെ ഇംവദ്ദിം അംഗീകരിക്കുന്നതു തെരുപ്പക്ഷത്തെയും ഷണ്മാസ തെരുച്ചും. മന്ത്രരിനാല്പത്താരാംഡിവസം സംവത്സരം എന്ന കല്പി കുഠിയ ചാദ്രംകൊണ്ടിരുപത്തിനാലുംപക്ഷത്തിൽ ആദിപദ്ധകം വരു സംവത്സരത്തിനോ എന്നിട്ട് സംവത്സരമാസം മന്ത്രരി നാല്പത്താരാംഡിവസമല്ല ഉട്ടി തായം. മന്ത്രരിനാല്പത്തിനാലും ദിവസമതേ സംവത്സരമുട്ടി തായം പെത്തവിളിഞ്ഞേരി. ഇനി മററ ചാലേടത്തില്ലയോ ഇങ്ങനെന്നയെന്നാരിഞ്ഞതുമില്ലോ. അതു അവിടെയവിടെ ചോദിച്ചുരിഞ്ഞുകൊണ്ടു. മന്ത്രരിനാല്പത്തിനാചാം മരിച്ച ആളുതന്നെന്നയതേ വന്ന തായം. മന്ത്രരിനാല്പത്താരാംഡിവസം മരിച്ച ആളുക്കു മുന്നാമാഴ്ച വന്ന തായം, “പിണ്യാവസാനം നീതാംഗേ” എന്ന മന്ത്രരിഡപതാം ദിവസം ബുലി കാഡംകുട്ടി തായം. “സഹിണ്യിഃ കതലേഫ്രഹിനി” കതലേഫ്രഹിനി സഹിണ്യിഃ, കതലയെന്നു മന്ത്രരിഡപതാനാം ദിവസം സഹിണ്യി ചെങ്ങുണ്ട്. എന്നാൽ ‘വിത്താംഗരഭവാരേശ ഇവ്വും സ്വാത്’ പിണ്യപദ്ധകം’ എന്നീ പാഠത്തിനു തക്ക വാദ ചെയ്യു താഴം. ദീക്ഷക്കു മാസങ്ങൾ ചാദ്രംകൊണ്ടനോ ദീപ്ലാക്കം നിഡി ഉമാല്ലോ. എന്നാൽ സംവത്സരവും ചാദ്രംതേ ആക്കന്തുതും. അദ്ദോഷാ പന്ത്രണ്ടാംമാസത്തുനാംതന്നെ സഹിണ്യി ചെങ്ങുണ്ടു് എന്നിട്ടാലും നിത്യപിണ്യങ്ങൾ അഞ്ചു താൽ ആരുതാൻ ആദ്ദോഷാ വെയ്ക്കുന്നു. അവ മേഖിൽ വഞ്ച വംഗിരിക്കുന്ന പിണ്യങ്ങൾ അല്ല. കീഴിൽ കഴിഞ്ഞ പക്ഷ അംഗരു പെണ്ണാത്തവയതേ. അതോ മരിച്ച പക്ഷംതന്നീ

എന്നിയാൽ പത്രണഭാസത്തിന്റെ അട്ടത്ര കീഴുപ്പക്ക തേതാചക്രത്തി മുന്നററുവരു പക്ഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതുപ്പോ ഇരി ക്കുന്ന. അവയവാവഉവിസംബന്ധം നിത്യചിത്ര കാണ്ണനോ ചതുരമാണെന്നു അവയവം ചാത്രഭിനം. അതു പക്ഷം താനും. ചാത്രമാസം അവധി. ഇനിതുചതുരസംവശം അവയവി. അതിന്റെ അവയവം ചാത്രമാസം, ഇങ്ങനെന്നുപ്പോ ഈ രിക്കന്നു. അരപ്പുംഗോ മാസം ചാത്രംകൊണ്ടാണ് ചാത്രതു തന്റെ അവയവങ്ങളായിരിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ ചാത്രമാസങ്ങളാക്കുന്ന അവയവങ്ങളിൽടെ അവധി ആകുന്ന സംവത്സരവും ചാത്രംകൊണ്ടാകേ ഉള്ളി. അപ്പുംഗോ പത്രണഭാസത്രതനുംനാഡുനും സപിണ്ണിയും ചെയ്യു ഇള്ളിയ്ക്കരു. ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നതു ചിലർ. മറ്റുചിലർ ഏകാദശരഹപിണ്ണിയും നിത്യചിണ്ണിയും സപിണ്ണിയും ഇവരുടെ സാവനംകൊണ്ട്. മാസങ്ങൾ (പതിനെണ്ണും? ചാത്രം) ചാത്രംകൊണ്ട് എന്ന ചൊല്ലുന്നു.

“സപിണ്ണികരണേ ചാദ്രേ”

മറ്റുചിലർ ഏകാദശരഹപിണ്ണിയും, തെരുപക്ഷം, ഷണ്മാസം, സംവത്സരം, രരാണേം നിത്യചിണ്ണിങ്ങൾ, ഇവററിനൊക്കെ സാവനംകാലം. മുന്നററുവരുപത്രതാനാംദിവസം സപിണ്ണി. പത്രണഭാസങ്ങളിൽ ചാത്രംകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നു. ഇവററിൽ ഏതു കോളേജ്യുവത്രും എന്ന പദ്ധരോടും വിചാരിച്ചു കല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. കേൾപ്പാനൊക്കെമില്ലായ്ക്കിൽ പ്രാഥിമാസമുള്ള മാസങ്ങളിൽ പത്രണഭാസം ചാത്രംകൊണ്ട് കണ്ടുകൊടുക്കുന്നു. ഏകാദശരഹപിണ്ണി, തെരുപക്ഷം, ഷണ്മാസം, സംവത്സരം, രരാണേംതെന്നെ നിത്യചിണ്ണിങ്ങൾ ഇവററിനൊക്കെ സാവനംകൊണ്ട് കണ്ടുകൊടുക്കുന്നു. മുന്നററുവരുപത്രതാനാംദിവസം സപിണ്ണിയെന്നും കുലംകുട്ടിയാൽ മുന്നററുവരുപത്രതാനാംദിവസം സപിണ്ണി ചെയ്യുന്നും വരുമില്ലായ്ക്കിൽ പിന്നെയാം സപിണ്ണി ചെയ്യുന്നും ചൊല്ലിയിരിക്കുന്ന ചോഴതിൽ അഞ്ചേണ്ടചാദികളുണ്ടായാണ് മുന്നററുവരുപത്രതാനാംദിവസം സപിണ്ണി ചെയ്യുന്നും വരുമില്ലായ്ക്കിൽ പിന്നെയാം സപിണ്ണി ചെയ്യുന്നും ചോളത്തില്ല തൈനാളം. അപ്പുംഗോ സപിണ്ണിയാകുന്ന കുമ്മില്ലാത്തപോമപ്പോ എന്ന പേടാച്ചു മുന്നററുവരുപത്രതാനാംദിവസമാക്കുന്നോളാണ് സപിണ്ണി. മുന്നററുവരുപത്രതാനാംദിവസം സപിണ്ണിക്കും ലേരെ ചെവകയ്ക്കരുന്നു സപിണ്ണിക്കും. അങ്ങനെന്നുപറുത്തി ആചാരം.

തിപക്ഷ ഇത്രുംവി പക്ഷങ്ങളിൽ അന്തുമയ്യാദിപരമ്പരക്കണ്ണളിൽ ഉത്തരവും വെള്ളിയാഴ്ചയും ചൊഡ്യാഴ്ചയും തുണ്ണുവത്രംഗരിയും ഇല്ലാതനനാഡി തെരുവുകൾ എന്ന ചട്ടക്കുറന്നതിൽ കണ്ണു. ഇവറിൽ തുണ്ണുവത്രംഗരിയെ വജ്ജിക്കു ഇല്ലായ്ക്കു. മനോരവ വജ്ജിച്ചു കാണില്ല. ഇനി പെത്തമനംഗ്രാമത്തിലെന്നിയെ ഉള്ളവരുണ്ടോ തുണ്ണുവത്രംഗരിയെ ഇവറിനു വജ്ജിക്കുന്നവെന്നാണതില്ലതാനും. അതിവിഭാഗവിഭാഗത്തിലുംകൊരുക്ക. പെത്തമനത്തു് ഏകാദശഹിബിം തുടങ്ങിയഒരു ഗ്രാമമാസാദികർക്കുക്കുവെവും തുണ്ണുവത്രംഗരിയെ വജ്ജിക്കുന്നു. മരിച്ചാൽ സംസ്കാരത്തിനു തുണ്ണുവത്രംഗരിയെ വജ്ജിക്കുമാറില്ല പെത്തമനത്തു്. എന്നാൽ മരിച്ചു ദിവസത്തിന്റെ, പതിനൊന്നാംദിവസാം ഏകാദശഹിബിം. നാലുതെത്താന്നാംദിവസം തെരുപക്ഷം. അഞ്ചും മാസം കൃതിന്ത ഇടപുക്കൾ കൃതിന്തതാൽ വരുന്ന മരിച്ചു ആഴ്ചയുടെ മുന്നാമത്താഴ്ചയുടെ നാലു ഷണ്മാസം. പതിനൊന്നാംമാസം കൃതിന്ത ഇടപുക്കൾ കൃതിന്തതാൽ വരുന്ന മരിച്ചു ആഴ്ചയുടെ മുന്നാഴ്ച നാലു സംവാസരം സാവനപക്ഷമുടക്കയവക്ക്.

ഇനിച്ചാണപക്ഷമുടക്കയവക്ക് പതിനൊന്നാംമാസം കൃതിന്ത ഇടപുക്കൾ കൃതിന്തതാൽ നടേവരുന്ന ആഴ്ചനാലുതന്നു സംവശരം. പത്രംഭാംമാസം കൃതിന്തതാൽ നടേവരുന്ന മരിച്ചു ആഴ്ചയുടെ നാലുമാഴ്ചനാലു സപ്തിബിം. അതു മരിച്ചുതിന്റെ മുന്നുററപ്പെത്താന്നാംദിവസമാംവജ്ജം. മുന്നുററപ്പെത്താന്നാംനാലെ ബലിയില്ലെ. അന്നേക്കു സപ്തിബിംകു പാത്തിരിക്കിൽ പിഴുപ്പുതുമണ്ണു. അതോ ബലി കാലംകുടിയാൽ സപ്തിബിം ചെയ്യുമുന്നനമെ ഘലയുണ്ടാക്കിയാൽ സപ്തിബിം ചെയ്യുത്താതെ വരികിൽ പിന്നെച്ചുജ്ഞാനം ചോദ്യതയില്ല സപ്തിബിം. എന്നാൽ ബലി കാലംകുടിയും നാലു പിബിം ചെയ്യുന്നും. മുന്നുററപ്പെത്താന്നാംദിവസ ദേതക്കു പാത്തിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ പത്രംഭാംമാസത്തുന്നാലു തുടങ്ങിയാൽ മരിച്ചു ദിവസത്തിന്റെ മുന്നുററപ്പെത്താംദിവസം കൃതിയുന്നതിനിടയിൽ സപ്തിബിം ചെയ്യു ഇല്ലായ്ക്കു. അവിഭക്കാളുംവുന്ന ദിവസങ്ങളെ നിത്യപിച്ചുകൊരുക്ക.

ഇനി സപ്തിബിംകു വജ്ജിക്കു ഇല്ലായ്ക്കാതെന്നുണ്ടു്.—

പിത്രക്രമംബുന്നിയതകാലേ വിഡ്യുത്തരേഖവാ

അഭിതിയു വിവജ്ഞാം സ്വപ്നമാ തുണ്ണുവത്രംഗരി.

സൂഷം പ്രേതാജ്ഞമർക്കഷം ച തമാ ശ്രൂതാരവാസരൈ.

അനീയതകാദോ പിതുകമ്മൻ എന്ന് ഇന്നവിസം നെ വേണമെന്ന നിയമമില്ലാത്ത പിതുകമ്മത്തിക്കൽ. അചൂടാദ്രോ സപിണ്ടി ഭരമേർമ്മനി ഇതുാദികൾക്കു വിധിയെന്നു തുടങ്ങിയുള്ളവരെ വജ്ജിക്കേണം. വിധിയെന്നു രേഖിണി. ഉത്തരാധൈനു തമാതാദമത്രക്കാതി. ഇവിടുകയിരം. അഭിതി പുണ്ഠനം. ഇന്ത്യാദ നാളുകളിലും വജ്ജിക്കേണം സപിണ്ടിക്കും. ഈ ആദിനാളുള്ള നേരമൊക്കെ വജ്ജിക്കേണം. ഈനി അസ്തുമയത്തിനു കണ്ണാൽ ഇന്ത്യാറിലോരനാടു ശ്രാബനത്തിനു വേണ്ടംപോരാട്ടിവിസം ഇന്നാളുകൾ തുടങ്ങിയും സപിണ്ടി ചെയ്യാമോ അതെന്നു എന്ന് അനുനാസ പ്രമാണാനൃതരോടു കേടുകൊംാറു. കേരളപ്പാനൊക്കെക്കും സ്ഥാജിയിൽ അഭിവിസം സപിണ്ടി ചെയ്യാത്തു. ഇന്നാളുകൾ തുടങ്ങിയും കേരളപ്പാനൊക്കെക്കും ശിവസം ദൈനക്കിലും രണ്ടുക്കിലും അഭിവിസംബന്ധിൽ സപിണ്ടി ചെയ്യാത്തു. പെരുമനേരും തുടങ്ങിയുള്ളവക്കും ഇങ്ങനെയായാൽ ഇതു. ഈനി തുഡിച്ചതുംശി തലനാടു മാസത്തിനു രേണ്ടംപോന്നിരിപ്പു, ചാരീനാടു വാവു് മാറാ തതാനു വേണ്ടംപോന്നിരിപ്പു എങ്കിൽ അപ്പീരിനുനാടു തുഡിച്ചതുംശി കൃായുംബുവെ സപിണ്ടി ചെയ്യാമോ എന്നും അനുനാസ പ്രമാണാനൃതരോടു കേടുകൊംാക. കേരളപ്പാനൊക്കെക്കുംഥാജിയിൽ തുഡിച്ചതുംശി കഴിഞ്ഞെതെ സപിണ്ടി ചെയ്യേണ്ടി. അനാളുള്ള വാവും വജ്ജിക്കേണം. പ്രേതം പണ്ടു പാനക്കുറിഞ്ഞു അപ്പുമരാഗിയും വജ്ജിക്കേണം. പ്രേതത്തിനും അപ്പുമരാഗിമുദ്രയും വജ്ജിക്കും. വാഹനം അപ്പുമരാഗിയും വജ്ജിക്കും. ഇങ്ങനെ സപിണ്ടിക്കും.

ഈനി അതുണ്ടാവാറു ഒരു ശ്രാബനത്തിനും പാശ്ചാത്യവിവാഹ പത്രംശുമാസത്തിനും കാലം ഏകാദശം:—

തിമുച്ച ക്ഷദരമാംഡേ തു റതേ പ്രാശസ്ത്രതോ രവേച്ച
ക്രിയതേ കേരളേ ശ്രാബനമാസ്ത്രികം വാപി മാസികം.

ദിക്ഷക്രിംത്യായ പിന്ന ആണ്ടിവരെ ഇവൻ മരിച്ച സെയരമാസത്തിൽ ദിച്ചതുനാാം ചാത്തമുടി തോയം പലവും മലനാട്ടിൽ. മരിച്ചപ്പുക്കത്തുനാാം ഉള്ളന്നവത്തുണ്ട് മലനാട്ടിൽ ചിലർ. തിമിയെന്ന പക്കം. ഔക്ഷമെന്നു നാളു്. അവരിനും ദിശമീംശകം പത്താമംശകം നാശളക്കിലും പക്കമെക്കിലും അതു

കൊണ്ട് പത്രത്തെന്ന് പക്കത്താൽ അതിയിലേക്കുറവിനെ മുവിടെ ദശമാംസകും എന്ന ചൊല്ലി. അതോ ടെക്ക് തെങ്ങുവുള്ളടങ്കി വൃത്തംകുമത്താലെ എല്ലിയാൽ അതിയിലേക്കും പത്രാമതായിട്ട് വയമല്ലോ. മുഖഭേദം അന്തേ അവിടെ ദശമാംസമാകുന്നു. ഒരുപാടാക്കി പതിമുന്നു തീയതിയും മുത്തപ്പതി ധിയുമണ്ട്. അതിയതിയെക്കും മുലിയിലിറക്കിയാൽ ഒരുപാടാക്കി ക്ഷേമിക്കുന്നു റിലിയുണ്ടാം. അതിന്റെ പത്രവാരമെന്നുപറിലിയുണ്ടാം. അതിനെക്കുറേം അവുപതിൽ. അംപ്രാധി “ഗരിക്”മെന്നു വയം. അതിനാഴ നാഴികയുമണ്ട്. മുത്തു നാഴിന്റെ ദശമാംശം.

“യദഹ്യസ്തമയാത്” പും ദശാംശേരാ വിശ്വതേ തിമേഖ തസ്മിൽ ദിനേ തത്തിമിജം ത്രാഖം കർന്തി സുരയഃ.”

എന്നെല്ലോ. ഇനി ഒരുപക്കത്തിനു പറ്റുണ്ട് തീയതി. അതി ന്റെ മുളി എഴുന്നുറവി മുത്തപ്പത്¹ അതിൽ പത്രവാരം എഴു പത്രിരണ്ടിലി. അതിനെ അവുപതിൽ കരേറേണ്ട് നാഴിക കണക്കാൽ അവുനാഴികയുണ്ടാം. അതപ്പു അത്തിന്റെ നുക്കിള്ള നാഡ് പക്കം കണക്കാൽ അസ്തുമയത്തിനു മുന്നേ നാഴിന്റെ ദശാംശം ദരിക്കമുണ്ടാകിൽ അനു ത്രാഖമുട്ടേണ്ടു. അന്നാധി ദരിക്കമീലിപ്പായ്ക്കിൽ പിരുന്നാരാ. മരിച്ചുനേരതേ നാഡ് തുള്ളപ്പോഴേ ത്രാഖമുട്ടുക എന്നല്ല കണക്ക്. ഇനി അസ്തുമയത്തിനുമുന്നേ പക്കത്തിന്റെ ദശാംശം പ്രത്യു മുണ്ടാകിൽ അന്ന് അപ്പുകംകാണ്ടിള്ള ത്രാഖവും മാസവുമുട്ടേണ്ടു. പ്രത്യുഹത്തിൽ കരകിൽ പിരുന്നാളുതു. മരിച്ചുനേരതേപ്പുകൈ മുള്ളപ്പോൾ ത്രാഖവും മാസവുമുട്ടുക എന്നല്ല കണക്ക്. മലനാട്ടിൽ മികവാടുമിഞ്ചിനെയതു അതുചാരം. ഇനി മരിക്കാലക്കട ചിലയണ്ട് ദ്രാദശാംശമുണ്ടാകിലുന്നവേണും എന്ന ചൊല്ലുന്നു. അവർ അസ്തുമയത്തിനു കണക്കാലസ്തുമിക്കുമുന്നേ അഞ്ചുനാഴികയു തുട്ടുനാഡ് ഉണ്ട് എന്നും.

ഇനി ആണ്ടുവരു ഉള്ള സംക്രാന്തിനാം ചീല വിശ്വേഷങ്ങളിലും, അവ നേരം ചുഡ്യുന്നു:—

സംക്രമേ ത്രാഖ്യികത്രാഖു വിശ്വേഷാമി പ്രദർശന
പാഞ്ചാംശേരാ മധ്യമോ യോഗശ്രേണി മധ്യാഹ്ന മുതി സൃഷ്ടി.

1. ‘വേണു. ഇ’ ഗ. പാഠം.

അനന്തരിയു തു മധ്യാഹനം സംക്രാന്തിഃ സ്ഥാദ് യദാ തദാ
തസ്മീനാഹനി കാഞ്ചം സ്ഥാച് ശ്രാഖം ശ്രാഖം.

അനന്തരി പകർക്കാണട് അഭ്യുന്നറിട്ടാൽ അതിൽ നടവ് |
ബേക്കുറ്റ് ഇവിടെ മധ്യാഹനമായതു്. മധ്യാഹനം കഴിയുമ്പുണ്ടെങ്കിൽ
സംക്രാന്തിയെങ്കിൽ അനന്ത്രേണം പിന്നത്തെത്തിങ്ങളിലേ
ഗ്രാഖം. അതോ മധ്യാഹനം കഴിത്തിട്ടതു സംക്രാന്തിയെങ്കിൽ
പിറോന്നാളുതെ പിന്നത്തെത്തിങ്ങളിലേ ശ്രാഖമുട്ടിത്തുടങ്ങുന്നു.
ഈജാനെ തിങ്ങാം തുരക്കേതിലേ സ്ഥായം.

മാസാരംഭിനേ യാ തു മധ്യാഹനം സമതിക്രമേത്
ചുവേർഡ്ദ്വാരുതകാഞ്ചുതെ സാ ചാതു ശ്രാഖദാ തിമിഃ.

തിങ്ങാം തുരക്കത്തുനാം മധ്യാഹനാന്തത്തിനു ചാലോദിയു
ന്നാരെ സുക്ഷിച്ചു നാളും പക്ഷവും കണ്ണാൽ മധ്യാഹനാന്തം കഴി
ഞ്ഞതാൽ ഒരു തല്ലിപ്പോലും നാളുതാൻ പക്ഷന്നീൻ ഉണ്ടാകിയു
അനന്തരിയും പക്ഷവും അതതിങ്ങളിലുടേണം. അവിടെത്തലനാളിന്നു
മയത്തിനു കണ്ണാൽ അസ്തുമയത്തിനു മുഖേ ആരുനാഴികയില്ലോ
ജീലെ അതു തിങ്ങാം തുരക്കത്തിലുടേണ്ടതും. തിങ്ങാം തുരക്ക
ത്തുനാം മധ്യാഹനാന്തം കഴിത്തിട്ട മേൽ ഇല്ല നാലുകിലും
പക്ഷമെക്കിലും എക്കിലോ അതു തിങ്ങാം തുരക്കത്തുനാം ഉണ്ട്
കയും വേണ്ടില്ലോ. അപ്പോഴേ തിങ്ങാം തുരക്കേതിന്നീരു തല
നാളിന്നുമയത്തിനു കണ്ണാഡനാഴികയെങ്കിൽ കുറത്തിരിക്കയും
വേണം. തിങ്ങാംതുരക്കത്തുനാം മധ്യാഹനാന്തത്തിനു കണ്ണാൽ
മധ്യാഹനാന്തം കഴിത്താൽ ഇതി ഉണ്ടായിരിക്കയും വേണം. ഒരു
കിലോ തിങ്ങാം തുരക്കത്തുനാളു നാളുതാൻ പക്ഷന്നീൻ ശ്രാഖ
മുടേണ്ട്. ഇവണ്ണം വരായ്ക്കിൽ അതതിങ്ങളിലെച്ചക്കേതുതേ
അനാലുകിലും പക്ഷമെക്കിലും ചാത്തമുടേണ്ടു.

എവം ചുരവനേ സ്ഥായന്നുതു ദേശേഷ്യ കേഷച്ചിത്
ചുവേർഡ്ദ് കുതകാഞ്ചുതപം തിമേഡനീവ നിത്രപുതേ.
പ്രായേണ കുതകാഞ്ചുതപം നാസ്യഗ്രാമഷ്യ ചിന്തുതേ.

ഇവണ്ണം ചേതമന്നേത ആവാരം. അപ്പേരുമനത്രും ചില
ദേശങ്ങളിൽ തിങ്ങാം തുരക്കേതിന്നീരു തലനാം അസ്തുമയത്തി
നു കണ്ണാഡനാഴിക ഇല്ലാതെ ഇരിക്കേണ്ടെമന്നില്ല. തലനാം
ശ്രാഖത്തിനു പോതെക്കിലും കണക്കു പോരായ്ക്കിലും കണക്കു,

എന്നാലുണ്ടെങ്കിനു കുറഞ്ഞാണ്. തിങ്ങൾ തുരക്കത്തുനാൽ മധ്യാഹ്നാന്തത്തിനു കണ്ണാൽ അവിടു കഴിതെന്തു് ഇതി ഉണ്ടാകും എന്നു അവക്ക് തുരുമ്പുള്ളീ. അതുണ്ടുകും തിങ്ങൾ തുരക്കത്തുനാൽ ഉണ്ടെങ്കും അതൊരുപ്പുശൈക്കിൽ അത്തിങ്ങൾ ഒട്ടക്ക തു് ഉണ്ട് എന്നു ഉള്ളീ അവക്ക്. ഇന്തി ചെയ്യുവനു ദേഖിച്ചുള്ളീ ഗ്രാമത്തിലേവക്കും ഇങ്ങനെയും തോജം. തിങ്ങൾ തുരക്കത്തി നീറു തചനാളി സ്നേഹയത്തിനു കാശൈയെല്ലാം വേണ്ട. തിങ്ങൾ തുരക്കത്തുനാൽ മധ്യാഹ്നാന്തത്തിനു കണ്ണാൽ അവിടു കഴിതെന്തു് ഇതി ഉണ്ടാകും എന്നു തുരുമ്പുള്ളീ. പെയ്യമനറു പെയ്യമുള്ളിഡ്രോറിയും ഇളംവിലക്കാട്ടിഡേ റിയും വള്ളിമന്നത്തുംരിയും നെട്ടിഡ്രോറിയേ ? ചെറുവദ്ദും പെയ്യ പുട്ടിലേവജം തിങ്ങൾ തുരക്കത്തിനു തചനാളി സ്നേഹയത്തിനു കാശാരിപ്പു. സാലനാൽ തിമി കാഞ്ഞു ക്രീകിലും കണക്ക് കഴിയായിലും കണക്ക് അവക്ക്. തിങ്ങൾ തുരക്കത്തുനാൽ മധ്യാഹ്നാന്തം കഴിതൊരു ഇതി ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു അവക്കുള്ളീ. പെയ്യ അമന്ത്രം മുന്നരജിഡാണും ഇലും ഇത്തലും മതം. തഭേദങ്ങളിലും അതാളു ഗ്രാമങ്ങളിലും അവിടവിടെ കേട്ട നിണ്ണയിച്ചുകൊംക്ക.

തിമിശ്രേണ്ടുന നക്കിയും തിമിശ്രു ദേപ ഇഹോദിതേ.

ഖവിടത്തെ തിമിശ്രുംകൊണ്ടു നാളിനെയും പക്കത്തെയും കൂടി ചൊല്ലിയാക്കിയിരിക്കും.

സ്രൂത്പം ചേത് ¹ തിമേർമ്മാസി ചുട്ടും സാ ഗ്രാലിഡം ഭവേത്,

പക്കാക്കാണ്ടു ഗ്രാലിഡുനവക്ക് ഗ്രാലിഡു തേണ്ടുന സെഡര മാസത്തിൽ അപ്പുകിം വരായ്ക്കിൽ അതിനീറു കീഴു അട്ടതെ തിങ്ങളിലെ ടുക്കത്തെപ്പുംകൊണ്ടു വേണും ഗ്രാലിഡുവാൻ. മേലേതിങ്ങളിലേപ്പെതലു കൊണ്ടുണ്ടുവരു്. ഒരു തിങ്ങളിലു രണ്ടു നാളു വരിക്കിൽ നീതിൽ നടന്തേതു ഗ്രാലിഡത്തിനു്. ചുറന്നാം ടുക്കത്തെതു് പും രണ്ടു വരിക്കിലും നടന്തേതു ഗ്രാലിഡത്തിനു. നാളും പക്കവുമോനോക്കു വരുന്നവെക്കിൽ വെവരസ്യവു മില്ലപ്പേണ്ടു. പക്കാഡിനും വന്നിപ്പാഡ്കിൽ അതിനുടയുള്ളകീഴേ തിങ്ങളിലോ ടുക്കത്തു വരുന്ന പക്കാഡിനും ഗ്രാലിഡത്തിനു.

1. ‘ചേ,’ 2. ‘പെരുവദ്ദു’ ഗ. പാംബ.

കൊള്ളുവാൻ. മീതെത്തിങ്ങളിലെ അതിയിലേത്തല്ല. വുദ്ധികൾ, ധനം, മകരം, കുംഭം തുന്നാലുബോരു തിങ്ങളിലേ മിക്കവാറും ഒരു പക്ഷം വന്നില്ല എന്ന വാദത്തും.

അംഗീതമാസാന്താദിനേ തു ഭാഗോഃ

കാഞ്ചും ഗതഘേരന കരേതി ലോകഃ
ദിനതിഭാഗാതു പുന്നത്രംപമസ്തു | ചേതു
ക്കവനി കേച്ചിതു പ്രവരസ്ത്രിനോദയാത്.

ഈ അഞ്ചുക്കാഞ്ചുഖാദിനും ദിവസങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നു:—

മാശേല ച പ്രോജുപാദേ ച മലമണിവിവജിതേ
തുജ്ജപക്ഷദിഷ്ടകാഞ്ചുഖാദിനം ഗ്രഹസ്ഥാനാം വിധിയതേ.

മലമാസത്തിലെന്നിയേ വരുന്ന മാസമാസത്തിലും പ്രോജു
പാദമാസത്തിലും അപരപക്ഷത്തിൽ അഞ്ചുക ചെല്ലാൻ വിധി
യാക്കു ഗ്രഹസ്ഥാനാക്ക്. സംസ്ത്വം അംഗസ്താധും അയി
മാസവും വജ്ജിക്ഷണാം. വിവാദമുണ്ടാക്കയാൽ സൂട്ടാധിമാസവും
മധ്യാധിമാസവും വജ്ജിക്ഷണാറുതു പലതമാക്കാം.

തുജ്ജാഞ്ചുമും മാലമാസേ കുയതേ യദേ യജ്ഞവിഭാ
പ്രോജുപാദേ തുജ്ജപക്ഷ ത്രയോദശവും തമേമവ ച.

യജ്ഞവേദികർക്ക് ഉഘമാസത്തിൽ തുജ്ജാഞ്ചുമിനാം അഞ്ചുക
ചെയ്യു നോയം. പ്രോജുപാദമാസത്തിലെപരപക്ഷത്തിൽ ത്രയോ
ദശിനാർ ഇവിടെയെല്ലാരവസ്ഥ വന്നു. ത്രയോദശിനാർ മാ
സത്തിനു വേണ്ടംപോരായു, ചിററനാർ തുജ്ജപത്രംഭിമാസ
ത്തിനു വേണ്ടംപോരായു എന്നവരുടെക്കിൽ എന്നജ്ഞക ചെയ്യേണ്ടു
എന്ന കേട്ടുകൊള്ളുക. കേരളപ്രാനോത്സവമില്ലായ്ക്കിൽ കുംഭമാ
സത്തിലജ്ഞവിശയന്നല്ല മാലമാസത്തിലജ്ഞമി, അതു മകരത്തോറ
റിലും വരും, അനന്തതുമാസത്തിലജ്ഞകാഞ്ചുഖാദിനം.

ഈ? അംഗപ്രചായനാം ചൊല്ലുന്നു:—

മാലമാസേ തുജ്ജപക്ഷ സംഖ്യാദിതിമിത്രയേ
ഭാദ്രേ തുജ്ജത്രയോദശവും തത്കരോത്യാശപലാധനാഃ.

അംഗപ്രചായനും മാലമാസത്തിൽ തുജ്ജപക്ഷത്തിൽ
സംഖ്യാദി, അഞ്ചുഖി, നവമി ഇമ്മുനാദിവസവും അഞ്ചുക ചെയ്യു
നോൻ. ഭാദ്രമാസമെന്ന പ്രോജുപാദമാസം. പ്രോജുപാദമാ
സത്തിൽ തുജ്ജത്രയോദശിനാർത്തനെ ചെയ്യുമാറേ ഉള്ള അംഗപ

ലായനർ. ഇവിടെയുണ്ട് വൈരസ്യം വരാവു. മാലമാസത്തിൽ സൗമി, അഞ്ചുമി, നവമി ഇവ മുന്നാദിവസങ്ങളം ചെയ്യാറോളു പറഞ്ഞു. ഇപ്പുക്കണ്ണരിങ്കിടപ്പുട്ടകകൊണ്ട്¹ രണ്ടിവസമേ ശ്രാവയോഗ്യമായിട്ടുള്ള എന്നവരിക്കിലും ആ മാസം മേലോടു നീങ്ങുകകൊണ്ട് നാലുദിവസങ്കൂടിയേ ഇവ മുന്ന പാണങ്ങളം ശ്രാവയോഗ്യമായിട്ടു കഴിഞ്ഞുകൂട്ടു എന്ന വരികിലും. ഇതെല്ലാം കേടുവരുത്തുകൊംക്ക.

ഭാഗോത്തദയത്സ പദ്ധതാദ് ഘടനിക്കുമരിൽ. ചേത്²
സംകുച്ചയ്ക്കിനേ കാഞ്ഞം ജനർക്കണം ദൂരമാസം.

ഇനി ക്ഷുഖ്യിതക്കന്ന ചൊല്ലുന്നു:—

വെറുപ്പേ മാഡേ ച ധാദ്³ ഗ്രന്റേ തമാ ഫ്രോഡുപാഡേ, പി ച
തൃഷ്ണാജ്ഞമീഷപജ്ഞകാഃ സ്വരിതി ക്ഷുഖ്യിതക്കുമതം.

ക്ഷുഖ്യിതകന്ന വെറുപ്പമാസത്തിലും മാലമാസത്തിലും ഹാല്‌ഗ്രനമാസത്തിലും ഫ്രോഡുപാദമാസത്തിലും ഇന്നാലുമാസ തതിലും തൃഷ്ണാജ്ഞമാണും അഞ്ചുകചെയ്യു തോയാ. ഇങ്ങനെ അഞ്ചുകൊക്കാലം.

ദ്വാരാ പിത്രജ്ഞാ/മാവാസ്യം മാസിമാസി യമാവിധി.

മാസങ്ങന്നാറുമമാവാസിനാം വാദ്യുട്ടും, പാംശുവൈജ്ഞ
പാംശുവാം ചെയ്യുന്നും പിണ്ഡാദിത്രയജ്ഞത്തും ചെയ്യേ പാംശുവം
ചെയ്യാവു. അഭിംട ആര്യപ്രലായനന്ന് ആദിത്രോദയം കഴി
ഞതാൽ തൃഷ്ണചാത്രത്തിൽ കരണ്ണതാനപോലുമുണ്ടെങ്കിൽ അന്ന
പിണ്ഡാദിത്രയജ്ഞത്തും പിരീന്നാജൈയാവു. അതു
സൂംബവൻനു കല്പിത്തിലുണ്ട് ശ്രാവക്കാലം ചൊല്ലുന്നു. എതി
രത്തെ ആരു നാളികയും അഞ്ചുമയത്തിനു മുാനു ഉള്ള ആരു
നാളികയും ഇവിടം ദശാഹബലിക്കുള്ള കാലം. പിന്നെ ദാക്ഷ
യിലെ നിത്യാഥിള്ള ബലിക്കണം മാസപിണ്ഡാദിക്കണം കാലം ആദി
ത്രോദയത്തിക്കൽ എന്നു പതിനൊന്നാംനാളിക്കത്തിൽ ഉള്ള
ഡയാളി. ഏന്നെന്ന ആണ്ടിവരെയുള്ള ശ്രാവത്തിനു കാലം പതി
നബ്യാംനാളിക തുടങ്ങാം. ഒരു നബ്യനാളിക. പിന്നെ ബഹുഭ്രാജ
തതിനു കാലാ പത്രത്താനു ദാനാളിക തുടങ്ങാം ആരു നാളിക.
ഇങ്ങനെ ആപസൂംബവകല്പത്തിൽ ശ്രാവക്കാലങ്ങളെ ചൊല്ലിക്കിട

1. ‘ഒട്ട രണ്ട്’ റ. പാഠം.

ക്കുന്ന. തൃപ്പിച്ചതുള്ളിനാൽ ശ്രദ്ധാവത്തിനാൽ അംഗീക്കേണ്ടത്. അനുഭവ മറ്റൊരു അംഗവുമുട്ടാൽ.

“പ്രതിപത്തിയുടെ ഫേഖാൻ വജ്ജയിത്പാ ചതുള്ളിം
ശ്രദ്ധാണ നിധത്വാ യേ രൈ തേഷാം തത്ര പ്രദീയതേ.”

ഇതി സ്മൃതിഃ.

ഈ പരമേഹപരപ്രിയശിശുണം ശക്തിം വിരചിത
കാലിചക്കപ്പാഡ്യാണെ ബാഡ ശക്രനാമാണി
അനീമാഡേ അസ്ഥിസഖവനാദിവിധിം-
നാമ പഞ്ചമാഡ്യാഡഃ.

ഉമ്പി ഷണ്മൂർദ്ദ്യാഡഃ.

ഈനി ഘടവാടകപ്പാൻ പെണ്ണു പൊല്ലുനാഃ—

ദപ്യപ്രയോദ്ധവസുദ്ധരേവത
മഹ്യ പ്രവഹസുരസുദ്ധപ്രജോതതരാഃ
ഗ്രൗഢക്ഷ ച വസനേ ഗ്രൗഢ മതാ
ന ഗ്രൗഢജാഖിയാരഗ്രവാസരാഃ.

ഇതി. ദപിട് എന്നാരാമടം, വ്യയമെന്ന പാന്താമടം, അന്തരാമടത്രം ഒന്തുണ്ണാടത്രം ചന്ദ്രനെക്കൊള്ളിം പുടവയുട്ട്
പ്പാൻ. വസു ഏന്നവിടം, ദഹു ഏന്നശപതി, രേവതി, ഹസ്ത
പദ്മാ ഏന്നത്തം തുടങ്ങി അഞ്ചുനാളുകൾ. അതരം, ചിത്ര,
ചോതി, വിശാവം, അനന്തിം ഹസ്തപദ്മാ ഏന്ന ചോല്ലിയതു്.
സുരസുദ്ധ ഏന്ന പുണ്ണത്തം പുയം ഏന്നിവ രണ്ടും. അജ ഏന്ന
രോഹിണി. ഉത്തരാ എന്നതുഭ്രതാടഭ്രതകാതി ഇവ മുന്നാം. ഇങ്ങ്
നെ പതിനൊല്ല നാളുകളും പുടവയുട്ടപ്പാൻ കൊള്ളിം. മറേരു
പതിമുന്ന നാളുകളും കൊള്ളിയതു്. ഗ്രൗഢക്ഷ ച. ഗ്രൗഢക്ഷി
കൊള്ളിം പുടവയുട്ടപ്പാൻ. ഇതു പെരിക്കെ നന്നാം. ഇനി
കൊള്ളിയത്താത്തതിനെച്ചാല്ലുന്ന. ന ഗ്രൗഢജാഖിയാരഗ്രവാസരാഃ.
സ്രൂതീയനും കന്നി. അജ ഏന്ന മേടം. അള്ളിശേനു രൂത്യികം.
കന്നിയും മേടവും രൂത്യികവും ധനവും ഇന്നാലു രാശികളും കൊ
ള്ളിയതു്. രാത്രിയിലാഴ്ക്കളുണ്ടെ വജ്ജിക്കായും വേണ്ടാം.

“ഉത്തരവുമൊരുപാടം ചുനർത്വവും മേരുനാളുവിട്ടതിനോ—
ചതുരാതിയുടാണി മുന്നഡിവസം പ്രാജേശ്വരത്രാടവും
വ്യാഴംവെള്ളിഞ്ചുധേരുവാസരഥിരാ പററും വിനാ ചാപവും
മേടം മുദ്രിക്കമണ്ണനാഞ്ചു വസന്നം മുൽപ്പക്ഷപ്പാനിവ.”

എന്ന താമരന്മുൾ.

“വണ്ണേ മുദ്രിക്കചാപാജകന്റു വജ്രാസ്തു സവദാ
തത്കാലാക്കേ ഭിന്നപലേ തു സിംഹാ രാശിയേ നേശ്വരതേ
അക്കമ്മുമിജമാനാം വാരാ വജ്രാ ദിവാ യദി.”

എന്നമുണ്ട്. ഒരോയുത്തത്തുത്ത കോടി ഉട്ടപ്പാനം ആരാനം
മാനിച്ചുകൊടുത്ത കോടിപ്പുടവ ഉട്ടപ്പാനം കാലനിയമമില്ല.

“അന്നുാംഗളുക്കുപും ച മാനൈറ്റതേത പ്രസാദത്വഃ
ന കാലനിയമം പ്രാഥന്നവവണ്ണേ വിപാസ്യിതഃ.”

എന്നണംഡ്രൂ. അപ്പുംഫോ ചടവയുട്ടപ്പാൻ അയനഷ്ഠഡ്രോഷ
വിമാസങ്ങളോന്നാമേ വജ്ജിക്കേണ്ടാം. രാവും പകലും കൊള്ളാം.
ഗഹണമുണ്ഡായാൽ അട്ടിവസം വജ്ജിക്കിൽ സുഖമുണ്ട്. ഗഹ
ണത്തനോരത്തു കൊള്ളുത്തതെന്ന നിയുധം. അതിന്ത്യോദയത്തി
നാമുഖ്യ നാലു നാളികയും അസ്തമിച്ചായും രണ്ട് നാളികയും ഉ
ചുക്കം പാതിരായ്ക്കും പത്രതു ചെയ്തു വിനാഫികയും സായാഹനവും
വജ്ജിക്ക. രാശികരം—മേടം, കന്നി, മുദ്രിക്കം, യന ഹ്രവ നാലും
വജ്ജിക്ക. മരേവ എട്ടും കൊള്ളുന്നതു. ഗഹസ്ഥിതി—ഉംഗ
അതിക്കൽ രാഹ്മാനക്കജാക്കമാരേയും ഏഴാമടത്തു പാപിക്കളും
അഞ്ചുമത്തിൽ ചാട്ടേന്നും ചോദ്യേയും ഉജ്ജിക്ക. നാലുമട
ത്തു പാപിക്കളും കൊള്ളേണ്ടില്ല. അവിടെ ശ്രദ്ധരഹം
നില്ലിൽ പെരിക്കെ നന്നാം. പുർപ്പക്ഷവുമുപരപക്ഷവും കൊ
ള്ളാം. തൊയറാളും ചൊറ്റാളും ശനിയാളും വജ്ജിക്ക. മരേവ
നാലാളുകളും കൊള്ളാം. ഉത്തരത്താം അവിട്ടവും ഉത്തരാതി ത്രട്ടാം മുൻ നാളു
കളും രോഹിണിയും ഉത്തരാടവും ഹപ്പതിനാലുനാളുകളും കൊള്ളാം.
മരേവ പതിമുന്ന നാളുകളും വജ്ജിക്കേണ്ടം. പക്കണ്ണം—
സ്ഥിരകരണങ്ങളും രിതാഞ്ചമീവിഷ്ടികളും കൊള്ളുത്തതും. മരേവ
കൊള്ളാം. രാത്രിയിലാളും ചെയ്യാനം വജ്ജിക്കയും വേണ്ടാം. മുത്തു

ഒശ്വരിനാല്ലാംശവും രവിശ്വിംബവസംക്രാന്തിയും വജ്ജിക്ക. നവ
ദോഷങ്ങളെ വജ്ജിക്കാകിൽ വജ്ജിക്ക. അവററിൽ മുളികവിഷ്ടി
ഗണ്യാന്തങ്ങളെ വജ്ജിക്ക ഇള ഇളത്തു്. ഇൽക്കാപാത്രകവ്യുമ
കേരളത്തിനാദിലാലോന്നാകിൽ അഞ്ചിവസം വജ്ജിക്ക. പുറ
നാളിം പക്ഷപ്പുറനാളികളിളം ഇവ മുന്നം കൊള്ളിം. മുന്നംമുപ്പാ
നാളിത്രാദികളിലാക്കാവേ വജ്ജിക്കേണം.

ഈ പരമേഹാര്ഥിയിൽക്കൂട്ടുന്ന റക്കരേണ വിരചിത
കാവലിപക്കവ്യാപ്താണ ബദ്ധങ്കരേണമുനി
അന്തിമഭാഗം വസന്യാസാധിയിന്നാമ
സംശ്ലഘിപ്പാദി.

അമ സപ്തമാർച്ചാദി.

ഈനി കാത്രയു തപാഴു ചവാളുനി;—

യായാദനാഭനെന്നതേ സ്ഥിരന്ത്രയായും;-

ചിത്രാംഖുഗ്രേജുംസുപ്രജേ;-

ദക്ഷാരാത്രിബുധാചുമദശരശിനാം

വാരാംസുമെമ്പ്രാദാപ്യ

പ്രാഹ്യാദിശ്വപമ ദിഷ്ട വിശ്വഹരിഡേ

ബുധാംസുപ്രീഡേ രോഹിണീ;-

പുഞ്ചും ഭാരംഭഗൈ ച ജമഭമസതു്

ത്രാജ്ഞാ മുഖാ നെഉഗതൈ.

ഈതി. യായാദനാഭനെന്നതേ എന്നിവിടംകൊണ്ട് യാത്ര
യുടെ കൊള്ളാക്കന നാളികളെ ചൊല്ലുനി. അന്നാം എന്ന ഫോറ
ബണ്ണൻ കൊള്ളാക്കന നാളികൾ. നെന്നതെമനു മുലം. ഫോറ
ബണ്ണൻ കൊള്ളാമെനു ചോല്ലിയ നാളികളിൽ ചിത്രരണാഫിച്ചുള്ള
പതിനഞ്ചുനാളികളിളം മുലവും ഇപ്പത്തിനാറു നാളികളിളം കൊള്ളാം
യാത്രയു. ചിത്ര കൊള്ളത്തു് എന്ന മേലിൽ ചൊല്ലും. സ്ഥിര
മുഖക്കിത്രാംബുഗ്രേജുംസുപ്രജേതു്. ഇങ്ങനെ.

“സവിക്കിഷ്ട മുംഭം മുലം ചിത്രാം സവത്ര വജ്ജയേതു്.”

എന്നാചാരസംഗ്രഹത്തിലുമണ്ട്. അപ്പോഴോ ചിത്രയൊഴിവുള്ള ഉണ്ണൻനാളികൾ പതിനേം മുലവും ഹപ്പതിനാറനാളിമൊഴി ചുംഭിയുള്ള നാളികൾ പതിനേം കൊള്ളിൽ മുലവും ഉണ്ണൻനാളികളിൽ ചിത്രയൊഴിവുള്ള പതിനേം ഹപ്പതിനാറ നാളികളിലും കൊള്ളിവു യാത്രയ്ക്ക്. സ്ഥിരരൂപങ്ങൾ എന്ന തുടങ്ങിയുള്ള ദ്വോക്ഷേഷംകൊണ്ട് യാത്രയ്ക്ക് വജ്ജിക്കേണ്ടനവരെരച്ചാല്ലെന്ന്. സ്ഥിരരൂപങ്ങൾചിത്രാംബുദ്ധംസ്ഥിരപ്രജേത്. സ്ഥിരയെന്ന സ്ഥിരരാശികൾ. റൂപങ്ങൾ എന്ന മിച്ചന്ന. ഇവം, ചിഞ്ചം, മുഖ്യകിം, കുംഭം എന്ന സ്ഥിരരാശികൾ നാലും മിച്ചന്നവും ഇംഗ്ലീഷു രാശികളിലും വജ്ജിക്കു. ഇംഗ്ലീഷുമൊഴിവുള്ള എഴു രാശികളിലും കൊള്ളിം. ഉണ്ണൻനാളികളിൽ ചിത്രയെ വജ്ജിക്കു. അംബുദ്ധയെന്ന നാലാമടം. അവിടെ നില്ക്കുന്ന ചാര്യനെ വജ്ജിക്കേണ്ടും. നാലു മടത്തു ചാര്യൻ നില്ക്കുന്നോരു പോകിൽ മരണം ഫലം.

“ചാല്ലാംബുദ്ധഗോ മുതിം ദളാത്”

എന്നാചാരസംഗ്രഹം. ഇന്തി അക്കാരായുംപുഡാക്കുമന്ത്രങ്ങൾനിനാം വാരാംസ്ഥിമെഡ്രപ്രാദിഷ്ട. എന്നിവിടംകൊണ്ട് ഒഴുയ്രപ്രാദിക ഇലേ യാത്രയ്ക്ക് കുമത്താലെ അക്കാഡികളിടെ അത്രുകളെ വജ്ജിക്കേണ്ടും എന്ന ചൊല്ലാലുംസ്ഥിരം. അക്കാരയെന്ന രൈയർ, അതുര എന്ന ചൊള്ളാ, അതുരുചെന്ന വ്യാഴം, ബുധി, അച്ചുരയെന്ന വെള്ളി, മന്ത്രങ്ങൾ ശനി, ശരിയെന്ന തിക്കൾ, ഇവത്തെ വരവാദം അത്രുകൾ. ഒഴുയ്രപ്രാദിഷ്ട എന്ന കിഴക്ക്, അഗ്നികോണം, തൈക്ക്, നിറ്റികോണം, പടിനേതാര്, വായുകോണം, വടക്ക് ഇവ എഴിം. അപ്പോഴോ തൊയരായുള്ളനാർ കിട്ടേക്കൊട്ട് പോകിൽ. ചൊള്ളായുള്ളനാർ അഗ്നികോണിൽ പോകിൽ. വ്യാഴായുള്ളനാർ തൈകോട്ട് പോകിൽ. വെള്ളിയായുള്ളനാർ പടിനേതാരോട്ട് പോകിൽ. ശനിയായുള്ളനാർ വായുകോണിൽ പോകിൽ. തിക്കളായുള്ളനാർ വടക്കോട്ട് പോകിൽ. എന്നരചാല്ലിയതു. ഇന്തി “പ്രാച്യാദിഷ്പമ ദിക്ഷ വിശ്വാഹരി-ഭേംബുദ്ധനുശ്ചിത്ര രോഹിണിപുശ്ചുഃ ഭാനഭഗം ച” എന്നിവിടംകൊണ്ട് യാത്രയ്ക്ക് കൊള്ളിമെന്ന ചൊല്ലിയ നാളികളിലും ഇംഗ്ലീഷുനാളികളിലും കിട്ടേക്കുത്തണ്ണി ഓരോ ദിക്കുളിൽ കൊള്ളിൽ താതെയുള്ളി, അവരെരചച്ചാല്ലെന്ന—പ്രാച്യാദിഷ്പമ ദിക്ഷ എന്ന

കിഴക്ക്, തെക്ക്, പടിഞ്ഞാറ്, വടക്ക് എന്നിവ നാലുഭിക്കകളിലും. വിശ്വാഹരിഡേ എന്നതാവും തിരവോന്നവും, ബുധൻഘടിഡേ എന്നതുടാതിയമപ്പതിയും, രോഹിണിപുഷ്ടിയും എന്ന രോഹിണിയും പൂയവും, ഭാന്ദഗൈ ച എന്നതയും ഉത്തരവും. എന്നാൽ ഉത്തരവും തിരവോന്നവും കിഴക്കോട്ട് പോവാൻ കൊള്ളണ്ടു. ഉത്തരടാതിയമപ്പതിയും തെക്കോട്ട് പോവാൻ കൊള്ളണ്ടു. രോഹിണിയും പൂയവും പടിഞ്ഞാറോട്ട് പോവാൻ കൊള്ളണ്ടു. അത്തവുമത്തുവും വടക്കോട്ട് പോവാൻ കൊള്ളണ്ടു. ഇനി യാത്രയ്ക്ക് പതിനാറുനാളും കൊള്ക്കാണിക്കുന്നു. എന്ന ചൊല്ലിയവറിൽ ഇങ്ങനെ ഇംഗ്ലീഷിനാളുകളും സോറോടിക്കുകളിൽ പോവാൻ കൊള്ളണ്ടതാതെ.

“കിഴക്കതാടമോനം (ച?) തെങ്ങതുടാതി തമാശപിനി,
പുഞ്ചാജീര പദ്ധതിമേ നിന്മപ്രതി വടക്കേം സാമ്പത്തവും.”

എന്ന താമരനല്ലോ.

ഇതുകണ്ണിട്ട് വടക്കനോക്കിപ്പോവാൻ പൂരവുമത്തവുമതു വളർിക്കേണ്ണിവാലു്, ഉത്തരല്ല എന്നാണ് ചിലർ നിന്മപ്രതിക്കണ്ണ. അത്തങ്ങനെയല്ല. പൂരമോ ദാഡിക്കിലും പോവാൻ കൊള്ളണ്ട തെന്നു നിശ്ചയമല്ലോ. പൂരത്തെ വിശ്വേഷിച്ച് വടക്കോട്ട് പോവാൻ നിശ്ചയിക്കുകയല്ലോവെണ്ണാ. വടക്കോട്ട് പോവാൻ ഉത്തര കൊള്ളണ്ടതു എന്ന അന്വണ്ണിള്ളതാണോ.

“വിശ്വാഹാംഗും പുഞ്ചവിയോംഗാംഗം ഫോഡാംഗം
പ്രാവൃംഗിഷ്ഠ ക്രമാംഗിക്കൾ ഇതാ നെവാ ശ്രദ്ധപ്രാംഗം.”

എന്നാച്ചാരസംഗ്രഹം.

എന്നാൽ വടക്കോട്ട് പോവാൻ ഉത്തരവുമത്തവും കൊള്ളണ്ടു. ജമാഭേദസത്ത്. ദൈവികിലും പോവാൻ ചുറന്നാഡ കൊള്ളണ്ടു. പക്ഷപ്പുറന്നാളുകൾ രണ്ടും കൊള്ളിനാ. “തുംബോ മുന്ദോ നെഡഗതൈ” മുംബം എന്ന മകരം. നെറ എന്ന ദോണി. തോണികരോധിയുള്ള യാത്രയ്ക്ക് മകരം കൊള്ളണ്ടു. ഇവിടെ പ്രതിപദത്തുനാം പോകത്തെന്നുംമാർ ചൊല്ലുന്നു. പ്രതിപദം രണ്ടുംതന്നെ ചോംളേളും എന്നതുയിരിക്കുന്നു.

“ന ദോണാടു പക്ഷതിസ്തുപ്രജന്തി നെഡഗതൈ മുംബം
ശ്രദ്ധേന ഗോപ്പുഡേയോദ്ദേശ കവിദ്വാതുതവാസരഭ്.”
ഇതു മുൻതപദവി.

പക്ഷത്തിം എന്ന പ്രതിപദം. കന്നകാലിക്കും സൈവസ്ത്രിക്കും മുരത്തുപോവാൻ ചെയ്തിരാഴും ശുഡനാഴും കൊണ്ടുതന്നു.

“മുക്കജ്ഞവാരെലും നുഭേദഗോപ്യിയോർമുരതോ ശത്രു. ” എന്നാഖാരസംഗ്രഹത്തിലുമണ്ട്. ധാരതാരിട്ടത്രം ചെന്നാൽ അതിന്റെ മുന്നാംദിവസം അവിടെനിന്നും പോവില്ല. ഈനി മല്ലത്തനിന്നും പോയതിന്റെ ഒൻപതാംഭിവസവും ഒൻപതാം മാസവും മല്ലത്തു ചെല്ലുത്തു

“പ്രവേശാഹാത് ത്രത്യേ/ഘണ്ടി ന യാതവും കത്തുവന് നിന്ത്രംമാനവമേ മാസി തിനേ വാ ന വീംഗേദ് ഗ്രഹം.”

എന്നാഖാരസംഗ്രഹം.

ഈനി യാത്രായോഗവുംകൂടിയുണ്ടായിരിക്കിൽ പെരിക്കുന്നും. അതു പുവ്പക്ഷത്തിൽ പ്രതിപദംതുടങ്ങി അനേന്നപ്പുക്കു തേതാളമുള്ള സംഖ്യയും, തൊയരാഴുതുടങ്ങി അനേന്നയാഴു യോളമുള്ള സംഖ്യയും, അംപത്തിതുടങ്ങി അനേന്നനാളോളമുള്ള സംഖ്യയും ഇവ മുന്നം തങ്ങളിൽ കുട്ടിയാൽ വരുന്നസംഖ്യയെ മുന്നനടത്തുവച്ചു കൊണ്ട് അതിൽ നന്നിനെ മരക്കില്ല. മറേതിനെ മുന്നിൽ പെരുക്കു. പിന്നെ മരിക്കുന്നതിനെ നാലിൽ പെരുക്കു. അതിൽ മരക്കിയുതാനെ ഏഴീൽ കഴിയു. മുന്നിൽ പെരുക്കി യതിനെ ആററിൽ കഴിയു. നാലാൽ പെരുക്കിയതിനെ ഏക്കിൽ കഴിയു. മുഖനെക്കണ്ണാലിവ മുന്നനടത്തും ശേഷമുണ്ടായിരിക്കിൽ യാത്രായോഗം മുന്നനടത്തുമണ്ട്. ശേഷമില്ലോ യും ഫോറമില്ല. ഡോഗം മുന്നനടത്തുമുണ്ടെങ്കിൽ ഉത്തമം. രണ്ടുതേയുള്ളൂചെങ്കിൽ മധ്യമം. ഒരിട്ടേയുള്ളൂചെങ്കിലും. മുന്നനടത്തുമാലുക്കിലെബാട്ടുമേ ആകും.

“താമിവാരക്ക്ഷസംഖ്യാനാം യോഗോ പ്രിതിചത്രംതഃ സംഖ്യത്തപ്രാഥുതയ്യുംഭോജ്യം ഉദി യാത്രാ തു ശോഭനാ.”

എന്നണംബല്ലോ. മുത്തു യാത്രായോഗമായതും. പെംഗുതിന്റെ പൂണ്ടി തയ്യാറാക്കിയിൽ ഫോറമുണ്ടാക്കണമെന്നു തുത്രുമെല്ലാമില്ല. മുണ്ടു ഹാഡല്ലടക്ക കാലങ്ങോരാ യാത്രയുള്ളവേണ്ടിവരും. പാവികളുടെ താകാ. ചാൽക്കുറ കാലങ്ങോരയും വേണ്ടില്ല എന്നണ്ട് ചിലപ്പം ചൊല്ലുന്നു. അതു ചാൽക്കുവലഭക്കുന്ന നാലു നന്നും. ചാൽക്കുവലമില്ലാത്ത നാലുകാ. ആതു തിന്മുംപാത്രിക്കാൽ നിന്നും തുടങ്ങാട്ട് രണ്ടുരണ്ടു നാലുകു ഓരോ കാലങ്ങോരകൾ. അതിൽ നടേതേ കാലങ്ങോര

അന്നേ അതുള്ളിടയവനേ ഉള്ളൂ. അവശ്യർ അന്നാമന്നാളു തരണാം കാലങ്ങാണ്. രാജാംകാലങ്ങാണിപ്പെൻറ അന്നാമന്നാളു മുന്നാമത്രും. ഇത്യാദി കണ്ടക്കാരിക്ക.

“പിന്തപാദശാംശോ മതഃ കാലങ്ങോരാ
പതിന്റുസ്യ വുവ്സ്യ വാരാധിനാമഃ
തതഃ ഷമ്പുഷമ്പുഃ ക്രമേണതരേഷാം
നിശാംശാം ത വാരേശപരാതു പദ്മമാദാഃ.”

എന്ന ഭാധവീയം,

“അക്കംതുക്രമബ്യാഹ്യപ്രമാജിവയരാസുതാഃ.”

എന്നവയമാപ്പാഴേ കാലങ്ങോരാധിപക്രമം. അന്നാളു പക്രമപ്പെണ്ടി പത്രംടക്കുറിട ക്രമകളിൽ കാലങ്ങോരകളായത്രും. രണ്ട് രന്ധരാഴിക എന്നതനേയാലു കണക്ക്. അപ്പുംഗോ എല്ലാന്നാളും ഉച്ചകൾ” അതു കാലങ്ങോര കുഴിഞ്ഞിരിക്കും എന്ന കാണാം.

ഈതി പരിമഹ്യരാപ്രിയക്ഷിഷ്ഠം ശഞ്ചകരണ വിരപിത
കാലഭിപക്വവ്യാപ്തഃനേ ബാലങ്ങകരനാമ്പനി
അന്തിധാരയ യാത്രാവിധിന്നം
സാഖ്യാധികാരി.

അംട്ടാഖ്യാദമാസ്യാധ:

ഇന്തി ഒപ്പധനവല്ല പൊഴം ത ചൊല്ലനാഃ—

ചിത്രാദപ്രപിവിധിത്രിവാഞ്ഞാളുത്രിഹാഃ കജാക്കാത്രവി-
പ്രാരംബുക്ഷയഥ്രൂദ്യോഗചരവിണാന്ത്രാളിരികതാഃ ശ്രംഭാഃ
നോ പുണ്ണാ നിധനാരിഗാ അപി വരം ജന്മത്രയഭേദപ്പയേ
നേത്രേത്രൂദ്യാഗ്രഭിനാസ്യഭാനി ശ്രംഭാഃ സുതെത ചരാദ്യാഖ്യവാഃ.

ഈതി. ഈ ദ്രോകത്തിന്റെ പുവ്യാലംകരണം തെള്യണ്ണു
വയ്ക്കു കൊള്ളുകനുവരെറുത്രാല്ലുനു. ചിത്രാദപിച്ചുഃന ചിത്രയഃ
ചോതിയും, അശപിയെന്നശ്രദ്ധി, വിധിതിയെന്ന രോധിണി,
മകയിരം, തിരവാതിര ഇവ മുന്നം, ചാഞ്ഞം എന്ന ചതയും, മുന്നു
എന്ന പുയും, തീരു എന്ന തിരവോന്നം മുഖയെന്നു നാളുകളും
കൊള്ളും. മറേറവ പതിനെട്ട് നാളുകളും കൊള്ളുത്തരും. കുഞ്ചി
എന്ന ചൊല്ലും. അക്കം എന്ന തോയൻ. അതുതെന്നു വ്യാഴം.
വിത എന്ന ബുധൻ. ചൊട്ടാഴ്ചയും, തോയറാഴ്ചയും, വ്യാഴാഴ്ചയും,

ബുധനാഴിയും ഇന്നാലാഴികളിൽ കൊള്ളിം. മരുവും മുന്നാഴികളിൽ കൊള്ളിത്തതു്. അംബുക്ഷയം വേലിയറക്കം കൊള്ളിണിവതു്. വേദിയേററം കൊള്ളിത്തതു്. ചിഞ്ചയോഗം നന്നാം. അവ ലാടം, ദ്രുക്കാളിലം, പദ്മയോഗം, ഏന്നതുടങ്ങിയജുളി ചിഞ്ചയോഗങ്ങൾ ദൈഷ്യസേവയ്ക്കു നന്നാം.

“ലാഭാക്കാർഡ്സിലഭാഗിചിഞ്ചയോഗാഃ ശ്രൂഢാ ഇഹഃ”
എന്നാചാരസംഗ്രഹം.

വിഷം, ഉണ്ണം, വിഞ്ചി, ഗണ്യാന്തം, ഗ്രഹികൾ ഇവയണ്ണു;
നേയും വജ്ജിക്കണ്ണം.

“വിഷാഞ്ജവിഞ്ജിഗണ്യാന്തഗ്രഹികാം വജ്ജയേദിഹഃ”
എന്നണിഞ്ചല്ലും.

ഇനി രാശികൾ—വീണാഖനം മിട്ടനം. അന്തുമെന്ന മീനം. അളിയെന്ന വുദ്ധികം. മേടം, കക്കടകം, തുലാം, മകരം എന്നീ ചരഹശികൾ നാലും മിട്ടനവും, മീനവും, വുദ്ധികവും ഇം ഏഴ് രാശികളിൽ കൊള്ളിം. മരേവും അഞ്ചു രാശികളിൽ കൊള്ളിത്തതു്. റിക്താഃ ശ്രൂഢാഃ. ചതുര്ഥി, നവമി, ചതുർഥി റിക്തകളാ കന്തം. ഇപ്പുക്കങ്ങൾ പെരിക്കെ നന്നാം. ഇനി പഞ്ചമി, ദശമി, വാവ് പുണ്ണകളാക്കന്നു. ഇപ്പുക്കങ്ങൾ കൊള്ളിത്തതു്.

“രിക്താഃ വിശേഷാഞ്ചിംഗം പുണ്ണാഭ പുണ്ണാം വജ്ജാം വിശേഷതഃ.”
എന്നാചാരസംഗ്രഹം.

ഇനി നോ പുണ്ണാം എന്നതുടങ്ങിട്ട് അംഗൂഢാഗ്രഭിനാസ്യ ഭാഗി എന്ന കഴിവോളുമുള്ളിടങ്കേണ്ട വജ്ജിക്കേണിവരെ തൊല്പുണ്ണു. പുണ്ണാഃ. പഞ്ചമി, ദശമി, വാവ് പുണ്ണകളാക്കന്ന ഇപ്പുക്കങ്ങളെ വജ്ജിക്കണ്ണം. നിയന്നാരിഗാ അപി വരം. നിയന്നം എന്നാജ്ഞമം. അരി എന്നനാമടം. പരാ എന്ന പാപ ഗ്രഹങ്ങൾ. അഞ്ചുമത്തിലുമാരാമടത്തുമാഡിത്രും, ചൊല്ലാ, ശനി, രാഹു എന്നിപ്പുംപിക്കെ കൊള്ളിത്തതു്. ആരാമടത്തക്കാർഡി അഞ്ചുമത്തിൽ പാപികൾ നിന്നാൽ ദോഷമേരുതും.

“ഒപ്പേ പാപഗ്രഹം നേരും അഞ്ചുമേരു വിശേഷതഃ.”
എന്നണിഞ്ചല്ലും. എന്നാൽ ഇവ രണ്ടെടത്തും പാപികൾ നിഛാജി അഴകിയു. ചൊല്ലയെ ഇവ രണ്ടെടത്തും വജ്ജിക്ക ഇളിയുടെ തൊന്തം. മഹാരാജാമച്ചമ്പക്കതക്കവാടു വജ്ജിക്കാക്കന്നവരെറു

വജ്ജിക്ക. ജനതുഡയു. ടുറന്നാളിലും പക്ഷപ്പെറന്നാളികൾ രണ്ടിലും മുന്നം വജ്ജിക്ക .“ഒന്തേരു/ശ്വാഗ്രഹിനാസ്യഭാനി” എന്ന വിടംകൊണ്ടു കണ്ണിനു മങ്ങം പ്രവൃത്തിപ്പാർക്കിം വിശദിച്ച വജ്ജിക്കേണ്ടനവരെത്തുപ്പെട്ടു. നേതുമെന്നു കണ്ണു. അക്കു എന്ന വെള്ളി. ഉരാ എന്ന പാപികൾ. അവങ്കെട ദിനം ആഴ്ച. വെള്ളിയാഴ്ചയും, നോയരാഴ്ചയും, ചൊഞ്ചാഴ്ചയും, ശനിയാഴ്ചയും മുന്നാലാഴ്ചകളിലും വജ്ജിക്കേണ്ട കണ്ണിനു മങ്ങം പ്രവൃത്തിപ്പാർക്കി. തിങ്കൾ, ബുധൻ, വ്യാഴം മുഖ്യനാഴ്ചകളിലും കണ്ണിനു ശൈഷ്യസേവയും കൊണ്ടുവു. റാത്രിയിലാഴ്ചകളാണമെ വജ്ജിക്കേണ്ടഭാതാനം. ആവശ്യകതികൾ ശനിയാഴ്ച വജ്ജിക്കേണ്ടമെന്നില്ലതാനം.

“നേതുരോഗേശ്വര വജ്ജുന്നേ വാരാം ശ്രീകുരഭാസപതാം.” എന്നാച്ചാരസംഗ്രഹം. എന്നാൽ വെള്ളിയാഴ്ചയും, ചൊഞ്ചാഴ്ചയും, നോയരാഴ്ചയും മുന്നം വജ്ജിയും മുഖ്യങ്ങളും. കണ്ണിനു മരേറുവനാബാഴ്ചകളിലും കൊണ്ടുന്നതു താനം. “അരുസ്യഭാനി” കണ്ണാണമില്ലാതെ നാളികളേ വജ്ജിക്കു മുള്ളുങ്ങളും. ഒരു കണ്ണുള്ള നാളികളും ആവശ്യത്തിക്കൽ കൊണ്ടുന്നതു. രണ്ടു കണ്ണുള്ള നാളിക്കൊംകിൽ ഉത്തമം.

“അക്കാലിശപ്പാദിവാരക്ഷാം” എന്നാണ്ടെല്ലാ ചെറിയദിനം കണ്ണുള്ളതുവാൻ ചൊല്ലിയ മാടത്തു കണ്ണുള്ള നാളികളുടെ ലക്ഷ്യാന്തരത്തെ മുന്നുവെച്ചു ചൊല്ലി. അതുംവണ്ണമിവിടെയും കണ്ണിനു ശൈഷ്യസേവയും കൊണ്ടുവാൻ.

“സാക്കം നക്ഷത്രമന്യം സ്ഥാത്”

എന്നാണ്ടെല്ലാ ശ്രദ്ധാബന്ധനത്തിനു ചൊല്ലിയടത്തു ചൊല്ലി. അതിലും മുഖിടക്കാഞ്ഞുണ്ടാവതു കണ്ണുള്ളനാളികളുടെ ലക്ഷ്യാം.

“നേതേരു/സർക്കാർ വിവജ്ജും സ്ഥാ-
ഭക്കാലിശപ്പാദിനൊഭിതം.”

എന്നാണ്ടെല്ലാ.

“മുണ്ണുകൾപിമുതലുക്കവാരേതാ-

പ്പുതു പോകി നവ പിന്നെയാൻപതിൽ
നാലു കാലം ത്രിത്തുമേകനേതുമാം

പിന്നെ രണ്ടു കുത്താം തബദിഷ്ടേ”

എന്ന താമരന്മുൾ.

“തുഭാഃ സുതൈ ചരായാമുഖഃ.”

എനിവിടംകൊണ്ട പ്രസവശഷ്യസേവയും വിശേഷിച്ചു നല്കുവരാത്താലുണ്ട്. ദാഖിലിമാരണഭല്ലോ എഴാനിങ്ങളിൽത്തൊൻ എതാംതിങ്ങളിൽത്തൊൻ സുവപ്രസവാത്മമായിട്ട് ഉള്ള കടിച്ചു തൊയം. അതിനു ചരാശികളുമേയാമുവരാശികളും കൊള്ളേണ്ടവയ്ക്കും. അതിനു സ്ഥിരരാശികളുമല്ലപ്രമാഘവും വശ്ജിക. ഇനി യാതൊന്നിട്ടുണ്ടും വല്ലനവിനാളിൽ ഒഴംഗം സേവിപ്പാനും അതിനെന്നം ചാറിപ്പാനും വേലിയേറാം കൊള്ളേണ്ടവയ്ക്കും. രോഗശാന്തി, ശത്രുശമനം ഇത്രാദികൾക്കു ഒഴംഗം സേവിപ്പാനും ഇവരിനെന്നം ചാറിപ്പാനും ഇത്രാദികൾക്കു വേലിയിരക്കം കൊള്ളേണ്ടവയ്ക്കും.

“ചുജ്ഞിദൈഖ്യഃസവായാമെംഖ്യഗ്രഹണാദിച
ജലഭർക്കാലഃ തുഭാഃ തോന്നേശ്വപ്പവരഃ തുഭഃ.”

എന്നാചാരസംഗ്രഹം. ഇനി പാപ്പറഹണകളുടെ അതുകൂടം അവക്കെ നാളുകളും അവക്കെ ഭ്രക്കാണങ്ങളും പാപ്പികളുടെ രാശികളും പാപോദയങ്ങളും ടാപ്പട്ടഞ്ചികളും ഇവയെല്ലാം കൊള്ളേണ്ടവയ്ക്കും ക്ഷേരാഗചികിത്സക്കും. ഇത്രാദിചില വിശേഷങ്ങളുള്ളതുകൂടം ചില രോഗങ്ങൾക്കു ചികിത്സിപ്പാൻ.

“പാപവാരോധുതത്തുരുംഗേ പാപരാലുദയേ റണാം
പാപദശ്വരം ക്രിയാം കുത്രാദൈഖ്യഃ ക്ഷേരാഗിണാം.”

എന്നണ്ണാചാരസംഗ്രഹത്തിൽ ഏഷ്യസേവ.

ഈ പരമേഖരപ്രിയമിശ്വേണ ശകരേണ വിചചിത
കാലഭിചകപ്പുംവും ബാഹ്യകരണാളി
അതിചുഡാഗേ ഒരു ഷയസേവനവിധി—
സ്നാമാസ്ത്രമാസ്ത്രാധികാരഃ.

അതാം നവമോസ്യാധികാരഃ.

ഇനി കാലിക്കരാക്കല്ലായിച്ചും നടു കഴുതനിൽ നകം വെപ്പാനും പിാനും അഞ്ചുവര വിഷ കഴിഞ്ഞും നടു നകം വെപ്പാനും പൊഴുതു ചൊല്ലുന്നു:—

ശരിരിവച്ചിത്രക്ഷിപ്പേണ്ണുവേത്തരേ—
ജ്വലനവക്രണമിത്രേഷപിന്നജീവജതവാരേ

യുഗമുപരി പുഷ്ടാണാം വിന്നുസേയുവർഹായ
സമിരകരണമുത്തേദ്ദേശ്യാല്പുവിഷ്ടിഃ സരിക്കാഃ.

ഇതി. ശ്രീരാമാന മകീരം. ശിവയെന്ന തിങ്ങവാതിര. പി
തുയെന്ന മകം. രക്ഷ എന്ന മുലം. പെണ്ണിം എന്ന രേവതി.
പുവ്മാ എന്ന പുരാ, പുരാടം, പുതത്കാതി ഇവ മുന്നം, ഉത്തര
യെന്നതുമത്രാടമത്രക്കാതി ഇവ മുന്നം. ഇപ്പോൾ എന്ന തുക്കേട്. ജപ
ലന്നെയെന്ന കാർത്തിക. വരണ്ണെയെന്ന ചതുരം. മിത്രയെന്നനിശ്ചം.
ഇപ്പുതിനമ്പു നാളുകളും കൊള്ളാം. ഇതിനു മറേറവ പാത്രണഞ്ച
നാളുകളും കൊള്ളാം അതു്. ഇവളിഡിവജ്ഞവാരേ. ഇട്ട എന്ന തിക്കം.
ജീവ എന്ന പ്രാഥം. അതു എന്ന ബുധൻ. ഇവരുടെ വാരം ആത്മം.
തിക്കളാത്മ യും, പ്രാഥാത്മ യും, ബുധനാത്മ യും കൊള്ളാം. മറേറവ
നാലാത്മ കളും കൊള്ളാം അതു്. രാത്രികൊണ്ട മുന്നാങ്ഗരിട്ടാലതിലോട്
ക്കരത്തമുട്ടു കൊള്ളാം. അവിടം കേരളത്തിലാത്മ യെന്നാണമേ വ
ശ്രജിക്കുന്ന വേണ്ടാം. ഇനി യുഗം എന്ന നകം. പുഷ്ണാർഥ കൂദ
കുട ശ്രീരാമിവയെന്നതുടങ്ങി വിന്നുസേയുഃ എന്ന കഴിവോളുമുണ്ടോ
ടംകൊണ്ട തീരാളാക്കന്നവരെന്നതുാലുകുചെയ്യു. വിഹാശ സമിര
ക്കരണമെന്ന തുടങ്ങിയുള്ള ശ്രേഷ്ഠകൊണ്ട കൊള്ളാം തന്ത്രവരെന്ന
ചെയ്യാലുണ്ട്. പഞ്ചം, നാൽക്കാലികളും, പാമ്പം, പുഴവും ഇവ
നാലും സമിരകരണങ്ങളായതു്. മുന്നേദ്ദേശ എന്ന സിംഹകരണം.
പ്രാഘ്രൂഹയെന്ന പുലിക്കരണം. സമിരകരണങ്ങൾ നാലും സിംഹ
ക്കരണവും, പുലിക്കരണവും, വിഷ്ടിയും ഇവയെന്നക്കു വജ്ജിക്കു
ചെതുത്തിയും, നവമിയും ചതുർഥ്ഥിയും, റിക്തകളാകന്നതു്. ഇപ്പു
ക്കരണം വജ്ജിക്കരണം. മറേറപ്പുക്കരണം ക്രൈക്കരണം എന്നതു്. “സിം
ഹോ/തു വർജ്ജതേ” രാശികളിൽ ചിങ്ങത്തെ വജ്ജിക്കരണം. വേ
ലിയേറം കൊള്ളേണ്ടവതു്. വേലിയിരക്കം കൊള്ളാം അതു്.

“സിംഹാ/തു വജ്ജതേ രാശിപ്പജലപുശിഃ ശ്രൂഢ്യാഃ.”
എന്നണണണ്ണം.

ഇതി പരമേന്ദ്രപ്രിഖണിശ്ചുണം ശക്കരണെ വിരചിതെ
കാലപിപക്കവ്യാപ്താനേ ബാലമുക്കന്നാട്ടി
അണ്ണിമാംഗ പുഷ്പയുഗനിക്കപ്പണ—
വിധിനീം നവമോധ്യാഃ.

അമി ദശമോധ്യാധഃ.

ഇനിച്ചാവിച്ചവാൻ പൊഴുളു ചെണ്ണുനു. അവിടെ നടെ വജ്ജിക്കേണ്ടനു
വരാനാശ്വാണ്ടു ഒക്കെ മുറ്റാക്കാക്കേണ്ട് —

സാക്തപ്രിതിതിമ്പാർക്ക്ഷത-

ത് പാർപ്പാനി ഗണിതാനി സാഭിജിത്

വുയികാരഗനിവാരലുകാഃ

വാക്കേവദ്ധശ്രിന്മുപ്രജേത് ത്രഷ്ണ.

ഇതി. സാക്തയന്നത്രങ്ങെ സാഭിജിത്‌എനു കഴിവോളു
ഡേഡംകുണ്ട് ലാംഗലത്രുലത്ര ചൊല്ലുക ചെയ്യുന്നത്. സാക്ത
യന്നാദിത്രുൻ നില്ലുന നാർ. തപ്രിതി എന്ന് അതിത്രുൻ
നില്ലുന നാളുടെ ഇത്യപത്തിമുന്നാം നാർ. തിമിയന്നാദിത്രുൻ
നില്ലുന നാളുടെ പതിനമ്പാം നാർ. അഗർക്കശം എന്ന് അതി
ത്രുൻ നില്ലുന നാളുടെ എട്ടാം നാർ. സാക്തന്മക്ഷം, തപ്രി-
ത്രു ക്ഷം, തത്തിമ്പു ക്ഷം, തദഗർക്കശം എനു ചൊല്പിയതു. തത്
പാർപ്പാനി എനു തേഷാം പാർപ്പാനി. ഗണിതാനി സാഭിജി
ത് എന്ന് അഭിജിത്രങ്കുടിയല്ലിക്കൊരംവു. അരപ്പൂഞ്ഞാ അതി
ത്രുൻ നില്ലുന നാളു അതിന്നടത്തു കീഴേ നാളു മേലേ നാളു. ഇനി
അതിത്രുൻ നില്ലുന നാളുടെ അരറാമത്രം എഴുമതുമെട്ടാമത്രം
അങ്ങനെ അവിടെ അട്ടക്കാ മുന്നനാളുകൾ. പിനെ അതിത്രുൻ
നില്ലുന നാളുടെ പതിനമാലാമത്രം പതിനമ്പാമത്രം പതിനാ
റാമത്രം. അങ്ങനെ അവിടെയും മുന്നനാളുകൾ ഉണ്ടുക്കേ. പി
നെ അതിത്രുൻ നില്ലുന നാളുടെ ഇത്യപത്തിരണ്ടാം നാളു ഇത്യ
പതിമുന്നാം നാളു ഇത്യപത്തിനാലാം നാളു അങ്ങനെ അവി
ടെയും ഉണ്ട് അട്ടക്കാ മുന്നനാളുകൾ. ഇങ്ങനെ നാലെടത്താളിക്ക്
പറ്റുണ്ട് നാളുണ്ട് ലാംഗലത്രുലം. ഇപ്പറ്റുണ്ട് നാളുകളും വജ്ജി
ക്കേണം ചാലിച്ചവാൻ.

ഇനി ഇവരെത്തനെ പരൽപ്പേരായിട്ട് ചൊല്പിക്കാ
ണ്ടെ.

“അക്കാത് പുരത്തിന്നാഹിവദ്ദേശാ ശാന്തിന്നുപഃ വരഃ
ഇത്യവിരഹരിവൈവ ത്രഷ്ണ വർജ്ജാഃ പരേ ശ്രാംഃ.”

ഇങ്ങനെ, ഇനി ലാംഗലത്രുലത്തെക്കാണ്ട് ചാലിച്ചകിലേ പിലം.
അതിത്രുൻ നിന്ന നാളു അതിന്നടത്തു മീതേതും അട്ടത്രു കീഴേതും

കൊരംകിൽ കന്നകാലി ചത്രപോം. മറേത് ദൈത്യാലോസ് കൊള്ളകിൽ തുഷിചെയ്യുന്നവർ ചത്രപോം. ഈനി ലാംഗല ശ്രൂലം വയനാടിൽ പറുണ്ടെമാഴിച്ചുള്ള പതിനാറിലോതനാടി കൊരംകിൽ സമുദ്ദിയുണ്ടാം. ഇങ്ങനെ കണ്ണകൊരംകു. അതും സംശ്രദ്ധത്തിലുണ്ടാനമിതു ചൊല്ലിട്ട്.

“സമുദ്ധതാരാത് പരദാരമാചാദേ
വുഷസ്യ താസാ ഹി, ഭയം ഗ്രഹാനത്രുത്,
അദ്ദോ റിരാസ്സുപതു തുഷിവലക്ഷ്യയോ
യേദ്ദേ തുഷാവുക്ഷഗണാഃ സമുദ്ദയേ.”

ഇവിടത്തെ പരഞ്ഞപോൽ ചൊല്ലിയവറിഞ്ഞര മറിവ്—
പരാരം, താ-സാ-ഹി, ഭയം-ഗ്രഹകാ-നത്രുത്, അദ്ദോ-റിരാ-സ്സുപതു,
ഇങ്ങനെ. എന്നാൽ ലാംഗലശ്രൂലമുള്ള പറുണ്ട് നാളുകളിലും കൊ
ഇളങ്കരു ചാലിട്ടവാൻ. രാശികളിൽ വുഷ്മികം തന്നേ വജ്ജിക്കേ
വേണ്ടി. അതും രാശിയാണെന്നും വജ്ജിക്കേ. പുലർക്കാലെകൊരംകിൽ അതും രാശിയാണെന്നും
വജ്ജിക്കേയും വേണ്ടി. ഭ്രൂക്കായെന്ന ദീപിതിയയും സപ്തമിയും ദോ
ഡശിയും ഇരു മുന്ന് പക്ഷങ്ങളിലും. ഇവരെ പത്രമെന്ന ചൊല്ലുന്നതു
തും. വം എന്ന പത്രാമടം. പത്രാമടത്താഭിത്രുനേ കൊള്ളൽ
തും. വേദ്യശശി. വേദ്യ എന്ന നാലുമടം. നാലുമടത്രു പറുനെ
വജ്ജിക്കേ. ഇവിടെ വിജ്ഞിയും സ്ഥിരകരണങ്ങൾ നാലും ഇവ
രെ വജ്ജിക്കേ ഇളയ്ക്കുന്നതും. പത്ര, പനി, കഴിത് ഇവ മുന്ന് കര
ണങ്ങളിലും കൊള്ളൽണ്ണില്ല. അതും വജ്ജിക്കേ മുന്നും വജ്ജിക്കേ
നന്നവല്ലതാണെന്നും.

“കഷ്ണേ വർജ്ജയൈപ്പിഷ്ടിം സമിരാണി കരണാന്നുപി
ഗ്രാവരാഹവരാ നിന്ത്രാ വർജ്ജതേ ഭ്രൂക്കാ തിമിഃ.”
എന്നണ്ണബ്ലോ.

ഈനി ചാലിട്ടും നല്ലവരാണെന്നുണ്ടു് ഒരു ദ്രോക്കംകൊണ്ടു്—

മീനഗ്രാമമിടുന്നനുക്രക്കിട—

വ്യാമ്ലംസിംഹകരിവാരിവുലധഃ

ച്ചഷ്ടപ്പോൾസുരന്മുത്തരാസുര-

മുല്ലംനിംബന്നുരവിവാസരാഃ ഗ്രുഡിഃ.

ഗോയെന്നിടവം. നങ്കുമെന്ന മകൾ. മീനം, ഇടവം, മിടുനം, മകൾ, കക്കകകം ഇവയെല്ലാ രാശികളിൽ പെരിക്കേ നന്ന്. വുദ്യുതികര കൊള്ളിയതെന്ന ദിവസ ചോല്ലുത്തും ചെയ്തുവല്ലോ. അം പ്രോഫോ മറേവ ആരു രാശികളിൽ മധ്യമാണെം. വൃാസ്ത്രം പുലി, കരി ആന. പുലി, സിംഹം, ആന ഇവ മുന്നകർണ്ണങ്ങളിൽ പെരിക്കേ നന്ന്. വാരിവുല്ലിയെന്ന വേലിയേറാം. വേലിയേറാം വേണം കൊള്ളിവാൻ. വേലിയിരക്കം കൊള്ളിയത്തു്. ഇന്തി നാളികൾ — പുഞ്ച എന്ന പുയം. പെഴ്ചിപ്പും എന്ന രേവതി. സുരസുരയെന്ന പുണ്ണർത്തം. ഉത്തരാ എന്നാതുമത്രാടമത്രടാതി ഇവ മുന്നം. ആസുരയെന്ന മുലം. മുല്ല് എന്നത്തം. ധാരുയെന്ന രാധാനി. ഈ വരയാവയ്ക്കു നാളികളിൽ കൊള്ളിയാം. മറേവ പതിനേട്ടം കൊള്ളിയത്തു്. രവിവാസര എന്ന തായരാച്ചു പെരിക്കേ നന്ന്.

ഇതി പരമേഖലാപ്രിയഗിഥ്രം ശക്കഭേദം വിരചിതേ
കാംബലിപക്വാസ്ത്രാം ബാലരക്ഷണരന്മാർക്കി
അന്തിമഭാഗതോ കർഷ്ണവിഭിന്നാമ
ഭരമോധ്യരായി.

അംബമൈക്രോഡണാ യൃജയഃ.

ഇന്തി വിത്തപ്പാം പോഴു ചോല്ലനഃ:—

ഭ്രാഹ്മപക്ഷതിഗാവരാഹസ്ഥിവ-
ഹ്രാസേനദ്യുർഘായമഃ,

തപാഷ്ടാഹിപ്രയമേഷവൃഥികയന്മഃ-
കസ്ത്രാസ്ത്രാജ്ഞാപനഃ

പാതർക്ക്ഷാജ്ഞാ അത്രിപ്രതിജ്ഞാനി—
ഷ്ടാഷ്ടാക്ഷര ത്രയോവിംശതോ

നേഞ്ചി വാംബുശരാജി വരാവ്യുക്രണഃ—
ഞ്ചാഗ്നിശാസ്ത്രദ്ധൃതാജ്ഞാനി വാ.

ഭ്രാഹ്മനാം ദ്വിതീയസപ്തമിംപാദശികരം. പക്ഷതിയെന്ന ആതിപദം. ഗോയെന്ന പത്രക്രണം. വരാഹമയെന്ന ടന്റികരണം. ദ്വിതയ, സപ്തമി, പാദശികളിൽ; ആതിപദവും, പത്രക്രണവും പന്നിക്രണവും ഇവയെക്കു വള്ളിക്കു. സലിലഗ്രാസ

മെന്ന വേദിയിറക്കം. അതും വജ്ജിക്ക. വേദിയേറരെ കൊള്ളാവു. ഇനി നാളികൾ— ഇതു എന്ന തുക്കേട്. പുംഗ ഏന്ന രൂപം, പുരാടം, പുത്രക്കാതി ഇവ മുന്നം. യമ എന്ന ഭരണി. തോ ഷ്ട്രയെന്ന ചിത്രം. അഹിംസയം എന്നായില്ലവും മകവും. ഇം എട്ടുനാളികളിൽ വജ്ജിക്കേണം. മെവും, പുഞ്ചികവും, ധനവും, കനിയും ഇവ നാലു രാശികളിൽ വജ്ജിക്ക. 24 ദിവയെട്ടം കൊള്ളം. പാതർക്കഷാത് എന്ന ത്രംജിട്ട് ത്രയോവിംഗരേതി എന്ന കഴിവോളിഡിള്ളിടംകൊണ്ട് രാഹ്ലവക്രതികൾ വജ്ജിക്കേണ്ടിന നാളികളെ ചൊല്ലുക ചെയ്യുന്നതു്. പാതർക്കഷം എന്ന രാഹ്ല നിർക്കുന്ന നാളി. അതിക്കൽനിന്നു തുടെ എന്ന പതിനേന്നാം നാളി. തിമിയെന്ന പതിനെഞ്ചാം നാളി. അതിപുതിയെന്ന പതിനൊൻപതാം നാളി. ഒട്ടുകൊ ത്രംജാവിംഗരേതി എന്ന രാഹ്ല നില്ക്കുന്ന നാളിക്കുന്ന ഇത്പരത്തിമുന്നൊന്നം നാലു ത്രംജി പാത്രങ്ങൾ നാളികൾ അടച്ചുകൊ മേലുള്ളു്. ഇങ്ങനെ പതിനെഞ്ചു നാളിങ്ക് റാഹ്ല വക്രതികൾ വിത്സ്പാൻ കൊള്ളിയതാത്തവ. ഇരേവ പത്രം സ്ഥിരം നന്നു. ഇവിടെയിരിജിത്രംകൂട്ട് യൈബ്ലിംഗം. എന്നിട്ട് മുല ത്രിലഘ്നം ചൊല്ലി. ആ ചാരംസംഗ്രഹത്തിലുണ്ടിവരിക്കുന്ന ഫലങ്ങളെ ചൊല്ലിട്ടു്.

“ക്രൈപ്തും കരം ദേ വിമതേ തു കഞ്ചലം
സത്രപ്പംമാന്നേ ത്യടഗ്ഗേര ഇംതചുഃ
വിരേ ശരേ തീരസരേ വിതണ്ണുലം
സിംഗളുംനുവാലി ഫണിഭാത് ക്രമേണ.”

ഇങ്ങനെ, റാഹ്ല നിർക്കുന്ന നാലു ത്രംജി മൂന്നു നാലംക്കിരം ഫലം കരിഞ്ഞ പോകരെന്നു്. പിംഗവ മുന്നിനും ഫലം വെള്ളു മേറിട്ടിയൽപരിക്കേണ്ടവരും. ഇനി റാഹ്ല നാളിക്കുന്ന നാളിടെ എഴാമത്രം, പതിനേന്നാംമത്രം, പതിനെഞ്ചാമത്രം, പതിനെഞ്ചാമത്രം, ഇത്പരത്തിമുന്നൊമത്രം ഇയാമു നാളികൾക്കു ഫലം പലപ്രകാരമും നാശം. ഇത്പരത്തിനാലു്, ഇത്പരത്തെനു ഇത്പരത്താരു്, ഇ കപ്പേ തുഫു് ഇതുകൾക്കു ഫലം പത്രത്രപോക ഇപ്പുതിനെമാഴിച്ചുള്ള പാത്രങ്ങളാളികൾക്കു ഫലം വെള്ള തീരു പെരിക്കെ അഴക്കാക.

ക്രൈപ്തും വെള്ളമിത്രാവും കഞ്ചലംസൈ ലേരുക
പരംഗപരവക്രംഭം ഇംതചുഃ തിപരേ സുംഭാഃ.

അതിവുള്ളിരനാവുള്ളിർക്കുഷിക്കാറ്റേലാശ്രൂകാഃ
പ്രത്യാസിനായു രജാനഃ ഷയേതേ തച്ചിതയഃ സ്മാതാഃ.
നേഷ്ടഃ വാംബുശ്ശരീ. വം ഏന്ന പത്താമടം. അംബു
എന്ന നാലുമടം. പത്താമടത്തും നാലുമടത്തും ചെന്നുപാശിക്കു.
വരാവുകരണാവു. കഴുതക്കരണാവും കൊള്ളേണ്ടില്ല.

“നില്യം വരാവു കരണാം നേഷ്ടഃ കമ്മാംബുഗഃ ശ്ശരീ.”
എന്നാച്ചാരസംഗ്രഹം.

അഗ്രിശ്ശരൂപപ്പാണി വാ. അഗ്രി എന്ന കാത്തിക. ഇംഗ്
എന്ന തിങ്ങവാതിര. ത്രൂപ്പു എന്ന വിശാവം. ഇമ്മുനന്നുള്ള
കളിം മധ്യമങ്ങൾ.

“കണ്ഠ തുരമച്ചി രൈതും മധ്യമം നെൽവിത്തപ്പാൻ
കരണമപി മുന്ദ്രയും മുയോരേരേ നല്ല്.”

എന്ന താമരന്മുർ.

“വീജാവാപേദ്ധനം മുലം രേപ്പും ചിത്രാം വിവജ്ജയേൽ
മധ്യമാ വഹിത്തുപ്പാർല്ല നിലൈ മനാരവാസരൈ.

അത്രാഃ പ്രതിാപ്പഭ്രാം കന്നുാമേഷാളിയന്തിനഃ
സ്ഥിരാവുവിള്ളിഗോകോലകരണാനി വിവജ്ജയേൽ.”
എന്നമുണ്ട്.

ഈ പരശമഹാപ്രിയഹിംഗ്രുണ ശക്തിനു വിഹിത
കാലചിപകല്ലുംപുരാന ബംഡശകരനാക്കി
അന്തിമഭാഗ വീജാവാപവിധി-
നാശമകാദശാർധ്യാഖഃ.

അപാദഭ്രാംഘ്യാധി.

ഈനി നട്ടതലമരങ്ങൾ നട്ടവാൻ വിശേഷിച്ച നിത്യപിങ്കണ്ണനവരെ
ചൂണ്ടുന്നു—

കദേ മണ്ഡിനം സിതാരദിനത്ര-
ദ്രാരാംഗ്നിലേ വജ്ജയേദ്
ഭഞമസ്യാളിപസ്തരണേ ക്ഷണിവാസാ
മധ്യം മുലകലാസമയേർത്താം
നേഷ്ടഃ തിലേ സത്ത്വനേ
പുശാദൈ തു ന വേയകക്കുംജത്രലാ-
ദംഗാസ്സുല്പംനനനം.

കുറേ മന്ത്രിനം വജ്ജയേത്. കുറു എന്ന കിഴങ്ങിൽ ഒരു വിശേഷം. കിഴങ്ങു നടവാൻ ശനിയാളു കൊള്ളുന്നതു്. സിതാര ദിനത്തുപരാരാം സ്റ്റിലേ വജ്ജയേത്. വെള്ളിയാളു യും, ചോളു യും, തൊയരാളു യും വജ്ജിക്കേണ്ണെള്ളു വിത്തപ്പാൻ. ഭേദമസ്യാളു പി സുരണം. എന്ന ചേന. ചേനും ചേനയും നടവാൻ ചോളു വജ്ജിക്കേണം. അർക്കിഡിവസോ മുദ്ദേരേ വിനിസ്ത്രി. മുദ്ദീരം എന്ന പയറു. തൊയരാളു കൊള്ളേണ്ടാ പയറു വിത്തപ്പാൻ. അ സുജോ മധ്യം മുലകലസ്യമയോ. മുലം എന്ന കിഴങ്ങിൽ ഒരു വിശേഷം. കലസമം എന്ന മതിര. കിഴങ്ങു നടവാനം മതിര വിത്തപ്പാനം ചോളു മധ്യമം. ഇത്തിനം നേപ്പം തിലേ. വൃഥാളു കൊള്ളു തത്തള്ളു വിത്തപ്പാൻ. തിലേ സ്ത്രീനേർത്തിനം. എള്ളു വിത്തപ്പാൻ ശനിയാളു പെരിക്കെ നന്നാ.

“കജവാരോ മധ്യമഃ സ്യാദ്പാചേ മുലകലസ്യമയോ
സുരണേ മന്ത്രവാരയു ന നിന്ത്ര മുതി കഷ്കാഃ.

അമുള്ളേ സുരണേ ചാപി കജവാരം വിവജ്ജയേത്
മുലേ വജ്ഞം മന്ത്രവാരമേവശാഹ്നഃ തുഷ്ഠിവലാഃ.

അർക്കവാരേ മുദ്ദീരാനാം വാപം നിന്തനി കേച്ചന
അർക്കാരഗ്രാക്രവാരേഷ്വ വജ്ജയേത് തിലവാപനം.

ന ശസ്ത്രം ജീവവാരേപി മന്ത്രവാരേത്ര ശ്രോംനഃ”.

എന്നാചാരസംഗ്രഹം. കിഴങ്ങു്, ചേനു് മുത്രാദികർക്കു അംഗാമുവികൊള്ളേണ്ടവതു്. ചേനയുള്ള തിന്ത്രണംമുവി. മുവററി ന്തുല്പമുവി കൊള്ളുന്നതു്.

“അധ്യാമുവം സത് കദാക്കൈ സുരണേ തിന്ത്രാനനം”,
എന്നാണ്ടില്ലോ.

.ചേനയുള്ള തിന്ത്രണമുവി നന്ന നിന്തും
പററം കിഴങ്ങങ്ങിലയോമുവി ച
ംചവനിനാ ക്രമക്കവിവ നന്ന രണ്ടം
വാച്ചയുള്ള പററം മുവിയുല്പമാകിൽ.

ചേരയത്രാല്പാനനം രാശി ഓന്നനീന്നനത്തുംമുവി
ചെല്ലവാനുള്ള തോ തിന്ത്രണമുവി എവം ചരാജയഃ,

കക്കരി വരകും ചോളം വെള്ളത്രി ഉയർക്ക് കുക്ക് വഴുതിനയും
തിനയും മുളകമുഴുന്നും ദിനകരങ്ങിവസേ വിവജ്ഞതേ സദ്ധിഃ.
ഞായരും വെള്ളത്രി ചൊരുംതു എറിവിത്തപ്പാൻ വിവജ്ഞയത്
വ്യാഴമെള്ളിനു വേണ്ടിലു നന്നാറാറും ശനിയാഴുന്നാർ.

ചേനയും ചേന്തിനിമു ഭേദമവാരം
പരാ കിഴങ്ങിനിമു മദമവാരം
ചൊരുംതു മയ്യും മുതിരയ്ക്കു നിത്രും
നീണ്ടിക്കിഴങ്ങിനമതൈകിലാഴു്.”

ഈതു ഞാൻ ചമച്ചുഭാഷയിലാജ്ഞു. ഈനി ഉരങ്ങരം നടവാൻ ചൊ
ല്ലെന്തു ചുഗാഡെ തു ന പേശകക്കും ജത്രലുഭിംഗാസ്ത്രലംപാനനം
എന്നിവിടംകൊണ്ട്. ചുഗം എന്ന കുക്കു്. അതിശ്രദ്ധുംബകാണ്ട
തൈക്കു്, പൂവ് ഇത്രാബികരം. ഇവററിനു വേധം വജ്ജിക്കേണം.
കക്കടക്കും, മെടം, തുലാം, വുഡികും ഇന്നാബുരാഡികളും വജ്ജിക്കേ
ണം. ഉദല്പനുവി കൊണ്ടുണ്ടാവുതു്. അന്യോദ്ധാവി വജ്ജിക്കേണം.
ഇമ്മാജം നടവാൻ കായ്ക്കാഴ്ചവേണ്ടം കൊള്ളുവാൻ. വ്യാഴകേ
ട്രവും വേണബിവരിനു്. ഈനി വാഴ വെപ്പുാനം കുക്കു നടവാനം
വൊഴുതുചൊല്ലുന്നു. വാഴ വെപ്പുാൻ വേധം വജ്ജിക്കൗവല്ല.

“ചുഗാഡേ വജ്ജയദേഹം കക്കിമേശതുലാജ്ഞിനു
വജ്ഞാ ഉംഖപ്പചുവാറ്റും കേന്ത്രേ ജീവശ്രൂ ശോഭനും
ചുഗാഡെ സവിലു ഏവ താരകാം ശോഭനാം നൂതനാം
ചുഗാഡിവത് കദളപ്പാഡെ തതു വേദ്യോ ന ചിന്തുതേ.”

എന്നബല്ലോ.

“വേധനേളാട്ടകോൽത്തണ്ടമെംഴിച്ചുല്പചുവേ ക്ഷിപ്പേത്
കാനാളിൽ കുക്കു തൈക്കും ചുലാവും കേന്ത്രേ ഇരുന്നു.
വ്യാഴകുറം വിശ്രേഷിച്ചും വാഴ വെപ്പുാൻ ശ്രദ്ധപ്പാം
മെടം തുലാം വുഡികവും വാഴ വെപ്പുാൻ വിവജ്ഞയേത്.”

എന്നും

“വുക്കാഡികരിങ്ക വജ്ജിക്ക ചൊരുംയും തായരാഴുംയും.”

എന്നും ഭാഷ.

എന്നാൽ വാഴ വെപ്പുാൻ കക്കടക്കും വജ്ജിക്കേണ്ട. കരിന്മ
നടവാരം വാഴ വെപ്പുാനം ആയില്ലും പെരിക്കേ നന്നാം. വേററില

മേരൻില്ലിലക്കനവ കമ്പിട്ടമനുമാനേ
സ്വംഭേഷ്യ ചേന്നിരകടം നിലയാവത്തെപ്പാം.”

ഇങ്ങനെ. തിമിറുഖിയെന്ന പക്ഷമേരക. ഭൂപലിയെന്ന നോ
ഭേരക. അംബുവുഖിയെന്ന വേലിയേററം. ചട്ടമോവുഖി
എന്ന പുർപ്പക്ഷം. ഇപ്പുഖ്യേപ്പുത്തികളൊക്കെ ഉണ്ടായിരിക്കേ
ണമില്ലോ നിരപ്പാൻ. റിഫർമിച്ചചട്ടം. റിഫറം എന്ന പത്ര
ബാധാമടം. റിപ്പയെന്നാറാമടം. പത്രബാധാമടത്തുമാറാമടത്തു
ചട്ടനെക്കൊള്ളുന്ന നിരപ്പാൻ. അപ്പുമത്തിൽ ചട്ടനെ വ
ജ്ഞിക്കേണം. മദ്ദക എന്ന ശനിദ്വാഴി. അതു നിരപ്പാൻ
പെരികെ നന്ന്. ധാന്യവുഖിയും. ധാന്യവുഖിയെന്നില്ലോ
നിരയും. അതിനു മുകളിൽ ഇച്ചുപ്പാഡിയവയെപ്പാം. ലുനി
വജ്ഞിക്കേണ്ടിനവരെരാത്രിപ്പാഡിനു ന കുത്തിക്കാ എന്നതുടങ്ങിയ
ഒള്ളശേഷംകൊണ്ട്. ശങ്കയെന്ന തുക്കേട്. കാത്തികയും തുക്കേട്
യും വജ്ഞിക്കേണം. ഉറേര ഇതുപത്തെല്ലാം നാളുകളിലും കൊള്ളുന്നതു.
ഹവരിലുത്തമമധ്യമായഡേഡാജ്ഞാഡാനാം. ചിത്രാ, ചോതി,
ആയില്ലോ, മുലം, തിരുവാതിര, വിശാവം, ചൂരം, ചുരം, ചുരാടം,
ചുത്രക്കാതി, മകം, ഭരണി ഹവ പതിനൊന്നം ഉത്തമങ്ങൾ. തിര
വോണം, രോഹിണി, ആത്തതം ഹവ മുന്നം മധ്യമങ്ങൾ. അംഗേ
തി, മകയിരം, പണർതം, പുയം, ഉത്രം, അനിശ്ചം, ഉത്രാടം,
അവിടം, ചതയം, ഉത്രക്കാതി, രേവതി ഹവ പതിനൊന്നംമധ
മങ്ങൾ. കാത്തികയും തുക്കേടുയും വജ്ഞിക്കു ഹൃഡയത്തു്. ഹതു
ചോല്ലിട്ടുണ്ട്.

“ചിത്രാസപാത്രഹരിശ്ചലാംഗഹപ്പുവമഹായമാഃ
ധാന്യവുഖും മുഖാഃ ശ്രോണാരോഹിണ്യക്കാസ്തു മധ്യമാഃ.
ജ്യേജ്ഞാ ച കുത്തിക്കാ വജ്ഞാ”

ഇങ്ങനെ.

നങ്കുവണിഡാലുരാശയഃ. നങ്കു എന്ന മകരം. വണിക്ക് എ[ം]
നു തുലാം. ആളും എന്ന മേടം. ഹവ മുന്നം രാറികളിലും വജ്ഞി
ക്കേണ്ടം. സ്ഥിരരാശികൾ ഉത്തമങ്ങൾ. ഉദയരാശികൾ മധ്യമ
ങ്ങൾ. കക്കടക്കവും മധ്യമം. സ്ഥിരങ്ങളിലും ഉദയങ്ങളിലും കക്കടക
വും ഹവയെന്നാവത്രം കൊള്ളുമാറ്റേ ആചാരം. മേഷത്രം മകര
ങ്ങൾ മുന്നം വജ്ഞിക്കേണം. ഉദയത്തിങ്കൾ രാഹ്മാനക്കജ്ഞാ

രേഖം, എഴാമടത്ത് കജാൻറരാഹ്മതുകുമാരയും, അഷ്ടമതതിൽ ചപ്പനോയും ചൊരുയേജും വജ്ജിക്കെ. അവലുകത്തിക്കൽ നനി ഉദയം കൊള്ളണ. അഷ്ടമതതിൽ ചൊരുയേജുമാവയുകത്തിക്കൽ കൊള്ളണ. പുർഖക്ഷത്തിലേ, നിരപ്പാൻ കൊള്ളംവു. അപരവക്ഷത്തിൽ തുയോദശിനാരം നിരയ്യുമാരാചാരം പണ്ണേ തടങ്ങിട്ടുകൊണ്ടാരം. അപ്പുംശാ അപരവക്ഷം മുഴവൻ വജ്ജിക്കേണ്ണ മെനില്ല. അപരവക്ഷത്തിൽ തുയോദശിക്കേണ്ട കാണ്മണം ചോ. പണ്ണമി കഴിവോച്ചവും കൊള്ളത്തായ്ക്കില്ല. അവലുകത്തിക്കൽ എന്ന തോനം. അഴുയോനമേ വജ്ജിക്കൗതുവല്ല. പക്ഷങ്ങൾ—സമിരകരണങ്ങളും രികതാഷ്ടമീവിഷ്ടമികളും വജ്ജിക്കെ. പുണ്ണകൾ പെരിക്കെ നന്ന്.

“കാർനോക്ക നാളേരക വേദിയേറീം
വെണ്ണപക്കവും പുണ്ണകൾ കാണപുത്തിഃ
പുർവാഖ പുർവാഹം സാമിടം നിരപ്പാൻ
മവ്യാനി രാശിഃ സമിര ഏവ തുനം”.

എന്നണ്ടു താമരനല്ലരിൽ. മുത്തുഭലദിനാല്പാംശത്തെ വജ്ജിക്കെ. രവിഖിംബസംക്രാന്തിയും വജ്ജിക്കെ. നവദോഷങ്ങളിൽ മുളിക്കാദയം കൊള്ളാം. മറേവ എട്ട് വജ്ജിക്കെ ഇല്ലോ നിരപ്പാൻ. അന്ന് ആ ഇല്ലത്ത് മുത്തമുഖ്യങ്ങൾ വേണം പോഴ്തിന്ന് പോരത്തോ നിത്രപിപ്പാൻ. ഇങ്ങനെയാഗ്രഹിച്ചു ആചാരം. ക്രിയചെയ്യുന്നവരം കുടി നിത്രപിക്കാകിൽ നിത്രപിച്ചുകൊാക. അതോ വശമില്ലായിൽ അവന്ന നിത്രപിക്കേണ്ണമെന്ന കുത്രമില്ല. അന്ന മുത്തമുഖ്യങ്ങൾ നിത്രപിക്കെ ഇള്ളിത്തത്. ചുറനാളം പക്ഷപ്പെടുന്നാളുകളും കൊള്ളാം. മുന്നഞ്ചേഫാംനാളുണ്ടുമാരിക്കുന്നതുാദികളോക്കെ വെ വജ്ജിക്കെ. ഉംബ്പമുവരാശികളാകിൽ പെരിക്കുന്ന്. അഡയാമുവി വജ്ജിക്കുമാറില്ല.

“കാത്തികമകവും തൊട്ട മെമത്രാവിടം തടങ്ങിയും
മുമ്പുനിലോനിലാദിത്രുൻ ദനില്ലതൊക്കെ വെദംകടം.
പുണ്ണതം ചിത്രയതാം രേവത്രാദികളും തമാ
അത്തമാതിരപ്പരാം ഉത്രക്കാതി ച നാലു തുണ്ണ്

1. ‘പഠനാ (കുത്രമുകളി മേടം? മുത്രത്രാവി മേടം)’, 2. ‘കില്ലേ തബാക്കേ’ 3. പഠം.

ହୁତପରିତ୍ୱକୁଳାଧିଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କରଣ
ରବି ନିଷ୍ଠାପନକୁଳାଧିଲାଭ୍ୟାସ.

ହେତି ପରମେଶ୍ୱରପ୍ରିଯାଶିଶ୍ଵୁଳା
କାଳତିଥିପକ୍ଷୁଚୂପ୍ତାରେ ବ୍ୟାଲାକ୍ଷରଣାମ୍ଭାବି
ଅନ୍ତିମଭାବେ ଯାନ୍ତ୍ରପୂର୍ବିକମନାଂ ନାମ
ଅର୍ଦ୍ଧାଧିଲାଭ୍ୟାସ.

ସମାପ୍ତ୍ୟାୟଂ ଅନ୍ତଃ.

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜ୍ଞାନାତି

ଏହାଙ୍କ ରଚ୍ୟତିମିନିମେତ୍ରାଲ୍ୟାନିଯାଙ୍କ (ତପ)ଶ୍ରୀଜନକାଳଙ୍କ ସଂତୁଷ୍ଟ
ଶ୍ରୀକାଲେଖିପ୍ରଜାସଂକ୍ରମିତ୍ୱ ସମବ୍ୟାପ୍ତି ଉପରେ କାଳିକ ବ୍ୟାଲାକ୍ଷରଣ
ତଥାରା ପରୀକ୍ଷା ଦିଦି ପରିଜନିତାକାରୀ କଣ୍ଠରେ ପ୍ରେକ୍ଷଣକାରୀ
ପ୍ରମାଣିତ ରେଚାବ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାଲାକ୍ଷରଣ ପାଇନ୍ତିରୁ.

ଉପରିତିନିମ୍ନଲିଖିତ ମେଘସଂକ୍ରମଂ ବନ୍ଦାର ଅନ୍ତରରେ ଦେଖାଯାଇଛି
କାଳାନ୍ତିର ଅଭିଭାବିତିକଣ୍ଠରୁ ଅନ୍ତରପରିତରକାରୀଶିକିଷ୍ଣା ସଂକ୍ରମିତ
ବନ୍ଦାର ଅରପ୍ତ କାରମାଗ୍ରାମ ଏହିପରିବର୍ତ୍ତନାକୁ
ପକ୍ଷାତିକି କାମାକୁଳାଧିଲାଭ୍ୟାସ ପାଇଲାମାନ୍ଦିରିପ୍ରତିଶ୍ରୁତି.
ଗଣଧି ଶ୍ରୀକରଣାକୁଳାଧିଲାଭ୍ୟାସ ପାଇଲାମାନ୍ଦିରିପ୍ରତିଶ୍ରୁତି
କାଳାନ୍ତିର ଅଭିଭାବିତିକଣ୍ଠରୁ ଅନ୍ତରପରିତରକାରୀଶିକିଷ୍ଣା ସଂକ୍ରମିତ
ବନ୍ଦାର ଅରପ୍ତ କାରମାଗ୍ରାମ ଏହିପରିବର୍ତ୍ତନାକୁ
ପକ୍ଷାତିକି କାମାକୁଳାଧିଲାଭ୍ୟାସ ପାଇଲାମାନ୍ଦିରିପ୍ରତିଶ୍ରୁତି.

സൂത്രഗമ്മങ്ങൾ.

അനുഭവാജി.	പുറം.
അരുട്ടേക്കാലം	32.
അരുട്ടുക്ക്വാവ്യ	5.
ആചാരസങ്ഗ്രഹം	2, 6, 7, 8, 14, 27, 28, 30, 46, 47. 48, 50, 52, 55, 57, 58, 59.
അച്ചപ്പള്ളംവക്ക്ലി	42.
ആശൈശവാഞ്ചകം	31.
കാലിപിക	15, 16, 21.
ചടങ്ങുഗമം	31, 36.
ഞാൻചമച്ചുണ്ണം	60.
താമരജ്ഞർ	6, 8, 44, 47, 51, 58, 62, 64.
പദ്മാശിക	2, 6.
ഉദയപീഡിയം	1, 2, 4, 7, 9, 12, 15, 16, 20, 49.
ഇള്ളംതലീപകം	1, 2, 5, 6, 7, 9, 12, 15, 16, 21, 22.
ഇള്ളംതപദബി	2, 6, 15, 47.
വാസിഞ്ചം	1, 2, 4, 5, 7.
സാരസഴച്ച ശം	5.

സ്വതന്ത്രമാക്കപ്പെടാ.

ദേഹനാശം.	40.
ഇളക്കിപ്പക്കാട്ടം	40.
ചെറവം	41.
കൈട്ടിപ്പുറി	40.
ചെങ്കമനംഗ്രാമം	36, 39, 40.
ചെങ്കനാട്ട്	40.
ചെങ്കവിളിപ്പുറി	34, 40.
മലനാട്	37, 38.
വള്ളിമന്ത്രപ്പുരി	40.

**LIST OF MALAYALAM PUBLICATIONS
FOR SALE.**

അനീമുലം മലയാളഭാഷാഗ്രന്ഥാവലി..

		അ. ച. ക.സ.
No. 1	—മുരക്കപ്പിന്നപ്പാട്ട്	0 7 0
No. 2	—ശത്രവരാമാധൻം (കിളിപ്പാട്ട്)	0 7 0
No. 3	—ഒരുത്ത് പത്തി (കിളിപ്പാട്ട്)	0 10 0
No. 4	—ചാവതിപറിന്നയം (കിളിപ്പാട്ട്)	0 12 0
No. 5	—പടപ്പാട്ട് (കിളിപ്പാട്ട്)	0 14 0
No. 6	—കല്ലാണ്സെസുമന്നയികം (ഭാഷാചന്ദ്ര)	0 6 0
No. 7	—പ്രഹ്ളാദചരിതം (ധാന്യപ്പാട്ട്)	0 5 0
No. 8	—ഗിരിജാകല്ലാണ്ം (ഗ്രീതല്ലവസ്യം)	1 0 8
No. 9	—പ്രവഹാരമാല (സൃഷ്ടിഗ്രന്ഥം)	3 1 8
No. 10	—ആമില്ലായവതം ഭാഷാ (രാല്പ്) ഫ-ാംവാല്പ്.	1 0 8
No. 11	—ചുള്ളവിവ (ഗ്രീതല്ലവസ്യം)	0 4 0
No. 12	—വിംഗതി (സപ്പാവ്യാനം)	0 7 0
No. 13	—മോക്ഷദായകം (കിളിപ്പാട്ട്)	0 8 0
No. 14	—ആമില്ലായവതം ഭാഷാ (രാല്പ്) റ-ാംവാല്പ്.	1 7 10
No. 15	—ഭാഷാരാമാധൻചന്ദ്ര (ബാവകാണ്ഡം)	1 7 10
No. 16	—ചാവതിപാണിഗ്രഹണം (ആരവുത്തം)	0 4 0
No. 17	—പ്രേക്ഷം (ഭാസ്ത്രക്കുതം)	0 7 0
No. 18	—ഭിജ്ഞാപരഭക്തം (ധാന്യപ്പാട്ട്)	0 12 0
No. 19	—ഭാഷാരാമാധൻചന്ദ്ര (അര്യാഖ്യാകാണ്ഡം, ശ്രൂരംപ്രകാണ്ഡം, കിഴ്ചിന്നാകാണ്ഡം)	1 7 10
No. 20	—ഭാഷാരാമാധൻചന്ദ്ര (സൂര്യരക്താണ്ഡം, അഥ കാണ്ഡം, ഉത്തരകാണ്ഡം)	1 7 10
No. 21	—വിജ്ഞയിത (ധാന്യപ്പാട്ട്) (രണ്ടാംപതിജ്ഞ്)	0 14 0
No. 22	—തന്ത്രമസിപ്പാവ്യാന്വയം തന്ത്രമസിമഹാവാക്യ കട്ടിളിയും	0 4 0
No. 23	—പ്രധാനനദിവൈകസമിതി	0 4 0
No. 24	—കണ്ണകുറാതം (കനാംകാഡം)	0 14 4
No. 25	—രണ്ടഭാഷാചന്ദ്രകൾ	0 4 0

ശ്രീവിജ്ഞാ സേസ്റ്റലക്ഷ്മീഗ്രന്ഥാവലി.

	അ. ച. കർ.
No. 1—വൈദ്യരമണ്ണരി	1 7 10
No. 2—ജാതകപദ്ധതി (സപ്താവ്യാനം)	0 21 0
No. 3—ഭാഷാജാതകപദ്ധതി	1 0 8
No. 4—പ്രയ്ഗനണക	0 5 0
No. 5—ഇളംതപദവി (സപ്താവ്യാനം)	0 10 0
No. 6—ഖാലികൾ (പുംബാനം)	0 14 0
No. 7—ആത്മഭട്ടിയം റിതികാപാദം (സപ്താവ്യാനം)	0 4 0
No. 8—രസവൈദ്യോഗികം (വൈദ്യം) (ഭാഷ്യം സമിതം)	2 1 0
No. 9—ജ്യോതിർനികി (വിഷദൈല്ലം)	0 14 0
No. 10—തന്ത്രാക്കണ്ഠിവിചാരം (വൈദ്യം)	0 10 11
No. 11—പ്രയ്ഗനസാരം	0 14 0
No. 12—കൈശടവിയം (ഭാഷാവ്യാനം സമിതം) ഫാവാല്ലം	1 0 8
No. 13—ഖാലികൾ (മധ്യമാനം)	2 1 0
No. 14—നാരാധാരനിയം (സപ്താവ്യാനം)	4 2 1
No. 15—ഖാലികൾ (അന്തിമമാനം)	0 10 0

IN THE PRESS

- എ. നാരായണീയം (ലക്ഷ്മീവിലാസവ്യാവ്യാന
സമിതി) റ-ാംഗാഗം.
- ഒ. കണ്ണറ്റോഗവതം.
- ു. കേരളോത്തേപത്തി.
- ര. കെണ്ടലീയം (ഭാഷാവ്യാവ്യാസാധിതം)
റ-ാവാല്യം.
- ഈ. പ്രവർക്ക റററേസ്യൂക്ക്ലൈഡം.

UNDERTAKEN FOR PUBLICATION

- എ. ഫഹൂദിചരിതം (കിളിപ്പാട്).
- ഒ. ടാബാഴിമമനം.
- ു. പരമാത്മസാരം.
- ര. ഭാരതമാല.
- ഈ. തന്ത്രസത്യം (ഭാഷാവ്യാവ്യാസസമിതം).
- നു. കരണപലതി (സവ്യാവ്യാനം).
- ഉ. ദേവീമാഹാത്മ്യം (പ്രശ്ന വ്യാവ്യാനത്തോട്
അടിയത്രും).
- വ. ഭഗവദ്ഗീത „
- നഥ. സൗന്ദര്യലഹരി „